

การกำกับภาพยนตร์ แนวชีวิต เรื่อง “ทางเลือก”
DIRECTING OF DRAMA FILM TITLE “THE WAYS ”

นางสาว กัญชลิกา ศรีผิว
MISS KANCHALIKA SRIPEW

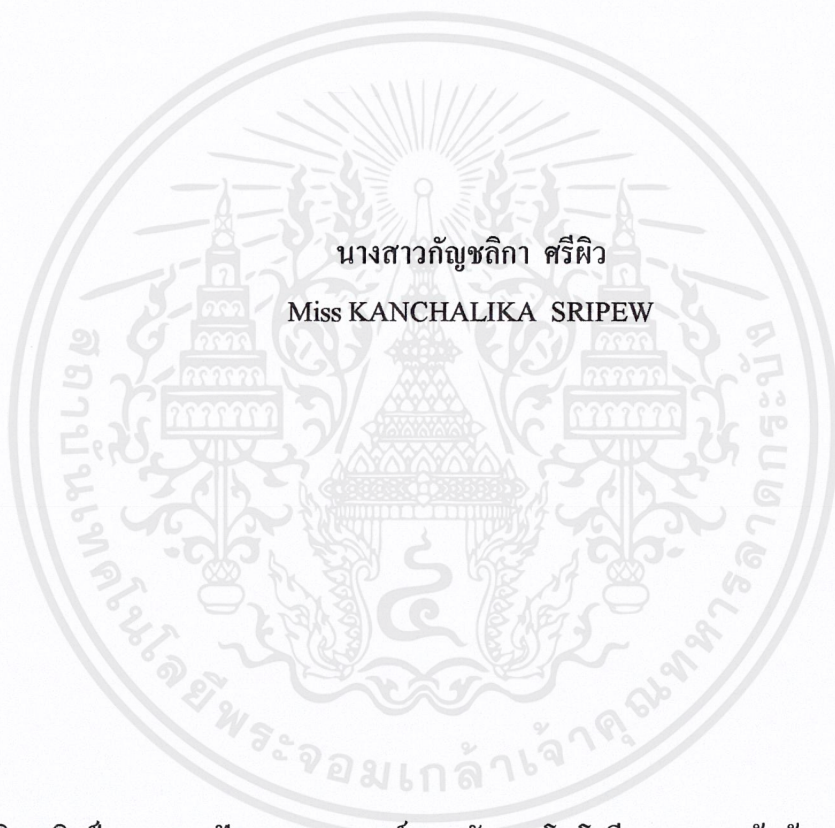
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ แนวชีวิต เรื่อง “ทางเลือก”

DIRECTING OF DRAMA FILM TITLE “THE WAYS”

นางสาวกัญชลิกา ศรีพิ้ว

Miss KANCHALIKA SRIPEW

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....*[Signature]*.....วันที่ 27 ก.ค. 48
(อาจารย์เขมพัทธ์ พัทธวิษณุ)

หัวหน้าภาควิชา.....*[Signature]*.....วันที่ 27 ก.ค. 48
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ การกำกับภาพยนตร์ แนวชีวิต เรื่อง “ทางเลือก”
DIRECTING OF DRAMA FILM TITLE “THE WAYS”
ชื่อ นางสาว กัญชวลิกา ศรีผิว
สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ เจมพัทธ์ พัชรวิชญ์
ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ

จากความประทับใจครั้งได้อ่านหนังสือสมุดปกดำกับใบไม้สีแดง ประกอบกับความสนใจในภาพยนตร์ชีวิตที่มีกลิ่นอายของการดำเนินเรื่องแบบภาพยนตร์สืบสวนสอบสวน จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้น

เนื้อหาสำคัญของเรื่องไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสืบสวนว่าเกิดขึ้นอย่างไร เช่นไร แต่เป็นการใช้ประโยชน์จากลักษณะการเล่าเรื่องเพื่อให้คนดูได้ทราบเรื่องราวอย่างเป็นช่วงๆเท่านั้น ซึ่งส่งผลให้ภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่องนี้ มีเรื่องราวที่ดูน่าตื่นเต้นและน่าค้นหามากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์จีนี่สำเร็จลงได้ก็ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลต่าง ๆ มากมาย ดังต่อไปนี้

- ขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ และคณะกรรมการที่ช่วยให้คำปรึกษาและแนะนำ
- อาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาศิลปะทุกท่าน
- คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัว
- นักแสดงทุกท่านที่สละเวลามาให้
- เพื่อนๆ ที่มงานทุกคนที่มาช่วยเหลืออย่างเต็มที่

นางสาว กัญชลิกา ศรีผิว

ตุลาคม 2547

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง

บทที่

1 บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ	1
นิยามศัพท์	2
วัตถุประสงค์	2
แนวทางการศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	3
แหล่งข้อมูล	3
ขั้นตอนการศึกษา	4
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4

2 การค้นคว้าและหาข้อมูลสำหรับโครงการ

2.1 ภาพยนตร์แนวชีวิต	5
2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต	5
2.1.2 จุดประสงค์ในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต	6
2.1.3 ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต	6
2.2 ลักษณะของชุมชนเมืองที่เป็นพื้นฐานของปัญหา	7
2.3 การสืบสวน	9
2.3.1 ปัจจัยสำคัญในการสืบสวน	9

2.3.2	ขั้นตอนการสืบสวน	11
2.3.3	งานนอกเครื่องแบบ	15
2.3.4	คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่สืบสวน	20
3	บทภาพยนตร์	
3.1	เรื่องย่อ “ทางเลือก”	22
3.2	โครงเรื่องขยาย “ทางเลือก”	23
3.3	บุคลิกตัวละคร	24
3.4	การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1	25
3.4.1	ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1	32
3.4.2	แนวทางการแก้ปัญหา	32
3.5	การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2	32
4	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-production)	
4.1	การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ	42
4.1.1	การคัดเลือกนักแสดง	42
4.1.2	ฉากและสถานที่ในการถ่ายทำ	47
4.1.3	เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	50
4.1.4	บทภาพยนตร์สั้นฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)	51
4.1.5	ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง	65
4.1.6	ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ	68
4.1.7	Story Board	76
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	
5.1	งานถ่ายทำภาพยนตร์	91
5.2	งานแสดง	92

5.3 Continuity Report	93
5.4 ใบบงประมาณการถ่ายทำ	98
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-production)	
6.1 การตัดต่อลำดับภาพ	99
6.2 การตัดต่อลำดับเสียง	100
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
7.1 ปัญหาและการแก้ไข	102
7.2 ข้อเสนอแนะ	103
ภาคผนวก	106
บรรณานุกรม	110
ประวัติผู้เขียน	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

4.1	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “รุฐ”	44
4.2	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “ทวี”	45
4.3	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “เอื้อย”	46
4.4	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ ฉากนอกบ้านทวี	48
4.5	ภาพแสดงการออกแบบฉาก ฉากภายในบ้านทวี	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

โลกของเรามีประชากรอยู่ร่วมกันเป็นสังคมอยู่จำนวนมาก การจะดูแลให้คนในสังคมอยู่กันอย่างปกติสุขได้ทั่วถึงคงจะเป็นการยาก แต่เพื่อให้ความคิดนี้สามารถเป็นจริงได้มากที่สุด กฎหมายจึงได้ก่อกำเนิดขึ้นเพื่อให้คนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข โดยมีกฎข้อบังคับตายตัว ถ้าละเมิดก็จะมีบทลงโทษที่เหมาะสมกับการกระทำนั้นๆ และสังคมก็จะดีตราคนๆนั้นว่าเป็นคนเลว คนไม่ดี ซึ่งบางครั้งสังคมลืมมองถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นว่า คนเหล่านั้นทำผิดเพราะสาเหตุใด เกิดจากตัวสังคมเองหรือไม่ที่บีบบังคับทำให้เขาต้องกระทำความผิดขึ้นมา และถ้าเรารู้ถึงสาเหตุที่ทำให้เขาต้องกระทำความผิดแล้ว เราจะสามารถให้อภัยและช่วยเหลือเขาหรือไม่

ด้วยความสนใจในประเด็นข้างต้นประกอบกับเกิดความประทับใจหลังจากที่ได้อ่านเรื่องสั้นของ วินทร์ เลียววาริณ ในหนังสือ “สมุคปกดำกับโบไม้อีสแดง” ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องราวที่สนใจอยู่ จึงต้องการที่จะดัดแปลงเนื้อหาบางส่วนจากหนังสือเล่มนี้มาถ่ายทอดในรูปแบบของภาพยนตร์ โดยเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับตำรวจที่ต้องเลือกระหว่างความซื่อสัตย์ในหน้าที่กับการมีมนุษยธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันและเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

นิยามศัพท์

ภาพยนตร์ หมายถึง ภาพเหตุการณ์หลายๆภาพที่ถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเพื่อจำลองสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงหรือแต่งขึ้นก็ได้ ซึ่งมุ่งสร้างความเบิกบานใจ รื่นเริงใจ และทั้งยังเป็นสารที่ผู้จัดทำใช้เผยแพร่สาระต่างๆไปถึงตัวผู้ชมอีกด้วย

ผู้กำกับภาพยนตร์ หมายถึง บุคคลผู้รับผิดชอบหรือตัดสินใจในการกำหนดทิศทางในงานภาพยนตร์ ตั้งแต่ในเรื่องของบทภาพยนตร์, การแสดง, งานออกแบบ วิศวกรรมศิลป์, การถ่ายทำ ไปจนถึงการเรียงลำดับภาพ เพื่อสื่อความหมายให้ตรงตามความต้องการที่ได้คิดวางไว้

ภาพยนตร์ชีวิต หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวที่สะท้อนเหตุการณ์หรือชีวิตของคนที่อยู่ ในสังคม โดยบอกเล่าเรื่องราวผ่านทางมุมมองของตัวละครที่ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคมากมายแต่ตัวละครก็ยังสามารถต่อสู้กับอุปสรรคที่เกิดขึ้นด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการดัดแปลงบทประพันธ์เรื่องสั้นให้กลายเป็นภาพยนตร์
2. ศึกษาแนวทางการเล่าเรื่องในรูปแบบภาพยนตร์ชีวิต

แนวทางการศึกษา

1. วิเคราะห์และตีความหมายจากเรื่องสั้น ทำความเข้าใจในการถ่ายทอดให้ออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์
2. นำภาพยนตร์ที่ดัดแปลงมาจากหนังสือมาวิเคราะห์ถึงแนวทางในการใช้ภาพและเสียงที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปรีกษาและสอบถามจากตัวผู้เขียน เพื่อให้เข้าใจถึงรายละเอียดลึกๆ ก่อนปรับเปลี่ยนและเลือกนำมาใช้อย่างเหมาะสม
4. วิเคราะห์และสร้างตัวละครให้มีความเป็นธรรมชาติ ลื่นไหลไปกับเนื้อเรื่อง
5. ใช้หลักการที่เป็นขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดง โดยมีเงื่อนไขที่ชัดเจนในการคัดเลือก

ขอบเขตการศึกษา

ภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น 1 เรื่อง
 ความยาว 10 นาที
 ถ่ายด้วยฟิล์ม 16 มม.

แหล่งข้อมูล

1. นิตยสาร Bioscope คอลัมน์ Screenwriting ตั้งแต่ปีที่ 3-19
 ภาพยนตร์อ้างอิง
 - John Q
 - Road to Perdition
2. วินทร์ เลียววาริณ ผู้เขียน เรื่องสั้นแนวหักมุมเรื่อง สมุดปกดำกับใบไม้สีแดง

ขั้นตอนการศึกษา

1. เสนอหัวข้อพิจารณาอธิบายแนวความคิด และความสำคัญในการศึกษาลักษณะรูปแบบของภาพยนตร์ที่ต้องการจะศึกษา โดยวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดมาประกอบให้เป็นรูปแบบที่ต้องการ
2. ทำการปรับเปลี่ยนจากเรื่องสั้นให้กลายเป็นบทภาพยนตร์ โดยคำนึงถึงความหมายและความเหมาะสมที่มีประเด็นชัดเจนและมีสาระบันเทิง
3. เตรียมการถ่ายทำ (Pre-production) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ และเรื่องราวที่ชัดเจนมาวิเคราะห์เพื่อนำมาสนับสนุนเป็นเหตุผลในการเลือกสถานที่ถ่ายทำ และนักแสดงให้เหมาะสมมากที่สุด
4. กระบวนการผลิต นำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวม และคัดเลือกมาปฏิบัติจริง โดยใช้หลักการกำกับภาพยนตร์ (Directing) การผลิต (Production) และ Art Direction ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และตอบสนองประเด็นได้
5. การลำดับภาพ (Post-production) นำภาพและเสียงมาเรียงร้อยกันให้เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถดัดแปลงบทประพันธ์เรื่องสั้นให้กลายเป็นภาพยนตร์ได้อย่างสมบูรณ์
2. สามารถหาแนวทางที่จะใช้ในการเล่าเรื่องสร้างอารมณ์ให้สอดคล้องกับภาพยนตร์แนวชีวิตได้

บทที่ 2

การค้นคว้าและหาข้อมูลสำหรับโครงการ

2.1 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต

เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวที่สะท้อนเหตุการณ์หรือชีวิตของคนที่มีชีวิตอยู่ในสังคม โดยบอกเล่าเรื่องราวผ่านทางมุมมองของตัวละครที่ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคมากมายแต่ตัวละครก็ยังพยายามต่อสู้กับอุปสรรคที่เกิดขึ้นด้วยวิถีใดวิธีหนึ่ง และเรื่องราวของอุปสรรคก็สามารถเป็นไปได้อย่างเรื่องราวครอบครัว การงาน ซึ่งอุปสรรคทั้งหลายที่ถูกสมมติขึ้นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง และเป็นสากลซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลาและสถานที่ เมื่อเขาสามารถชนะอุปสรรคต่างๆ ได้ ก็จะทำให้เขาก้าวผ่านสิ่งกีดขวางและบรรลุได้ในสิ่งที่ปรารถนาในที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในชีวิตจริงๆ ของเรานั้นจะต้องมีปัญหาหรืออุปสรรคที่ต้องพยายามก้าวผ่านเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดข้อขัดแย้งที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในเนื้อหาของภาพยนตร์แนวชีวิต⁽¹⁾

¹ ดูรายละเอียดใน เกียรติชัย สุวรรณศรี, บรรจง โกศัลวัฒน์. การสร้างสรรค์ และการผลิต ภาพยนตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช., 2539.

2.1.2 จุดประสงค์ในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของมนุษย์ ซึ่งถือเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวที่สุดแล้ว เพราะเรื่องราวต่างๆที่นำมาสร้างก็มีพื้นฐานจากเหตุการณ์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงทั้งนั้น จึงมักมีคำพูดที่ว่า ภาพยนตร์แนวชีวิตเป็นกระจกสะท้อนการกระทำของมนุษย์อยู่เสมอ ซึ่งผู้กำกับเองนั้นก็ต้องการที่จะให้ผู้ชมได้มองเห็นถึงปัญหาต่างๆ และได้ตระหนักและสามารถเข้าใจหรือแก้ไขสิ่งที่ภาพยนตร์ได้บอกไป และสามารถนำข้อคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์นำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตัวเองอย่างมีความสุขต่อไป หรือแม้กระทั่งทำให้ผู้ชมที่ได้ดูรู้สึกได้ว่า ไม่ว่าตัวละครจะเป็นเพียงแค่มนุษย์ตัวเล็กๆ ก็สามารถแก้ไขอุปสรรคและเรื่องราวต่างๆได้ เช่นเดียวกับผู้ชมนั่นเอง

2.1.3 ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตถูกจำแนกออกมาจากภาพยนตร์แนวอื่นๆ ด้วยเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของภาพยนตร์เป็นหลัก แต่เพราะเรื่องราวเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ จึงมักคาบเกี่ยวกับภาพยนตร์แนวอื่นอยู่บ้าง ภาพยนตร์แนวชีวิตสามารถจำแนกลักษณะออกได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อเรื่องจะต้องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของตัวละครที่ต้องประสบพบเจอ เป็นการเล่าถึงอารมณ์จิตใจ ความรู้สึก นึกคิดของตัวละครอย่างลึกซึ้ง และสามารถเข้าถึงธรรมชาติของตัวละครได้อย่างดีเยี่ยม เพื่อผลทางการถ่ายทอดซึ่งจะก่อให้เกิดอารมณ์ต่อคนดู
2. เหตุการณ์หรืออุปสรรคต่างๆที่ตัวละครเผชิญมักจะมีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน จนทำให้คนดูรู้สึกสงสารและพยายามเอาใจช่วยตัวละครเพื่อให้สามารถต่อสู้และผ่านพ้นไปได้
3. ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ปรุงแต่งขึ้นก็ตาม แต่เรื่องที่แต่งขึ้นมานั้น จะต้องมียุทธศาสตร์มาจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม และมีเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้คนดูสามารถเชื่อในสิ่งที่ตัวละครกำลังเผชิญได้
4. ผลของเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์และตัวละคร ซึ่งเมื่อผู้ชมได้บทสรุปแล้ว ต้องสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ควรมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆให้คนดูสามารถตีความหมายแฝงที่มีความหมายลึกซึ้งอีกชั้นหนึ่งได้

6. มีการตัดต่อที่ยืดหรือหดเวลาต่างไปจากเวลาจริง ซึ่งอาจมีการสลับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากความคิดคำนึง ความฝัน และความทะเยอทะยาน หรืออาจจะเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ก็ได้

7. มีการเปลี่ยนทางด้านมุมกล้อง ให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงข้อมูลที่ดูลึกกลับเมื่อใช้ภาพกว้าง หรือใช้ภาพ Close up เพื่อสร้างความรู้สึกถึงความอบอุ่น เหมือนได้รู้เรื่องราวอย่างใกล้ชิดมากขึ้น โดยให้ผู้ชมเป็นผู้เฝ้าสังเกตการณ์โดยตลอด

8. ควรเสริมสร้างบรรยากาศโดยการจัดแสง ปรับแต่งเพื่อสร้างอารมณ์ให้กับผู้ชมเพื่อจะได้มีอารมณ์ร่วมและคล้อยตามไปกับสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอกเล่า โดยจะต้องไม่ปรับแต่งจนกลายเป็นภาพที่เหนือจริงจนเกินไป

9. ใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าช่วย เพื่อเสริมอารมณ์ให้กับคนดู รวมทั้งช่วยในการเล่าเรื่องให้ดำเนินไปอย่างที่ต้องการได้อย่างดี

2.2 ลักษณะของชุมชนเมืองที่เป็นพื้นฐานของปัญหา

เนื่องจากชุมชนเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาณาเขตของนครใหญ่ๆ เป็นแหล่งเพาะเชื้ออาชญากรรมได้มากกว่าในชนบท และลักษณะทางกายภาพของชุมชนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดลักษณะความเป็นอยู่ โลกทรรศน์ และสัมพันธภาพทางสังคมระหว่างผู้คนที่อยู่ therein ซึ่งเป็นปัจจัยที่เชื่อมโยงลักษณะทางกายภาพของโครงสร้างทางสังคมกับปัญหาการกระทำผิดเข้าด้วยกัน นักสังคมวิทยาจึงทุ่มเทความสนใจว่า ทำไมความเป็นอยู่ของคนในเมืองจึงเอื้อให้เกิดปัญหาได้อย่างมากมาย เพราะถ้าจะว่ากันแล้ว ประชาชนในชนบทมีฐานะความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจดีออกกว่าในเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าวัดกันด้วยรายได้เฉลี่ยต่อหัวหรือครอบครัว จนกระทั่ง Sutherland ได้โต้แย้งว่า ไม่ใช่ความต้องการทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวการ แต่เป็นภาวะทางสังคมหลายๆอย่างที่มีความยากจนก่อให้เกิดขึ้นเสียมากกว่า และชี้ให้เห็นว่าความยากจนในเมืองใหญ่ทำให้เกิดการแบ่งเขตที่อยู่อาศัยระหว่างคนหาเช้ากินค่ำกับคนที่มีฐานะดีกว่า พื้นที่ที่คนจนอาศัยอยู่มีลักษณะทางกายภาพที่ชำรุดทรุดโทรม ขาดสุขลักษณะ คนที่อาศัยอยู่ในนั้นมักจะถูกตัดขาดจากแบบแผนความประพฤติที่ต่อต้านอาชญากรรม และถูกบังคับให้ติดต่อกันและมีประสบการณ์ทั้งโดยตรงและทางอ้อมกับแบบแผนความประพฤติที่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม ความยากจนในเมืองทำให้เกิดสถานภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันต่ำต้อยไม่ค่อยมีอะไรจะสูญเสีย ไม่ค่อยมีความรู้สึกว่าตัวเองมีความหมาย ขาดความพยายามที่จะปรับปรุงตัวเองให้ก้าวหน้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้หลายอย่างไม่มีในชนบทและที่มีอยู่ไม่สู้จะเลวร้ายมากนัก จึงทำให้ไม่มีแรงกดดันมากพอที่จะทำให้คนยากจนในชนบท กลายเป็นผู้กระทำผิดหรืออาชญากรเหมือนผู้ที่อยู่ในเมือง

นอกจากนั้นแนวความคิดในเรื่องเหยื่อของอาชญากรรมได้อธิบายไว้ว่า นครใหญ่ๆมีปัญหามากเพราะ

1. มีสิ่งที่จะทำให้คนในเมืองเกือบทุกแห่งหนต้องตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้ง่าย
 2. มีสิ่งที่ทำให้องค์การทางสังคม ซึ่งทำหน้าที่รักษากฎหมายปฏิบัติงานไม่ค่อยได้ผล
- ซึ่งในประเด็นแรก มีทางเป็นไปได้มากกว่าอัตราอาชญากรรมผันแปรไปตามปริมาณของผู้ที่จะตกเป็นเหยื่อได้ง่ายๆ ทั้งนี้เพราะตัวอาชญากรเองนั้น ย่อมจะแสวงหาผู้คนที่ตกเป็นเหยื่อของตนได้ไม่ยากอยู่ตลอดเวลา การแสวงหาเหยื่อและวิธีที่จะจัดการกับเหยื่อได้โดยปลอดภัยที่สุด (รอดพ้นเงื้อมมือกฎหมาย) เป็นสุดยอดแห่งความสนใจของอาชญากรอาชีพ และความสำเร็จในเรื่องนี้เองที่ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างมืออาชีพกับมือสมัครเล่น และพวกที่ทำงานพลาดจนต้องไปปรับผลกรรมอยู่ในเรือนจำ ปัจจัยที่ทำให้ผู้คนในนครใหญ่ๆในสมัยปัจจุบันตกเป็นเหยื่อของอาชญากรได้โดยง่ายก็คือ ความโดดเดี่ยว (Isolation) และการต้องพึ่งพิงคนอื่น (Dependency) สำหรับปัจจัยอันแรกนั้นหมายถึงการที่คนในเมืองมีความเป็นอยู่แบบ “หัวเดียวกระเทียมลีบ” ขาดความสัมพันธ์กับคนอื่น แม้กระทั่งเพื่อนๆที่จะให้ความสนับสนุนอย่างใกล้ชิดก็ไม่มี เป็นบุคคลที่ไม่มีใคร ใยดีด้วย และก็ไม่มีความคิดถึงเมื่อขาดเขาไป ไม่มีเพื่อนที่จะช่วยปกป้องหรือช่วยแก้แค้นให้ ดังนั้นจึงอยู่ในฐานะที่ล่อแหลมต่อการถูกละเมิดในทรัพย์สินและร่างกาย หรือไม่ก็ถูกคนอื่นใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ได้ง่าย ส่วนประเด็นหลังในเรื่องการต้องพึ่งพิงคนอื่นนั้นก็เห็นชัดว่าสำคัญต่อเมือง การที่จะอยู่รอดในสังคมที่สมาชิกต้องพึ่งพาอาศัยกันได้นั้น ผู้ที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวจำเป็นต้องอาศัยฝ่ายที่สามในด้านการงานอาชีพ ในด้านคุ้มครองความปลอดภัย ในด้านมิตรภาพ การพักผ่อนหย่อนใจและสายสัมพันธ์ ฝ่ายที่สามที่กล่าวนี้ก็คือ หัวหน้างานตำรวจ และคนแปลกหน้า ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความไม่เป็นกันเอง (Impersonality) เป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์

2.3 การสืบสวน

2.3.1 ปัจจัยสำคัญในการสืบสวน

ในการสืบสวนเพื่อให้ได้ผลดีนั้น ผู้สืบสวนจำเป็นต้องมีปัจจัยอยู่ 3 ประการ ซึ่งเมื่อประกอบกันแล้วจะทำให้การสืบสวนได้ผลสมบูรณ์ แต่จะสมบูรณ์เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอยู่หรือได้มานั้น ถูกต้องและเพียงพอหรือไม่ด้วย ได้แก่ ข่าวสารต่างๆ, การสอบสวนปากคำ, และการใช้เครื่องอุปกรณ์ต่างๆแยกอธิบายได้ดังนี้คือ

1. ข้อเท็จจริงและข่าวคราวต่างๆ (Information) ซึ่งหมายถึงความรู้ต่างๆที่ผู้สืบสวนรวบรวมได้จากบุคคลอื่น โดยปกติมีอยู่ 2 ชนิด

ชนิดแรก คือ ข่าวหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากแหล่งปกติ เช่น พลเมืองดี หลักฐาน ประวัติบริษัท ห้างร้าน จากแฟ้มแผนประทุษกรรมคนร้ายที่มีอยู่ เป็นต้น

ชนิดที่สอง คือ ข่าวหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากแหล่งที่พนักงานสอบสวนพิจารณาไว้ เช่น สายลับ พนักงานตามบาร์ คนขับรถแท็กซี่ หรือผู้ที่คุ้นเคยกัน เป็นต้น

ในจำนวนปัจจัยที่ผู้สืบสวนสอบสวนต้องมีนั้นเท่าที่ปรากฏมาแล้วข่าวนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะสามารถเปิดโคมหน้าต่างคืนนั้นได้ว่า ใครเป็นผู้กระทำผิดในการที่จะทราบว่าเป็นผู้กระทำผิดหรือผู้กระทำผิดมีสาเหตุอันใดในการกระทำผิดครั้งนี้ ก็ได้สอบถามจากผู้รู้เห็นหรือผู้ที่ประสพออกนาม เป็นผลให้ตั้งแนวทางในการสืบสวนได้ตรงเป้าหมาย แต่บางครั้งอาจเป็นเท็จได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นประการสำคัญก็คือจะต้องมีการสอบสวนแล้วว่าข้อเท็จจริงเช่นนั้นมียุอยู่จริง โดยมีคำพยานบุคคลบอกกล่าวหรือให้ข่าวเช่นนั้นมีตัวตบปรากฏมิใช่เลื่อนลอยหรือสันนิษฐานเสริมต่อเอาเอง ส่วนข้อเท็จจริงเช่นนั้นจะเป็นจริงทั้งหมดตามคำพยานที่บอกกล่าวหรือให้ข่าวหรือไม่นั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องทำการพิสูจน์ต่อไป

2. การซักถาม (Interrogation) การซักถามหรือการสอบถามปากคำ หมายถึงการสอบสวนปากคำพยานและผู้ต้องสงสัยอย่างชำนาญ เพราะมิใช่การซักถามธรรมดา เนื่องจากพยานหรือผู้ต้องสงสัยนั้นปกติมักไม่พูดความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ต้องสงสัยควรจะนึกเสมอว่าพนักงานสอบสวนมิใช่เป็นเพียงผู้ซักถามเท่านั้น ความสำเร็จในการที่จะได้ข้อเท็จจริงหรือข่าวคราวนั้นขึ้นอยู่กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเฉลียวฉลาดในการเลือกแหล่งข่าว และการสอบสวนปากคำจะได้ผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความมีเหตุมีผลของพนักงานสอบสวน และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการใช้หลักจิตวิทยาที่พนักงานสอบสวนใช้สอบถามผู้รู้เห็นด้วย ฟังระลึกลักษณะของผู้กระทำผิดนั้นในขณะที่ซักถามจากตำรวจจะมีความหวาดกลัว แต่ในบางครั้งผู้ร้ายที่ใจแข็งหรือมีประสบการณ์ดีดุกมาก่อนนั้นอาจจะสามารถทนทานต่อกรรมวิธีในการซักถาม จึงต้องหมั่นใช้ศิลป์ในการซักถามและมีอุตสาหกรรมในการซักถามให้ได้ผลยิ่งขึ้นเสมอ และผู้ซักถามก็จะต้องมีความรู้และความเข้าใจในข้อมูลของอาชญากรรมประเภทต่างๆรวมทั้งความรู้ทั่วไป ในการสอบสวนซักถามปากคำเป็นการใช้สมองและสติปัญญาระหว่างพนักงานสอบสวนผู้ซักถามกับผู้ถูกซักถามนั้น ดังนั้นพนักงานสอบสวนผู้ซักถามจะต้องเป็นผู้จับใจ และฉวยโอกาสทันทีเมื่อคู่ต่อสู้เปิดช่องโหว่หรือแสดงความอ่อนแอให้เห็น

3. เครื่องมือช่วย (Instrumentation) ซึ่งรวมหมายถึง การใช้เครื่องมือและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นเครื่องมือช่วยในการสืบสวนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็นสองประการคือ

- เครื่องมือช่วยในการตรวจพิสูจน์ เช่น การตรวจพิสูจน์อาวุธปืน และกระสุนร่องรอยท้ายปลอกกระสุน การตรวจเปรียบเทียบมือในเอกสาร การตรวจเขม่าดินปืน เป็นต้น ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะมีอยู่ในหน่วยงานเฉพาะด้าน โดยของประเทศไทยนั้นก็มิอยู่ที่กองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักวิทยากรตามภาคต่างๆ และนอกจากนี้ก็ยังมิอยู่ในหน่วยงานรัฐอื่นๆที่ไม่ใช่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่คอยช่วยเหลืองานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐาน อาทิเช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่ช่วยเหลือให้ด้านการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด
- เครื่องมือช่วยอย่างอื่นอันมิใช่การตรวจพิสูจน์ เช่น การตรวจลายพิมพ์นิ้วมือ แผนประทุษกรรมของคนร้าย เครื่องจับเท็จ ระบบการสื่อสาร ยานพาหนะ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องตรวจโลหะ เป็นต้น

สิ่งสำคัญในการสืบสวนที่ควรฟังระลึกลักษณะ เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นคือ ไม่มองข้ามวัตถุพยานบางอย่างในคดีซึ่งจะต้องใช้ความสงสัย สงเกต ความละเอียดรอบคอบในการสืบสวน ที่จะต้องเริ่มตั้งแต่การตรวจสถานที่เกิดเหตุ เนื่องจากสถานที่เกิดเหตุนั้นในประเทศไทยยังมีระบบในการเก็บรักษาสถานที่เกิดเหตุไม่ดีพอ และโดยส่วนใหญ่หลังจากที่มีการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแล้วมักจะไม่มีใครรักษาไว้แต่จะมอบคืนให้แก่ผู้ครอบครอง ซึ่งผู้ครอบครองก็จะทำความสะอาดและเก็บข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของทำให้วัตถุพยานที่อาจจะถูกมองข้ามนั้นสูญหายไป ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุผู้สืบสวนจะต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพราะจะไม่สามารถหวนกลับมาตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุได้ใหม่

2.3.2 ขั้นตอนการสืบสวน

1. การระบุตัวผู้กระทำผิด (Identifying The Criminal) เริ่มจากการสืบสวนสอบสวนเพื่อให้รู้ตัวว่าผู้ใดเป็นผู้ประกอบอาชญากรรมหรือเป็นผู้กระทำผิดในคดีนั้นๆ ซึ่งจะรู้ได้จาก

- พยานบุคคลหรือประจักษ์พยาน (Eyewitness) คือ พยานที่รู้จักตัว รูปร่าง หน้าตาของผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ที่พบเห็นเหตุการณ์ด้วยตนเอง ซึ่งพยานประเภทนี้จะมีน้ำหนักมากในการพิจารณาของศาล แต่ก็ขึ้นอยู่กับความจดจำของพยานรวมทั้งระยะเวลาในการสังเกตของพยานด้วย ผู้สืบสวนจึงต้องวิเคราะห์ถึงลักษณะในการจดจำของพยานเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือ เพราะบางครั้งพยานอาจจะเป็นผู้รับฟังคำบอกเล่า แล้วนำมาพูดให้ฟังตามความเข้าใจของพยานเอง ในการวิเคราะห์ฟังพยานบุคคลเพื่อประกอบการสืบสวนควรพิจารณาถึง ปัจจัยธรรมชาติ ได้แก่ ระยะเวลา แสงสว่าง ความสามารถในการเห็นเหตุการณ์เพื่อพิจารณาว่าพยานอยู่ในฐานะผู้เห็นเหตุการณ์หรือไม่ สภาพจิตใจขณะที่เกิดเหตุ พยานอยู่ในอาการตกใจกลัวหรือไม่ มีความเสียใจหรือตื่นตระหนก รวมทั้งความใกล้ชิดกับบุคคลอื่น ความรู้และความชำนาญของพยานที่มีอยู่ก่อนเกิดเหตุ ทัศนคติและอุปทานของพยานบุคคล ที่อาจจะมีส่วน โน้มเอียงให้กับความเชื่อของพยานเองโดยปราศจากการพิจารณาเหตุการณ์อย่างถ่องแท้

- คำสารภาพของผู้ต้องหา (Confession) เป็นความมุ่งหมายสำคัญของการสืบสวนที่ผู้สืบสวนพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำสารภาพที่แท้จริงของผู้ต้องหา เพราะพยานหลักฐานที่สามารถหาได้มานั้นอาจจะยังทำให้เชื่อได้ไม่สนิทใจเท่ากับที่ได้ยินจากคำสารภาพของผู้ต้องหา ถ้าหากคำรับสารภาพของผู้ต้องหานั้นตรวจสอบแล้วมีข้อมูลตรงกันกับที่ได้มาจากพยานหลักฐาน ก็จะทำให้หมดความสงสัยในประเด็นต่างๆ และเมื่ออยู่ในชั้นพิจารณาคดีของศาล การที่มีพยานหลักฐานตรงกันโดยไม่มีข้อสงสัยย่อมเป็นหลักฐานที่สามารถทำให้ศาลสามารถพิจารณาคดีได้โดยถูกต้องและยุติธรรม อย่างไรก็ตามคำรับสารภาพของผู้ต้องหานั้นอาจจะมีเหตุมาจากหลายประการ เช่น เพื่อหาทางบรรเทาโทษของตน หรือรับสารภาพแทนผู้อื่น หรือรับสารภาพเพราะจำใจ ในการสืบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งคำรับสารภาพ ต้องยึดหลักดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พยายามสืบสวนให้ได้มาซึ่งหลักฐานหรือสิ่งของที่บ่งชี้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดมายืนยันกับผู้ต้องหา นั้น และสืบสวนพิสูจน์ให้เห็นว่ามีข้อเท็จจริงเกิดขึ้นสมกับคำรับรองของผู้ต้องหา
2. ใช้ศิลปะในการซักถามเพื่อให้คำรับสารภาพที่แท้จริง
3. คำรับสารภาพนั้นจะต้องรับโดยปราศจากเลศนัย มีเหตุผลสมจริงและอธิบายข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆได้

- พยานแวดล้อม (Circumstantial Evidence) ผู้กระทำความผิดอาจถูกระบุได้ทางอ้อม โดยใช้ข้อเท็จจริงหรือเหตุแวดล้อมกรณีซึ่งจะเป็นสิ่งเดียว หรือเชื่อมโยงกับข้อเท็จจริงอื่นๆก็ตาม ทำให้สามารถโยงไปถึงตัวผู้กระทำความผิดได้ ฉะนั้นในบางกรณีพยานแวดล้อมอาจจะมีน้ำหนักคิดว่าพยานโดยตรงที่ปราศจากเหตุผลก็เป็นไปได้ ถึงกับมีคำกล่าวที่ว่าพยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณีนั้นช่วยให้ศาลสามารถวินิจฉัยได้ถูกต้องแน่นอนยิ่งกว่าพยานโดยตรงเสียอีก พยานแวดล้อมกรณีนี้อาจสืบสวนได้จากเหตุใดเหตุหนึ่งดังนี้

1. สาเหตุจูงใจ (Motive) ซึ่งอาจสืบสวนได้มาจากเหตุแวดล้อมหรือจากคำให้การของพยานบุคคลต่างๆ ซึ่งทำให้ทราบว่าผู้ต้องสงสัยมีสาเหตุจูงใจมาจากการแค้นหรือประโยชน์ส่วนตัวอื่น อาทิเช่น การเป็นหนี้สิน การทะเลาะเบาะแว้ง การประกันชีวิต เป็นต้น ถ้าสืบสวนรวบรวมข้อเท็จจริงเช่นนี้ได้ ก็จะเป็นประโยชน์ในการพิสูจน์หรือระบุตัวผู้กระทำความผิดเพื่อเป็นแนวทางในการสืบสวนต่อไปได้

2. โอกาส (Opportunity) จะต้องพยายามสืบสวนให้ได้ความว่ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ต้องสงสัยมีทางที่จะกระทำความผิด ไม่ว่าจะ เป็นอาวุธ หรือความสามารถเข้าออกที่เกิดเหตุ หรือความสามารถเข้าใกล้ผู้เสียหาย โดยพิจารณาถึงโอกาสต่างๆที่เป็นไปได้

3. หลักฐานเชื่อมโยง (Associative Evidence) พยานวัตถุซึ่งอาจใช้เป็นเครื่องชี้หรือระบุตัวผู้กระทำความผิด ลักษณะเฉพาะตัวพิเศษของผู้กระทำความผิด เช่น ลักษณะการสูบบุหรี่ อากัปกริยาในขณะพูดคุยเพื่อเป็นประโยชน์ในการสืบสวนเพื่อระบุตัวผู้กระทำความผิดให้ได้

4. การติดตามและการรู้ที่หลบซ่อนของผู้กระทำความผิด (Tracing And Locating The Criminal) เป็นขั้นตอนของการสืบสวนที่เกี่ยวกับการติดตามสอบสวนจนกระทั่งรู้ตัวผู้กระทำความผิดนั้นว่าหลบหนีไปอยู่ที่ใดเพื่อจับกุมต่อไป การที่จะรู้ถึงที่หลบซ่อนของผู้กระทำความผิดนั้นก็จำเป็นจะต้องรู้ถึงอาชีพ การทำงาน ประเภทของคดี ลักษณะนิสัยเป็นส่วนประกอบ อาทิเช่น คนร้ายอาชีพมักจะไม่กระทำความผิดใกล้แหล่งที่พักอาศัยของคน คนร้ายสมัครเล่นหรือเพิ่งเริ่มกระทำความผิดมักจะนึกว่าหากหลบหนีจะยังทำให้ถูกสงสัย จึงทำเป็นใจดีสู้เสือหลบอยู่ในที่พักอาศัยเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น คนร้ายในคดีฆาตกรรมมักจะหลบหนีไปเก็บตัวอยู่ตามบ้านญาติเพื่อนสนิทที่ไว้ใจ

อย่างไรก็ตามการติดตามคนร้ายและการสืบสวนให้ทราบที่หลบซ่อนของผู้กระทำผิดนั้นจะต้องใช้ความอดทน และใช้กำลังพลในการติดตามไปยังแหล่งต่างๆที่น่าสงสัย ไม่ว่าจะเป็น บ้านพักเดิม บ้านพักญาติ หรือคนใกล้ชิด สถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งอาจจะต้องติดตามหาญาติหรือผู้ใกล้ชิดที่ต้องสงสัยน่าจะติดต่อหรือช่วยเหลือ

2. การพิสูจน์ความผิด (Proving The Guilt) หมายถึงการสืบสวนหาพยานหลักฐานมาประกอบสำนวนการสอบสวนเพื่อนำคดีสู่ศาลเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาอย่างมีประสิทธิภาพและศาลลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น ดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 ได้เขียนไว้ว่า ให้ศาลใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยชี้แจงน้ำหนัก พยานหลักฐานทั้งปวงอย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำผิดนั้น เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย จะเห็นได้ว่าแม้ตำรวจสืบสวนจะจับกุมตัวผู้ต้องหาได้ แต่หากพยานหลักฐานซึ่งจำเป็นในคดีมีไม่เพียงพอที่จะให้ศาลเชื่อว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง หากมีเหตุสงสัยในพยานหลักฐานดังกล่าว ศาลย่อมยกฟ้อง ซึ่งส่วนหนึ่งถือว่าเป็นข้อบกพร่องของตำรวจสืบสวนในการค้นหาความจริง

นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งขั้นตอนของการสืบสวนตามช่วงเวลาในการสืบสวนได้เป็น 2 ส่วนคือการสืบสวนเบื้องต้น (Primary Investigation) เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไปถึงที่เกิดเหตุแล้วควรจะรีบดำเนินการสิ่งสำคัญดังนี้ คือ

- ให้ดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยทันที
- ให้ความช่วยเหลือรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ หรือเหยื่ออาชญากรรมโดยทันที
- ควบคุมจำกัดเขตการรुक้าเข้ามาภายในบริเวณสถานที่เกิดเหตุจากบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้าย ทำลาย หรือความเสียหายของวัตถุพยานต่างๆ
- จัดเก็บรวบรวมทุกสิ่งทุกอย่างอันอาจใช้เป็นวัตถุพยานหลักฐานที่จะอธิบายรายละเอียดแห่งการเกิดอาชญากรรมให้ได้มากที่สุด
- การเริ่มจัดทำเป็นรายงาน หรือสำนวนประกอบการปฏิบัติการในแต่ละครั้งอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกต้อง

การสืบสวนต่อเนื่อง (The Follow-Up Investigation) อันเป็นลักษณะของการปฏิบัติการต่อเนื่องจากการสืบสวนเบื้องต้น โดยจะมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้คือ

- การสอบปากคำผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย ถ้าสามารถจับกุมได้ในสถานที่เกิดเหตุ
- การสอบถามพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การค้นหาสำนวนสถานที่เกิดเหตุเพื่อหาวัตถุพยานหลักฐานเพิ่มเติมซึ่งอาจต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านนิติเวชศาสตร์
- การทดลองทบทวนทำแผนประทุษกรรมเพื่อประกอบการอธิบายเรื่องราวการเกิดของอาชญากรรม โดยอาศัยจากการสืบสวนเบื้องต้น และประสบการณ์ได้มาจากการเกิดอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกัน
- ค้นหาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมจากแหล่งข้อมูลตำรวจเพื่อเสนอแนะข้อมูลประกอบการสืบสวน เพื่อหารายละเอียดของการกระทำผิดและหาตัวคนร้ายที่แท้จริง ตลอดจนหารายละเอียดเกี่ยวกับเหยื่อและแรงจูงใจในการกระทำผิด

การสืบสวนโดยใช้สายลับ (Informant) เป็นการหาข้อมูลจากกลุ่มบุคคลธรรมดาในสังคม เช่น คนขับรถรับจ้าง พนักงานเสิร์ฟ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรืออาจจะเป็นพลเมืองอื่นๆ ที่ให้ข่าวด้วยความเต็มใจ อาจมีการตอบแทนสายลับเป็นเงินก็ได้ ซึ่งสายลับมีอยู่ 2 ประเภท คือ

- สายลับโดยทั่วไป คือบุคคลใดๆ ที่ให้ข่าวต่อพนักงานสอบสวน เขาอาจจะให้ข่าวโดยเปิดเผยหรือแม้กระทั่งเป็นพยานในคดี หรืออาจให้ข่าวโดยปิดบังซ่อนเร้น และไม่ประสงค์ออกนาม
- สายลับโดยปกปิด คือบุคคลที่ให้ข่าวอันปกปิดเกี่ยวกับคดีที่อยู่ระหว่างการสอบสวนและคดีที่คนร้ายกำลังวางแผนกันอยู่ โดยประสงค์ที่จะเปิดเผยตนว่าเป็นแหล่งข่าว ผู้สืบสวนจะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการที่จะป้องกันมิให้โฉมหน้าของสายลับผู้นั้นเปิดเผยออกมาเนื่องจากคุณค่าของสายลับคนดังกล่าวนั้นจะหมดไปทันที

ในสหรัฐอเมริกาการใช้สายลับเป็นที่นิยมกันมากในการสืบสวนหาสถานที่หลบซ่อนของคนร้าย มีการให้รางวัลแก่สายลับที่แจ้งข่าวและเป็นที่ยอมรับว่าสายลับมีส่วนสำคัญอย่างมากในการสืบสวนจับกุม สำหรับในประเทศไทยผู้สืบสวนก็ต้องพึ่งพาข่าวจากสายลับเป็นอย่างมาก จำนวนคดีสำคัญหลายคดีที่ถูกเปิดเผยโดยใช้วิธีการสายลับ ซึ่งสายลับนั้นก็ได้อาศัยความสนิทชิดเชื้อกับผู้สืบสวนซึ่งสายลับก็มีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ โดยมากบุคคลธรรมดาที่ไม่มีจุดเด่นมักจะเป็นบุคคลพื้นฐานที่จะต้องทำความสนิทชิดเชื้อเข้าไป เพราะบุคคลเหล่านี้มักจะรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ได้โดยที่ผู้กระทำผิดไม่สงสัย ซึ่งการที่บุคคลเหล่านี้จะให้ความร่วมมือในการเป็นสายลับหรือไม่ขึ้นอยู่กับที่ผู้สืบสวนว่าจะรู้จักนิสัยและทำความรู้จักได้อย่างไร ในการหาสายลับนั้นไม่จำเป็นต้องรอให้เกิดเหตุเสียก่อน ในระหว่างที่อยู่ในภาวะปกปิดผู้สืบสวนก็ควรที่จะหาสายลับไว้เพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ โดยอาจจะใช้เวลาในระหว่างที่ออกตรวจพื้นที่ และเมื่อเกิดเหตุก็สามารถพูดคุยกับสายลับได้ทันที โดยปกติสิ่งจูงใจในการให้ข่าวของสายลับก็มีหลากหลายรูปแบบ บางครั้งอาจจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดจากความสมัครใจต้องการช่วยเหลืองานตำรวจ หรือบางครั้งอาจมีความต้องการความช่วยเหลืออื่น ซึ่งโดยปกติการให้สิ่งตอบแทนแก่สายลับเมื่อให้ข่าวก็เป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันเป็นประจำ แม้แต่ในการปราบปรามยาเสพติดยังมีเงินรางวัลให้แก่สายลับผู้นำจับ มูลเหตุจูงใจในการให้ข่าวของสายลับนั้นอาจจำแนกได้ดังนี้ ความอยากเด่น คือบุคคลที่ต้องการได้รับความพึงพอใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งจะต้องระมัดระวังเพราะบางครั้งอาจจะใช้ความแค้นดังที่รู้จักตำรวจนำไปใช้ในทางที่ผิด ความอยากเป็นพลเมืองดี คือบุคคลที่มีคุณธรรมและเกียรติยศ ต้องการให้เกิดความยุติธรรม บุคคลกลุ่มนี้ผู้สืบสวนจะต้องระมัดระวังในการให้สิ่งตอบแทนเพราะบางครั้งการให้สิ่งตอบแทนอาจจะเป็นการดูหมิ่นคุณธรรมที่เขาต้องการให้เป็น ความกลัว คือบุคคลซึ่งตามปกติเป็นผู้ร่วมมือในการกระทำผิด และได้กลับใจที่จะให้ข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมที่ตนได้ร่วมก่อไว้ เนื่องจากการกระทำผิดนั้น บันทกอนมโนธรรมอันถูกต้องของตน เพื่อให้หลุดพ้นโทษ คือบุคคลซึ่งถูกจับได้ในความผิดเล็กน้อย และมีความประสงค์จะให้หลุดพ้นโทษ โดยให้ข่าวเกี่ยวกับคดีความผิดที่สำคัญกว่า ซึ่งผู้สืบสวนจะต้องพิจารณาว่าควรที่จะช่วยเหลือหรือไม่ ความรู้สึกสำนึกบุญคุณหรือการได้รับสิ่งตอบแทน คือบุคคลที่ให้ข่าวเพื่อจะแสดงออกถึงความพึงพอใจหรือได้รับสิทธิพิเศษจากตำรวจ การกำจัดกำลังคู่แข่ง คือบุคคลที่ประกอบอาชีพผิดกฎหมาย แต่ต้องการให้จับกุมคู่แข่งของตน การแก้แค้น คือบุคคลที่ต้องการกำจัดความแค้นออกไปโดยใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความอิจฉา คือบุคคลซึ่งอิจฉาในความสำเร็จและความร่ำรวยของผู้อื่นรวมทั้งมีความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นนั้นถูกดูหมิ่น เกลียดชังสิ่งตอบแทน คือบุคคลที่ให้ข่าวเพื่อต้องการสิ่งตอบแทนเป็นเงินหรือวัตถุ

2.3.3 งานนอกเครื่องแบบ

เมื่อกล่าวถึงงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนแล้ว ก็ควรที่จะกล่าวถึงการแต่งนอกเครื่องแบบของเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนด้วย เนื่องจากในประเทศไทยนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนจะปฏิบัติหน้าที่โดยการแต่งกายนอกเครื่องแบบ และก็เป็นเพียงหน่วยเดียวเท่านั้นที่ไม่ต้องสวมเครื่องแบบ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ผิดกับงานในฝ่ายอื่นๆ ซึ่งการแต่งกายนอกเครื่องแบบนี้มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างมาก เพื่อจุดมุ่งหมายหลักในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ต้องการให้ผู้คนทั่วไปทราบว่ามีเจ้าหน้าที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่

ดังนั้นถ้าตำรวจจะใช้เครื่องแบบออกทำการในทุกโอกาสแล้ว ผลของการปราบปรามรักษาความสงบสุขให้แก่ประชาชนย่อมไม่ได้เต็มความมุ่งหมาย โดยประการหนึ่งเป็นการบอกกล่าวให้ผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุจริตรู้ตัวเสียก่อน ก่อให้เกิดความระมัดระวังยิ่งขึ้น บัณฑิตประจำตัวเจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลจัดให้มีขึ้นเป็นเครื่องสนับสนุนให้เห็นความสำคัญของการทำงานนอกเครื่องแบบอยู่แล้ว โดยถึงเห็นผลส่วนหนึ่งแล้วว่าเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ปราบปรามและรักษาความสงบทั่วไปไม่เฉพาะแต่ตำรวจจะทำการให้ได้ผลสมบูรณ์ด้วยการทำงานในเครื่องแบบอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ได้

การใช้วิธีให้เจ้าพนักงานออกทำการนอกเครื่องแบบนี้ นับว่าเป็นประโยชน์ในราชการตำรวจอย่างหนึ่ง เพราะนอกจากจะได้ประโยชน์ในทางการปราบปรามแล้ว ขณะเดียวกันก็ได้ประโยชน์ในทางป้องกันร่วมไปอีกทางหนึ่ง เนื่องจากเหตุที่คนทุจริตไม่อาจวางใจได้ว่าในขณะที่ตนลงมือทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้จะเป็นโอกาสที่พ้นจากสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบก็ดี การกระทำของคนนั้นจะพ้นจากสายตาของเจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบหรือยัง ทำให้เกิดความลังเลและหวาดหวั่นต่อการถูกจับกุมโดยเจ้าพนักงานนอกเครื่องแบบมากขึ้น บางครั้งถ้าไม่ปลดคนจริงจะไม่กล้าลงมือกระทำความผิดเอาเสียเลยก็เป็นได้

เหตุที่ตำรวจเลือกที่จะออกทำการนอกเครื่องแบบ สามารถสรุปได้โดยย่อดังนี้

- เพื่อที่จะสืบหรือฟังเหตุการณ์
- เพื่อการคุม ดัก จับ หรือคุมล้อมจับ
- เพื่อการปลอมแปลงในการดำเนินตามอุบายที่วางไว้
- เพื่อตรวจตรารักษาความเรียบร้อย

การแต่งกาย เมื่อออกทำการนอกเครื่องแบบ การเลือกสวมเสื้อผ้าอย่างง่ายเพื่อให้ทำการได้ว่องไว รูปร่างและสีสันทนของเสื้อผ้าไม่เป็นที่สะดุดตาผู้อื่น และถูกต้องตามแบบและสมัยนิยมของหมู่ชนในเขตหรือตำบลที่จะไปทำการ โดยเฉพาะรองเท้านับว่าเป็นเครื่องแต่งกายที่สำคัญสิ่งหนึ่งต้องพิจารณาใช้รองเท้าให้เหมาะแก่เหตุการณ์ที่จะไปทำ แต่มีหลักอยู่ว่าควรเลือกรองเท้าที่เหมาะสมกับเท้า สะดวกในการเดิน วิ่ง และเป็นรองเท้าที่ไม่เกิดเสียงในการเดิน รองเท้าสั้นเหมาะสมในบางโอกาสหรือรองเท้าผ้าใบบางก็ดี ของติดตัว ควรมีอาวุธพกสำหรับป้องกันตัวเมื่อจำเป็น ติดตัวไว้ขณะออกทำการนอกเครื่องแบบ นอกจากนี้ถ้าเป็นเวลาค่ำคืนควรมีเครื่องให้เกิดแสงสว่าง เช่น ไฟฉาย เพื่อดูหน้าตา รูปพรรณ บัณฑิตประจำตัว และเงินจำนวนพอสมควร เพราะอาจมีเหตุจำเป็นต้องใช้สะกดรอยตามคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยขึ้นรถลงเรือ หรือเข้าร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม การวางตัว การวางตัวในขณะที่ออกทำการนอกเครื่องแบบนี้เป็นข้อสำคัญยิ่ง ผู้ออกทำการต้องพยายาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างที่สุดอย่าให้ผู้อื่นสังเกตทราบได้ว่าตนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ การพบปะกับคนที่รู้จักคุ้นเคยในชุมชนขณะออกทำการนอกเครื่องแบบเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่พึงระวัง ตามธรรมดาผู้รู้จักคุ้นเคยกันโดยมากมักจะถามถึงทุกข์สุขและการทำงานที่กำลังดำเนินอยู่ ยิ่งเขารู้ว่าเป็นตำรวจแล้ว มักจะพยายามท้าวความถึงเรื่องของเราด้วยเจตนาดีก็มี บางท่านเพื่อจะพยายามให้ผู้ที่ชุมนุมอยู่ใกล้เคียงเกิดความสนใจในตัวผู้พูดว่ารู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผลเสียก็ตกอยู่ที่เจ้าพนักงาน ฉะนั้นในโอกาสที่สามารถหลบหลีกได้ก็ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งผู้ที่เป็นเจ้าพนักงานด้วยกันแล้วควรจะช่วยกันให้มากขึ้นคือผู้ที่แต่งเครื่องแบบควรเว้นอย่างยิงที่จะเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนในเมื่อทราบหรือน่าจะทราบว่าเพื่อนกำลังมาทำการนอกเครื่องแบบ แม้ผู้ที่แต่งเครื่องแบบก็ดีหากไม่จำเป็นแล้วก็ไม่ควรเข้าทักทายควรรหาโอกาสหลบหรือรอยามปลอดภัยจะเหมาะสมกว่า

หนึ่งการไปชุมนุมคอยดักจับหรือชุมนุมล้อมจับนอกเครื่องแบบก็เช่นเดียวกัน นอกจากจะต้องปฏิบัติอย่างกว้างๆดังที่ปรากฏมาแล้ว ควรจะใส่ใจในเรื่องเหล่านี้อีกด้วย คือ

- ผู้ชุมนุมไม่ควรพูดกระซิบ หรือสูบบุหรี่ในขณะที่ทำการชุมนุม การพูดกระซิบกระซาบคุยกัน หรือสูบบุหรี่ในขณะที่นั้นอาจทำให้เป็นที่สังเกตของคนภายนอกได้ง่าย ทำให้การชุมนุมไม่ได้ผลได้
- สถานที่ชุมนุม ควรเลือกหาที่มีคด เพื่อซ่อนตัวมิให้ผู้อื่นเห็น ควรเป็นที่ๆพ้นจากแสงจันทร์และแสงไฟถนน เช่น อยู่ภายใต้เงาไม้หรือเงาชายคา จุดที่ชุมนุมควรเลือกชุมนุมในที่ๆผู้ชุมนุมสามารถออกจากที่ชุมนุมได้สะดวกและรวดเร็ว สะดวกในการเคลื่อนไหวเมื่อเห็นผู้ที่ต้องสงสัยหรือคนร้าย บริเวณโดยรอบหรือบริเวณใกล้เคียงต้องเป็นที่ให้ความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในการเข้าออก เมื่อมีเหตุที่จะต้องออกจากที่ชุมนุมลงมือทำการอย่างใดๆ หรือมีเหตุด่วนต้องการกำลังช่วยเหลือ การชุมนุมอยู่ในตรอกเล็กๆในบริเวณที่มีเครื่องกีดขวางยอมทำให้เกิดผลเสีย กว่าจะออกจากกันตรอกมาถึงปากตรอกหรือข้ามพ้นเครื่องกีดขวางมาได้ก็กินเวลานาน ทำให้ไม่ทันทั่วทั้ง ยิ่งกว่านี้จุดที่ชุมนุมดักจับที่เหมาะสมจะต้องเป็นที่ๆผู้ชุมนุมสามารถมองลอดออกไปได้ทั่วถึงในระยะไกลๆ เพื่อให้มีเวลาพิจารณาและดูแลเหตุการณ์ได้นาน และถึงล่วงหน้าก่อนที่จะลงมือทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง มุมทางออกนับว่าเป็นจุดเหมาะสมจุดหนึ่งในการมองเห็นได้ใกล้
- ถ้ามีผู้ชุมนุมดักจับตั้งแต่สองคนขึ้นไป การแยกกันชุมนุมหลายแห่งเป็นประโยชน์มิให้ผู้ถูกสังเกตเห็นได้อย่างหนึ่ง สะดวกแก่การก้าวสกดจับเมื่อคนร้ายหลบหนี และมีโอกาสที่จะสังเกตอาการเคลื่อนไหวของผู้ต้องสงสัยได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งยังป้องกันการพูดคุยในระหว่างชุมนุมทำให้ขาดความเอาใจใส่ด้วย ฉะนั้นถ้ามีผู้ชุมนุมมากกว่าสองคนขึ้นไปให้แยกที่กันอยู่คนละมุมหรือคนละฟากถนนจะเหมาะสมที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สภาพและบริเวณที่ชุมนุม ตลอดจนทิศทางเกี่ยวกับวิชาแผนที่ในบริเวณนั้นจะต้องพยายามศึกษาให้เกิดความรู้ความชำนาญ มิฉะนั้นในเวลาทีคนร้ายหลบหนีย่อมทำการติดตามก้าวสกัดจับได้ไม่ทันทั่วทั้งที ฉะนั้นการอบรมตำรวจให้เกิดการความรู้ความชำนาญในพื้นที่ภูมิประเทศในเขตของสถานีตำรวจแห่งหนึ่งตลอดจนทางหนีทีไล่จึงนับว่าเป็นหัวใจสำคัญ

- การติดต่อกันระหว่างผู้คักชุมไม่ควรให้ผู้อื่นรู้ และต้องเข้าทำการอย่างพร้อมเพรียงกัน ถ้าหากขาดการติดต่อ ตัวอย่างเช่น คนหนึ่งเข้าไปถามผู้ต้องสงสัย อีกคนหนึ่งกลับเฉยเสียดังนี้ เมื่อผู้ถูกสงสัยแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ทำร้ายหรือหลบหนี อาจไม่ทันการ เหตุนี้ถ้าอีกคนหนึ่งถามผู้คักชุมอีกคนจะต้องเข้ามาขึ้นระวางอยู่ข้างหลังหรือในที่ใกล้ที่สุด และคอยจับตาอาการกิริยาของผู้ถูกสงสัยนั้นให้ได้อย่างพยายามหาความสะดวกในการเข้าคักชุม เพราะอาจทำให้ขาดความไว้วางใจไม่ทันการ ซึ่งในที่สุดจะทำให้ผู้คักชุมนึกถึงความสะดวกมากไปในระหว่างชุม ฉะนั้นควรพยายามขึ้นถ้าไม่จำเป็น ไม่ควรนั่งในระหว่างชุม ต้องมีการใช้ความคิดเพื่อหาหนทางจัดการกับคนร้ายให้ได้ผลดีที่สุด

- เมื่อไปตรวจอย่างลับๆนอกเครื่องแบบ ถ้าจะเปลี่ยนเวอร์หน้าที่ต้องพยายามอย่าให้ผู้อื่นสังเกตเห็นได้ว่าเป็นตำรวจลับที่มาคักชุมคอยจับผู้กระทำความผิด เพราะฉะนั้นในเวลาเปลี่ยนเวอร์ยาได้ม้วยจับกลุ่มคุยกันโดยไม่ระมัดระวัง

การปลอมตัว บางโอกาสอาจเกิดความจำเป็นที่เจ้าพนักงานจะต้องปลอมตัวเข้าทำการโดยเหตุว่าถ้าเข้าทำการด้วยการสวมเครื่องแบบจะทำให้เสียผล กล่าวคือ จับกุมไม่ได้ หรือจับได้แต่เสียพยานหลักฐาน การปลอมตัวจึงเป็นวิธีการอันหนึ่งของการตำรวจในการปราบปราม เช่น การปลอมตัวเป็นคนซื้อยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งถ้าตำรวจแต่งตัวในเครื่องแบบหรือแม้เพียงทำให้พวกทุจริตเหล่านี้ทราบระแคะระคายหรือสงสัยว่ามีคนหรือสายของตำรวจเข้ามาพัวพันอยู่ด้วยแล้ว การจับกุมก็จะเป็นการยาก การปลอมตัวทำการในเรื่องเหล่านี้จึงเป็นเรื่องที่ต้องสนใจมากเป็นพิเศษ

การตรวจนอกเครื่องแบบ การไปตรวจนอกเครื่องแบบ เพื่อรักษาความเรียบร้อยภายในท้องที่ที่สำคัญเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ควรพยายามเดินตามเงามืด หรือใต้เงาไม้ ชายคา เพื่อป้องกันมิให้เป็นที่ถูกสังเกตได้ง่ายและเป็นโอกาสให้จับผู้ทุจริตซึ่งหลบ หรือซุ่มตัวตามใต้ชายคา หรือในเงามืดได้ เป็นการป้องกันและปราบปรามผู้ทุจริตภายในท้องที่ที่ตรวจผ่านไปด้วย ฉะนั้นเมื่อเดินตรวจจึงควรเดินตามลักษณะที่ว่ามี พึงเว้นจากการเดินในที่สว่างหรือกลางถนน ระหว่างตรวจควรเดินตรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉพาะที่สำคัญๆ การเดินตรวจในเขตที่ไม่จำเป็นย่อมทำให้ผลของการปราบปรามด้อยลง เพราะเสียเวลาและเหน็ดเหนื่อยโดยใช่เหตุ ฉะนั้นที่ๆ เห็นว่าสำคัญและจะเกิดประโยชน์ในการตรวจตราจึงควรจัดทำแผนที่กำหนดเส้นทางเดินตรวจไว้เพื่อให้เกิดความสะดวกยิ่งขึ้น เมื่อเดินตรวจตั้งแต่สองคนขึ้นไป ควรเดินทิ้งระยะห่างพอสมควร การเดินเคียงไหล่หรือเดินสนทนากันไปย่อมเป็นที่สังเกตของคนภายนอกได้ง่าย วิธีเดินตรวจที่ดีที่สุด คือเดินคนละฟากถนน โดยมีระยะเหลื่อมกันพอสมควร

ขนาดของการเดินตรวจนอกเครื่องแบบ แม้ว่าจะกำหนดให้ตายตัวลงไปไม่ได้แน่นอนก็ตามเท่าที่ปรากฏผู้เดินตรวจนอกเครื่องแบบมักจะเดินด้อมมองข้างนผิศธรรมดาให้คนภายนอกสังเกตเห็นได้ว่าเป็นเจ้าพนักงานซึ่งทำให้ผลลัพท์ด้อยลง ฉะนั้นควรเดินด้วยความเร็วพอสมควร ระวังไม่แสดงท่าทางให้เขาสังเกตได้ การพกอาวุธไม่ควรลืมหลักที่ว่าอย่าพกอย่างประเจิดประเจ้อจนเป็นที่สังเกตของผู้อื่น และอย่าให้มิดชิดถึงกับหยิบจวดยออกใช้การไม่ได้ทันทีที่ไม่ควรใช้ไฟฉายบ่อยนัก โดยอาจทำให้คนร้ายหรือผู้ทุจริตทราบได้ว่าเป็นเจ้าพนักงานและบางครั้งอาจถูกคนร้ายยิงสวนทางแสงเข้ามาก็ได้ พยายามสอดส่องตรวจตราบ้านว่าง ห้องว่าง วัด ศาลเจ้า เพราะเป็นที่ที่คนร้ายชอบเลือกมาหลบซ่อน หรือประชุมนัดหมายเพราะเป็นที่ลับตาคน และเป็นที่ช่วยให้คอยหาโอกาสลงมือกระทำความผิด หรือใช้เป็นที่ปลอมตัว ซ่อนของ หรือซ่อนตัวให้พ้นจากการจับกุม จึงควรตรวจอย่างรอบคอบและละเอียดถี่ถ้วน อีกอย่างหนึ่งก็คือการด้อมมองดูกิจการภายในห้องแถวข้างถนนหนทาง ฟังเลือกดูแต่ห้องที่รู้สึกสงสัยจริงๆ มิใช่ก้มมองเรียงตลอดเรื่อยไปทุกห้องจนเป็นที่สังเกตของผู้อื่น พยายามเอาใจใส่ในเรื่องของคนเข้าออกจากบ้าน การปิดประตูหน้าต่าง การเปิดปิดไฟ ตามธรรมดาเมื่อเป็นเวลาทีคนทั่วๆ ไปเขานอนหลับกันหมดแล้ว การเข้าออกจากบ้าน การเปิด-ปิดไฟในเวลาวิกาลเช่นนี้โดยมากมักเป็นการกระทำของคนร้าย ซึ่งกำลังลงมือกระทำความผิดอยู่หรือกำลังจะลงมือหรือเพิ่งจะเสร็จธุระกำลังจะออกจากบ้านหลบหนีไป จึงต้องเอาใจใส่ให้มากในขณะที่เดินตรวจ เสียงของวัตถุ เสียงคน เสียงสัตว์เลี้ยงต่างๆ ภายในบ้านยามวิกาล ฟังใส่ใจเป็นพิเศษ เพราะเสียงเหล่านี้เคยช่วยให้เจ้าพนักงานจับกุมคนร้ายมามากมายแล้ว ฉะนั้นถ้าได้ยินเสียงเหล่านี้เกิดขึ้นในขณะที่ตรวจผ่านไปให้พยายามสอดส่องให้ทราบถึงสาเหตุที่เกิดเสียงนั้นขึ้น ไปจนเป็นที่แน่ใจเสียก่อนจึงค่อยตรวจผ่านไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่สืบสวน

เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาทั้งปวง นอกจากจะเป็นผู้รู้ตัวบทกฎหมาย ระเบียบการ และข้อบังคับเกี่ยวกับการสืบสวนเป็นอย่างดี ควรประกอบด้วยคุณสมบัติที่สำคัญและยึดถือเป็นทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ต้องตั้งตนเป็นกลาง เจ้าพนักงานผู้ทำการสืบสวนคดีอาญาย่อมเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาล หาใช่เป็นคู่คดีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ และการสืบสวนก็เพื่อจะให้ผู้รู้ข้อเท็จจริงและหลักฐานต่างๆ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. มีความอดทนและเพียรพยายามเจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่สืบสวน จะต้องไม่ทอดถอนใจต่อความยากลำบาก การสืบสวนบางคดีมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนและใช้เวลานาน ยากแก่การสืบสวน จำเป็นที่จะต้องใช้ความอดทนและเพียรพยายามยิ่งขึ้นตามสภาพและลักษณะของคดีและพยานหลักฐาน จึงจะทำให้การสืบสวนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย
3. มีปฏิภาณไหวพริบ การสืบสวนคดีอาญาไม่ใช่เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายๆ เสมอไป บางเรื่องก็ง่าย บางเรื่องก็ยาก โดยปกติผู้กระทำความผิดมักจะปกปิดหลักฐานและร่องรอยต่างๆ ไว้โดยมิดชิด ฉะนั้นพนักงานสืบสวนจำเป็นจะต้องมีปฏิภาณไหวพริบ มีการวางแผนสืบสวนบันทึกถ้อยคำพยาน การค้นคว้าพยานหลักฐานต่างๆ ตลอดจนมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและความสามารถในการปรับตนเป็นอย่างดี
4. มีความกล้าหาญ การสืบสวนบางคดีย่อมมีอันตรายต่อผู้ปฏิบัติ โดยเฉพาะในคดีที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียของผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวกับเงินจำนวนมาก อาทิเช่น คดีเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด การค้าสินค้าที่หลบหนีภาษีศุลกากร และคดีที่เกี่ยวข้องกับการเมือง พนักงานสืบสวนจะต้องมีความกล้าหาญในการแสวงหาพยานและข้อเท็จจริงตามหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยไม่เกรงกลัวและหวั่นไหวต่ออิทธิพลต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้สถานที่ที่จะต้องสืบสวนอาจอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีภัยอันตรายต่อชีวิต อาทิเช่น พื้นที่ที่มีผู้ก่อการร้ายแทรกซึมอย่างรุนแรง
5. ต้องเพาะความนิยม เจ้าพนักงานที่ทำหน้าที่สืบสวนจะต้องเพาะความนิยมให้แก่ประชาชนทั่วไป กล่าวคือ กระทำตนให้เป็นที่พอใจรักใคร่ของประชาชนทำให้ประชาชนเคารพนับถือ และเชื่อในความสามารถที่ตนจะกระทำให้เป็นผลสำเร็จได้ เมื่อประชาชนมีความนิยมแล้ว ก็จะได้รับความร่วมมือในการสืบสวนด้วยดี
6. ต้องมีความรอบคอบ เจ้าพนักงานผู้ทำการสืบสวนจะต้องมีความรอบคอบในการตรวจสถานที่หรือหลักฐานใดๆ อย่าให้สิ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อคดีรอดสายตาไปได้ การสืบสวนปาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำของบุคคลที่น่าจะรู้เหตุการณ์ในความคิดก็จะต้องฟังด้วยความรอบคอบ มิฉะนั้นไม่พบความจริงแห่งกรณีที่ตนทำการสืบสวน

7. มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์เทคนิค ความเจริญก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีมีส่วนสัมพันธ์กับวิธีการกระทำความผิด ฉะนั้น เจ้าพนักงานผู้ทำการสืบสวนจำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับแผนประทุษกรรมของพวกมิจฉาชีพต่างๆ

8. มีความสำนึกในเกียรติและชื่อตรงต่อหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่บางครั้งอาจประสบกับสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจล่อตาล่อใจและเข้าวนอารมณ์ในบางกรณี เพียงแต่ละเว้นไม่กระทำการบางอย่างเท่านั้นก็อาจได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ผู้สืบสวนที่ดีจะต้องปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างสุจริตใจไม่หวังผลตอบแทนอย่างใดทั้งสิ้น เพราะการปล่อยตัวเป็นโทษของความเข้าวน หรือความโลภ โกรธ หลงถ้าเกิดขึ้นกับผู้สืบสวนเสียแล้ว ย่อมเป็นบ่อเกิดของความอ่อนแอในภายหน้าได้อีกเช่นกัน

คุณสมบัติของผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานสืบสวนสอบสวน

1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลโดยทั่วไป
2. มีความขยันหมั่นเพียร และความอดทนเป็นเลิศ
3. เป็นผู้ช่างสังเกตในข้อเท็จจริงต่างๆ และมีความสามารถในการประเมินได้ถึงความสัมพันธ์ของเจ้าทุกข์ คำให้การ ความคิดเห็น ความเชื่อถือ และท่วงทีวาจาของบุคคลต่างๆ
4. เป็นผู้ที่ไม่ยอมพอใจต่อเพียงข้อเท็จจริงจากคำบอกเล่าเท่านั้น หรือแม้เพียงแต่ความสงสัยโดยลำพัง แต่จะต้องนำสืบจนได้ข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วย ตามหลักวิทยาศาสตร์
5. ต้องเป็นผู้ที่รู้จักกลวิธีในการสืบสวนสอบสวนเพื่อการคลี่คลายคดี และการติดตามจับคนร้ายโดยมิใช่การใช้วิธีเคาต์มหรือเลี้ยงตายเอาเอง

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 เรื่องย่อ “ทางเลือก”

รุษนายตำรวจสืบสวนได้รับมอบหมายให้สืบหาเงินที่นายทวิโจรปล้นธนาคารซ่อนไว้ให้เจอ เขาจึงไปที่บ้านที่ต่างจังหวัดของทวิ และได้พบกับลูกสาวที่เป็นโรคร้ายที่สามารถตายได้ทุกเมื่อของนายทวิซึ่งอยู่เพียงตัวคนเดียว และมีเพียงยายข้างบ้านเท่านั้นที่เข้ามาดูแลให้ยา รุฐจึงใช้สถานการณ์นี้เข้ามาเพื่อดูแลเด็กแทน แต่เมื่อได้รู้จักเด็กมากเข้าจึงทำให้เขารู้ว่าเด็กไม่เคยได้ออกจากบ้าน เพราะความที่ทวิเป็นห่วงว่าจะเกิดโรคแทรกซ้อนกับตัวเด็ก ทำให้เด็กรู้จักโลกภายนอกจากรูปภาพถ่ายที่ทวิส่งให้มา และสิ่งเดียวที่เธอทำยามว่างคือการพับนกกระเรียนเท่านั้น ด้วยความสงสารในตัวเด็กจึงตัดสินใจพาเด็กออกไปดูโลกภายนอกเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่เธอจะตาย และสิ่งสุดท้ายที่เธอได้ให้กับรุฐไว้ก็คือนกกระเรียนที่เธอพับเพื่อขอให้คำอธิษฐานของเธอเป็นจริง แต่เมื่อสิ่งที่เธอต้องการเป็นจริงแล้วเธอก็ยกให้กับรุฐ โดยภายในนั้นมีแผนที่ที่ซ่อนเงินของทวิอยู่ และเมื่อเขามอบสิ่งนี้ให้กับทวิ จึงทำให้ทวิได้รู้ว่าสิ่งที่เขาทำให้กับเอี้ยมาตลอดนั้นมันเลวร้ายมากแค่ไหน และเขาก็ดีใจที่ลูกสามารถพบความสุขที่แท้จริงได้เสียที

ประเด็น

ความสุขนั้นอยู่ใกล้แค่เอื้อม เพียงแต่ว่าจะหามันพบหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 โครงเรื่องขยาย “ ทางเลือก ”

Act 1

รุษนายตำรวจสืบสวน ได้รับมอบหมายให้สืบหาเงินที่นายทวิโจรปล้นธนาคารซ่อนไว้ให้เจอ รุขจึงไปที่บ้านที่ต่างจังหวัดของทวิ จึงได้พบกับลูกสาวที่เป็นโรคร้ายที่สามารถตายได้ทุกเมื่อของ นายทวิซึ่งอยู่เพียงตัวคนเดียว และมีเพียงยายข้างบ้านเท่านั้นที่เข้ามาดูแลให้ยา

Act 2

รุขจึงใช้สถานการณ์นี้เข้ามาเพื่อดูแลเด็กแทน แต่เมื่อได้รู้จักเด็กมากเข้าจึงทำให้เขารู้ว่าเด็กไม่เคยได้ออกจากบ้าน เพราะความที่ทวิเป็นห่วงว่าจะเกิดโรคแทรกซ้อนกับตัวเด็ก ทำให้เด็กรู้จักโลกภายนอกจากรูปภาพถ่ายที่ทวิส่งให้มา และสิ่งเดียวที่เธอทำยามว่างคือการพับนกกระเรียนเท่านั้น ด้วยความสงสารในตัวเด็กจึงตัดสินใจพาเด็กออกไปดูโลกภายนอกเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่เธอจะตาย

Act 3

และครั้งสุดท้ายที่เธอได้ให้กับรุขไว้ก็คือนกกระเรียนที่เธอเฝ้าพับเพื่อขอให้คำอธิษฐานของเธอเป็นจริง แต่เมื่อสิ่งที่เธอต้องการเป็นจริงแล้วเธอก็ยกให้กับรุข โดยภายในนั้นมีแผนที่ที่ซ่อนเงินของทวิอยู่ และเมื่อรุขมอบสิ่งนี้ให้กับทวิ จึงทำให้ทวิได้รู้ว่าสิ่งที่เขาทำให้กับเอี้ยมมาตลอดนั้นมันเลวร้ายมากแค่ไหน และเขาก็ตั้งใจที่ลูกสาวสามารถพบความสุขที่แท้จริงได้เสียที

3.3 บุคลิกตัวละคร

ชื่อ	รุธ
อายุ	27 ปี
เพศ	ชาย
อาชีพ	ตำรวจสืบสวน
ลักษณะเฉพาะ	เด็กหนุ่มที่ยังอ่อนต่อโลก
ลักษณะนิสัย	มุ่งมั่นในการทำงาน จริงจังต่อหน้าที่
ฐานะ	พอมือพอกิน
ภูมิหลัง	รุธเป็นตำรวจที่ขึ้นเป็นหมวดอย่างรวดเร็วทั้งๆที่อายุยังน้อย ทำให้การทำงานบางครั้งยังไม่คล่องแคล่วเหมือนคนอื่นมากนัก เขาจึงพยายามฝึกฝนฝีมือด้วยการออกไปปฏิบัติหน้าที่เองอยู่บ่อยๆ
มุมมอง	ความซื่อสัตย์นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่เขายึดถือ
ความต้องการ	ประสบความสำเร็จในอาชีพตำรวจด้วยความสามารถและซื่อสัตย์ในหน้าที่
จุดเปลี่ยนแปลง	เมื่อเขาได้พบกับนายทวี ครอบครัวของเขา และเหตุผลที่ทำให้ทวีต้อง
ปลี่ยน	

ชื่อ	นายทวี
อายุ	35 ปี
เพศ	ชาย
อาชีพ	คนขับรถตุ๊กตุ๊ก และโจรปล้นธนาคาร
ลักษณะเฉพาะ	เป็นคนหน้าคู่ แต่เมื่อยิ้มแล้วจะดูเป็นคนใจดี ผิวดำแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะนิสัย	เจียบขริม ไม่ไว้ใจคนอื่น มุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่ตนเชื่อ ยอมทำทุกอย่างเพื่อลูก
ฐานะ	ยากจน
ภูมิหลัง	เขาไม่มีญาติพี่น้องที่ไหนเหลืออีก ภรรยา ก็ตายไปด้วยโรคหัวใจ เขาจึงต้องเข้ามาในกรุงเทพเพื่อทำงานหาเงินส่งให้ลูกที่อยู่ต่างจังหวัดซึ่งก็ป่วยเช่นเดียวกัน โดยปล่อยให้ยายข้างบ้านช่วยเหลือ โดยจ่ายเงินให้อยู่เรื่อย
มุมมอง	ต้องการให้คนที่ตัวเองรักอยู่กับตนไปนานๆ
ความต้องการ	ต้องการให้ลูกมีชีวิตรอด
จุดเปลี่ยนแปลง	เมื่อเขาถูกเรียกเข้าไปในห้องสอบสวน และได้เจอกับรุช

3.4 การพัฒนาบทภาพยนตร์สั้นครั้งที่ 1

Sequence 1 : ชื่อสัตย์

Scene 1 ภายใน / ห้องสอบสวน / กลางวัน

รุชยืนมองทีวีที่อยู่ในห้องสอบสวน เขานั่งนิ่งไม่ยอมพูดแต่อย่างใด จนตำรวจทนไม่ไหวชกทิวลงไปกองกับพื้น

Voiceover

“เราจับเขาได้โดยละม่อมในห้องเช่าเล็กๆแห่งหนึ่ง
เขาอมให้เราได้ใส่กุญแจมือโดยดี ปืนที่เขาใช้ปล้นธนาคารเป็นของปลอม
และที่น่าแปลกก็คือเราไม่พบหลักฐานใดๆ
เกี่ยวกับประวัติของเขา เขาเพียงแต่บอกผมว่าเขาชื่อ ทวี ธาวิณ”
ตำรวจนายหนึ่งเดินออกมาท่าทางหัวเสีย

ชด

“ไอ้เวรเอ๊ย..ทำยังไงแม่งก็ไม่ยอมปรปักษ์”

ชดหยิบนุหรีขึ้นมาสวบ

รุช

“ไอ้ท่าชด! มึงใจเย็นๆสิ หงุดหงิดไปก็ไม่มียะไรดีขึ้นมา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชดริบหันกลับมาที่รุชแล้วพูดด้วยน้ำเสียงที่หงุดหงิด

ชด

“จะให้กูเย็นได้ไงวะ เงินรางวัลแบ่งตั้งสองแสน..

ชีวิตกูสงบสบายมากกว่านี้ล่ะวะ”

ชดพูดเสร็จแล้วเดินออกไป รุชหันกลับมามองภายในห้องสอบสวน ทวีค่อยๆลุกขึ้นมา นั่งเหมือนเดิม รุชมองที่ทวี ทวีก็มองจ้องมาที่เขาเช่นกัน

Voiceover

“แม้ว่าธนาคารจะประกาศมอบรางวัลสิบเปอร์เซ็นต์ของเงิน
ที่ถูกปล้นหากเรานำคืนมาได้ แต่ตลอดหลายสัปดาห์ที่ผ่านมา
เราก็คว่าน้ำเหลวที่จะเป็นเจ้าของเงินรางวัลสองแสนบาทก่อนนั้นโดยสิ้นเชิง
..ผมเกือบเลิกทำคดีนี้อยู่แล้ว ถ้าไม่ใช่เพราะในเช้าของสัปดาห์ถัดมา”

Scene 2 ภายใน / ห้องสืบสวน / กลางวัน

รุชนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะเพียงคนเดียว สารวัตรเดินเข้ามาเขากวาดมองภายในห้องแล้วหันมาถามรุช

สารวัตร

“เฮ้ย! ไอ้ชดมันหายไปไหนของมันวะ”

รุช

“ไม่ทราบเหมือนกันครับสารวัตร ผมยังไม่เห็นมันตั้งแต่เช้าเลย”

สารวัตรท่าทางหงุดหงิดจนรุชอดสงสัยไม่ได้

รุช

“มีอะไรหรือครับสารวัตร”

สารวัตร

“มีรายงานมาว่า ไอ้ทวีมันถูกยิงตอนมันแหกคุกนะซี

ตอนนี้อยู่ที่โรงพยาบาล เลยอยากจะให้ใครไปสืบดูหน่อยว่ามันเป็นมายังไง”

รุชทำสีหน้าสงสัย

รุช

“แหกคุกหรือ..”

สารวัตรทำหน้านี้ก่อนออกก่อนพูดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารวัตร

“เอจี้.. ถ้าลือว่างอยู่ช่วยไปคูทิจิ”

Scene 3 ภายใน / ทางเดินหน้าห้องคนไข้ / เข้า

รุชมที่โรงพยาบาลและเขาเดินไปตามทางเดินจนถึงเคาน์เตอร์ตรงทางเดิน เขาหันไปมองในห้องคนไข้ก่อนหันกลับมาพูดคุยกับพยาบาลที่อยู่ตรงนั้น

รุช

“วันนี้เขาพูดอะไรบ้างรีเปล่า”

พยาบาลทำสีหน้าอีกอักก่อนจะตอบว่า

พยาบาล

“ก็แค่ถามว่า ที่นี่คือที่ไหน”

รุช

“แค่นั้นเองหรือ”

รุชมองท่าทางที่น่าสงสัยของพยาบาล เขาจ้องหน้าพยาบาลไม่ยอมให้หลบสายตา

รุช

“เขาคุยเรื่องอื่นกับคุณรีเปล่า”

พยาบาลกำลังขังใจว่าควรจะบอกดีไหม

รุช

“บอกมาเถอะ นี่คุณกำลังขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่นะ”

พยาบาล

“เมื่อเขานี้คนไข้ขอร้องให้ดิฉันเขียนจดหมายสั้นๆ ให้เขาฉบับหนึ่ง
และให้ช่วยส่งให้ด้วย ดิฉันก็เลยเขียนให้ตามที่บอก”

รุชฟังด้วยความตื่นเต็น

รุช

“แล้วคุณส่งออกไปรึยัง”

พยาบาล

“ยังคะ ยังอยู่ในกระเป๋าดิฉันอยู่เลย”

รุช

“ขอผมดูหน่อย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พยาบาลค่อยๆยื่นจดหมายฉบับหนึ่งให้กับรุช เขากลี้จดหมายออกอ่านมีใจความว่า ทุกอย่างจบลงเพียงเท่านี้ ผมรู้ตัวดี ทำอย่างที่เราตกลงไว้ เขามองร่างบนเตียงผ่านห้องกระจกอีกครั้ง

Sequence 2 : มนุษยธรรม

Scene 4 ภายนอก / ซอยชุมชนแออัด / กลางวัน

เขาจับเข้ามาในซอยเปลี่ยวแห่งหนึ่ง เขาจับลิกเข้าไปเรื่อยๆ ก็ถึงบ้านที่เลขที่เดียวกับในจดหมาย ซึ่งบ้านนั้นก็เก่าใกล้พังเต็มที รุชเดินไปเคาะประตู รออยู่พักหนึ่งยายแก่คนหนึ่งที่เปิดประตูออกมา ป้ามองรุชด้วยความแปลกใจ

รุช

“ผมมีอะไรมาฝากจากคุณทวิ”

Scene 5 ภายใน / บ้านนายทวิ / กลางวัน

ป้าเปิดประตูให้เขาเข้ามา รุชมองดูภายในบ้านซึ่งถึงแม้จะใกล้พังและเก่าเต็มทีแต่ก็สะอาดเรียบร้อย รุชยื่นจดหมายฉบับนั้นให้ป้าอ่าน แกร็บแกะออกอ่าน นัยน์ตานั้นเปียกชื้นไปด้วยน้ำตา เมื่อป้าอ่านจบเกหันมามองที่รุชอย่างเศร้าใจ แล้วถามว่า

ป้า

“มันตายแล้วใช่ไหม”

ป้าถามแทบกระซิบบ รุชรีบตอบกลับไปว่า

รุช

“เปล่า เขายังไม่ตาย ตอนนี้เขาอยู่ที่โรงพยาบาล ผมทำงานเป็นพนักงานที่นั่น ไม่ได้รู้จักเขาหรอกครับ เพียงแต่เขาขอให้ผมช่วยส่งจดหมายฉบับนี้มาให้ป้า”

ด้วยความร้อน เขาจึงถอดเสื้อแจ็คเก็ตหน้าทวิใส่อยู่มาวางพาดไว้กับตะปูที่ยื่นออกมาจากผนัง สายตาของเขากวาดไปทั่ว และเห็นเด็กหญิงคนหนึ่งนั่งหันหลังเล่นของเล่นอยู่ที่มุมห้อง

รุช

“ลูกสาวทวิหรือครับ”

ป้าพยักหน้าแล้วบอกว่า

ป้า

“แก้วตา หันมาไหว้คุณลุงชิลูก”

เด็กสาวหันหลังมาไหว้รุช แล้วเล่นต่อไป ป้าลุกไปหยิบน้ำให้เขา รุชเฝ้ามองเด็กน้อยอย่างเอ็นดู สักพักของเล่นของแก้วตาก็กลิ้งมาหยุดอยู่แทบเท้าของรุช เขาก็มลงเก็บและเมื่อเงยหน้าขึ้นมา มอง ก็เห็นเด็กน้อยค่อยๆคลำทางหาของเล่นของตัวเอง รุชมองหน้าเด็กน้อยแล้วตกใจ เพราะตาของเธอบอดสนิท และเธอกำลังร้องไห้เพราะคิดว่าคงไม่สามารถหาของเล่นชิ้นโปรดของตัวเองพบ รุชยังคงมองเด็กน้อยด้วยความตกใจและเวทนา จนมือของเขายังคงกำของเล่นชิ้นนั้นอยู่ ป้าเดินออกมาเห็นจึงหยิบของเล่นที่ยังค้างอยู่ในมือของรุชให้กับแก้วตา ทำให้เขาตื่นจากภวังค์ขึ้นมาได้ เขาเงยหน้ามองป้าค้างอยู่

ป้า

“คะ! แกตาบอดมาตั้งแต่เกิด ตอนแม่คลอดแก แกขาดอากาศหายใจไปชั่วขณะ ทำให้ตาบอด ส่วนแม่ของแกก็ไปไม่รอด คนที่เลี้ยงแกตอนนี้ก็มีแต่ป้า”

รุชยังคงมองด้วยความสงสารและเวทนา

Scene 6 ภายใน / ห้องคนไข้ / บ่าย

รุชยืนมองร่างของทิวที่นอนอยู่ เขาเหม่อมองออกไปข้างนอก เมื่อเขาหันมาก็เห็นทิวลืมตาตื่นขึ้น รุชเดินเข้าไปใกล้ แล้วจ้องมองใบหน้าของทิว

รุช

“เงินที่ปล้นมาอยู่ที่ไหน”

ทิวนิ่งไม่สนใจสิ่งที่รุชพูด รุชถามซ้ำด้วยอารมณ์ที่แรงขึ้น ทิวฟังแล้วจำออกมา

ทิว

“ไอ้เงินนี้มันช่างสำคัญจริงๆนะ ใครๆก็อยากได้..อยากจะมีเยอะๆ”

รุชพูดสวนขึ้น

รุช

“ใช่.. แต่ไม่ใช่ไปปล้นคนอื่นมาอย่างนี้

ทิวจำแล้วหันมองออกไปนอกหน้าต่าง

ทิว

“ไม่ต้องห่วง ไอ้เงินที่ปล้นมานะผมคงไม่ได้ใช้มันหรอก”

ทิวมีสีหน้าเศร้า ดวงตาเหม่อลอยออกไปนอกหน้าต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทวิ

“แต่มันก็มีแต่เงินเท่านั้น..ที่ซื้อแสงสว่างให้กับเด็กคนหนึ่งได้”

สีหน้าของรฐบ่งบอกถึงความเข้าใจว่าเด็กคนหนึ่งที่ทวิพูดนั้นหมายถึงใคร แต่แล้วเมื่อหันกลับมามองที่นายทวิ เห็นหน้าตาท่าทางที่ผิดปกติ เกร็งมือกับหน้าเหมือนกับเจ็บปวดจนทนไม่ไหว เขาก็รีบเรียกพยาบาลให้มาดูอาการของนายทวิโดยด่วน แพทย์รีบรักษาทันที ในขณะที่รฐได้ยินเสียงของทวิเพื่อขึ้นมา เขาก็จึงเดินเข้าไปใกล้และคอยฟัง

ทวิ

“เก็บไว้ให้ดี บนฝ่าเปดาน”

เมื่อรฐได้ยินเขาก็รีบเดินออกไปทันที

Sequence 3 : ทางเลือก

Scene 7 ภายใน / รถยนต์ / เข้าตรู

รฐขับรถอย่างมุ่งมั่น

Voiceover

“เพื่อนผมบอกมึงมันโง่เอง เป็นตำรวจแต่เสือกจนได้ยังไงวะ
ผมได้แต่ยิ้ม ตลอดชีวิตการเป็นตำรวจ ผมซื้อสัตย์กับหน้าที่มาตลอด
แต่ยังคงมีศรัทธาตำรวจเอก มีบ้านหลังเล็กนอกเมือง รถยนต์เก่าคันหนึ่ง”

รฐมองออกไปนอกหน้าต่าง

Voiceover

“เงินรางวัลสองแสนคงไม่ไกลเกินเอื้อมแล้ว”

รถมาหยุดที่หน้าบ้านของป้า เขาเปิดประตูและกำลังจะก้าวออกไป ทันใดนั้นเองเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น

นายแพทย์

“สวัสดีครับ ผมคือคนไข้ที่คุณดูแลคนไข้คดีของคุณอยู่
ขณะนี้ผลชันสูตรศพออกมาแล้วครับ”

รฐตั้งใจฟังอย่างมาก

นายแพทย์

“คนไข้ไม่ได้เสียชีวิตเพราะบาดแผลจากกระสุนปืน
แต่เป็นเพราะมะเร็งที่ตับ ตับทั้งสองข้างพรุนไปเกือบหมดแล้ว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุศตกใจกับสิ่งที่ได้ยินอย่างมาก เขาจึงไปพักใหญ่ก่อนจะถามต่อไปว่า

รุศ

“เป็นมานานเท่าไรแล้วครับ”

นายแพทย์

“หกเดือนถึงปีนึง ฮัลโหล ..ฮัลโหล”

รุศตกใจกับสิ่งที่ได้ยินจนไม่ได้ฟังสิ่งที่นายแพทย์คนนั้นพูดต่อ เขามองตัวเองที่สะท้อนอยู่ที่กระจกมองตัวเองอย่างถี่ถ้วนอย่างไม่เคยได้สังเกตุมาก่อน รุศเดินมาจนหยุดอยู่ที่ประตูหน้าบ้านห้องที่หน้าผากซึมออกมาหยดหนึ่งขณะที่มือของเขากำลังเกาะประตู เขารอไม่นานมากนักประตูบ้านก็เปิดออก ป้าเงยหน้ามองเขา ชะงักเล็กน้อยและสบตากับรุศคล้ายกับไม่ได้แสดงความประหลาดใจที่เห็นรุศกลับมาอีกครั้ง

ป้า

“คุณมาเอาหมันคืน?”

คำพูดนั้นเหมือนเสียงแทงเข้าไปในใจของเขา

รุศ

“ใช่ครับ”

ป้าผงศิริษะอย่างเข้าใจก่อนเดินนำรุศเข้าไปในบ้าน

Scene 8 ภายใน / บ้านนายทวิ / เข้าตรู

ป้าเดินเข้าไปหลังบ้าน

ป้า

“มันคงมีค่ากับคุณมาก..”

รุศ

“ใช่ครับ”

ป้าพยักหน้าขณะยื่นหมันคืนให้ รุศเอื้อมมือไปรับ รุศหุบเสื้อแจ็กเก็ตที่ได้จากป้ามาสวมก่อนที่จะมองไปที่ลูกสาวของนายทวิ เขายิ้มให้หนูน้อยอย่างเอ็นดู แล้วเงยหน้ามองขึ้นบนฝ้าเพดาน

รุศ

“แล้วเก็บมันให้คืนะป้า”

แล้วรุศก็เดินออกไปจากบ้านหลังนั้น

3.4.1 ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

- แรงจูงใจของตัวละครแต่ละตัวนั้น ยังไม่ชัดเจน
- บทสนทนาค่อนข้างยืดเยื้อ และไม่ช่วยเสริมให้เนื้อเรื่องเดินไปข้างหน้า
- เหตุการณ์บางเหตุการณ์ตั้งใจสร้างขึ้นโดยไม่มีเหตุผล จึงทำให้ดูยึดเยื้อมากไป
- Flashback ยังไม่มีพลังพอที่จะทำให้เกิดความขัดแย้งในตัวละครได้
- มีแต่บทสนทนาแต่ไม่ค่อยมี action

3.4.2 แนวทางการแก้ปัญหา

- สร้างเหตุผลให้กับตัวละคร เพื่อเพิ่มแรงจูงใจซึ่งทำให้การกระทำของเขานั้นมีผลต่อเรื่องมากขึ้น
- แก้ไขบทสนทนาให้กระชับและใช้ให้น้อยลง พยายามเล่าเรื่องด้วยภาพมากขึ้น
- ตัดเหตุการณ์นั้นไป และเล่าเรื่องราวใหม่ให้ดูมีเหตุผลมากขึ้น ยึดจากสิ่งที่เกิดขึ้นจริง โดยหาข้อมูลมาจากคนในอาชีพนั้นๆ เป็นต้น
- จะเห็นได้ว่า Flashback ไม่มีความสำคัญกับเรื่องเลย เพราะไม่ตอบโจทย์กับเรื่องที่ตั้งไว้ จึงเสริมให้เห็นเรื่องราวมากขึ้น
- ตัดบทพูดที่ยืดเยื้อและไม่มีความสำคัญลง voiceoverที่ไม่จำเป็น เน้นเล่าเรื่องด้วยการกระทำที่ก่อให้เกิดอารมณ์ ซึ่งจะมุ่งเน้นไปที่ตัวเด็กแทน

3.5 การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

Scene1 ภายในห้องขัง/กลางคืน

ทวินั่งอยู่ในแกมมิดคนเดียว ใบหน้าของเขาหลบแสงไฟที่เล็ดรอดเข้ามาเหมือนเขาเองไม่ต้องการให้ไฟส่องต้องหน้าตัวเอง ในมือของทวิเป็นรูปถ่ายใบหนึ่ง แสงที่มีเพียงน้อยนิดทำให้ไม่อาจเห็นได้ว่าเป็นรูปอะไร(มีเสียงเปิดประตู พร้อมทั้งเสียงของตำรวจ) ใบหน้าของทวิที่มองไปทางเสียงที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงของตำรวจ

"ผู้หมวดเรียกตัวไปพบ เร็ว"

ทวีเก็บรูปถ่ายไว้ในกระเป๋า

Scene2 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน

ตำรวจนายหนึ่งเดินเข้ามาในห้องและถือถ้วยกาแฟวันลอยกรุ่นเข้ามาด้วย ขณะนั้นตำรวจนายอื่นกำลังสอบสวนให้ทวีปริปากว่าเงินอยู่ที่ไหน เมื่อตำรวจกลุ่มนั้นเห็นนายตำรวจคนนี้เดินเข้ามา ก็หยุดทำความเคารพ แล้วเดินออกไป ตำรวจนายนั้นเดินมานั่งตรงฝั่งตรงข้าม มองไม่เห็นหน้าของเขาชัดเจนเพราะมีเพียงไฟดวงเดียวเท่านั้นที่เปิดอยู่ ทวีนั่งก้มหน้าเหมือนไม่สนใจอะไร นายตำรวจลุกขึ้นมาเดินมาที่หน้าของทวีแล้ววางอะไรบางอย่างลงตรงหน้าเขา ทวีเงยหน้าขึ้นมองของที่วางตรงหน้าเขา ทวียิ้มมีน้ำตาเอ่อขึ้นมา เป็นโถใส่ข้างในมีนกระดาศตัวเล็กหลายสิฟัพใส่อยู่

Scene3 ภายในภายนอก/บ้านของทวี/ตอนเช้า

มีรถยนต์คันหนึ่งมาจอดอยู่หน้าบ้านของทวี ชายคนหนึ่งเปิดประตูรถออกมา ชายหนุ่มเดินไปที่หน้าบ้านของทวี เคาะประตูสองสามหน เลยลองเรียกชื่อของทวีดูปรากฏว่าไม่มีใครออกมา เขาเลยตัดสินใจลงเปิดประตูเข้าไป ประตูไม่ได้ลกลอนไว้มันเปิดออกอย่างง่ายดาย เป็นภาพของประตูที่ถูกเปิดออกเห็นภายใน สภาพของห้องที่ดูไร้ซึ่งชีวิตแต่เหมือนมีบรรยากาศบางอย่างครอบคลุมอยู่ มีโต๊ะกินข้าวงานขามถูกวางไว้อย่างเป็นระเบียบ (มีสายลมเบาพัดเข้ามาในบ้าน) ผ้าปูโต๊ะสีขาวพัดพริ้วตามแรงลมที่พัดเข้ามากระทบ ผ้ามันสีขาวที่อยู่รอบด้านปลิวเล่นลมอยู่ตลอดเวลา กล้องเคลื่อนเข้าไปเรื่อยๆจนมาถึงหน้าผ้ามันสีขาวผืนใหญ่ที่ปิดอยู่หน้าห้อง ผ้ามันพัดตามแรงของลม เห็นเพียงมีเด็กหญิงคนหนึ่งนอนอยู่ กล้องเคลื่อนเข้าไปผ่านผ้ามันสีขาว เห็นเด็กหญิงคนหนึ่งนอนหลับอยู่ หน้าต่างรอบด้านซึ่งมีผ้ามันสีขาวเช่นเดียวกันกำลังพริ้วเล่นลมอยู่ ข้างเตียงของเธอมียอแก้วเปิดฝาอยู่ข้างในมีนกระเรียนที่ถูกพับเสร็จแล้วใส่ไว้จำนวนหนึ่ง ได้โยแก้วมีอัลบั้มรูปขนาดใหญ่สีขาววางอยู่ ถัดมามีถาดยาววางอยู่และกระดาศที่ถูกดัดแล้ว ลมพัดมาที่โต๊ะทำให้นกระดาศที่วางอยู่ปลิวหล่นลงพื้น นกระดาศปลิวมาที่แทบเท้าของชายหนุ่ม เขาก็มองเก็บนกระดาศ ชายลุกขึ้นมา ปรากฏว่าเด็กสาวตื่นมองมาทางเขา ใบหน้าของเธอดูอดโรยด้วยโรคภัยแต่ยังมีรอยยิ้มที่จริงใจ ปรากฏให้เห็น

เอื้อย

"สวัสดิ์คะ มาหาคุณพ่อหรือคะ?"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุฐ

"ครับ"

เอื้อย

"คุณพ่อไม่อยู่ค่ะ แอ...(ไอหอบอย่างแรง)"

รุฐทำอะไรไม่ถูกมองหน้าเด็กหญิง เอื้อยยังคงไออยู่ รุฐเดินไปข้างเธอเขาหยิบแก้วน้ำที่มีน้ำอยู่แล้วให้เธอ เอื้อยดื่มน้ำอย่างช้าเธอขึ้นแก้วคืนให้เขา อาการหอบค่อยๆบรรเทาลง แล้วเธอหันมายิ้มกับรุฐอีกครั้ง รุฐยิ้มตอบเธอ

เอื้อย

"ขอบคุณ คุณดีมากนะคะ"

รุฐ

"ไม่เป็นไร"

มีคนเดินเข้ามา เป็นยายคนหนึ่งแกมองหน้ารุฐแล้วเดินเข้าไปหาเอื้อย

ยาย

"เป็นไงบ้างเอื้อย?"

เอื้อย

"ไม่เป็นแล้วอาคนนี่เขาช่วยไว้"

ยาย(หันมาทางรุฐ)

"ขอบคุณมากค่ะ เออแต่ไม่ทราบคุณมีธุระอะไร?"

เอื้อย

"เจามาหาพ่อ"

ยาย

"วีเขาไม่อยู่"

รุฐ

"ครับ"

รุฐยื่นมองดูยายของเอื้อยกำลังป้อนยาให้เธอ เอื้อยทานยาไปมองดูรุฐไป รุฐยิ้มให้เธอ เอื้อยยิ้มแล้วมองไปที่อัลบั้มรูปที่วางอยู่ข้างเตียง

Scene4 ภายนอก/ท้องทุ่งนาข้าว/กลางวัน

เอื้อยนั่งอยู่คนเดียวตรงริมของทุ่งข้าวที่ยังไม่ออกรวง เธอมองดูพื้นดินกับคันนาที่ยังไม่มีข้าวงอกออกรวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene5 ภายใน/รถยนต์ของรุฐ/ตอนเช้า

รุฐนี่อยู่คนเดียวเขากำลังมองดูรูปถ่ายใบหนึ่งอยู่ มีคนมาเคาะกระจกรถ รุฐหันไปมองเป็นยายของเอื้อย

Scene6 ภายใน/ลานหน้าบ้านของทวี/ตอนสาย

ยายกับรุฐนั่งอยู่กันสองคน โดยข้างหน้าของคนทั้งสองเป็นขนมไทยๆวางอยู่

ยาย

"ยายไม่รู้เหมือนกัน หลังๆทวีมันคุยกับเอื้อยคนเดียว"

รุฐ

"เหรอครับ เด็กคนนั้นเป็นอย่างนี้มานานรึยังครับ?"

ยาย

"ตั้งแต่แกอายุได้สิบขวบ"

รุฐ

"พาไปหาหมอรึยังครับ?"

ยาย

"พาไปแล้ว"

รุฐ

"หมอเขาว่าไงครับ?"

ยาย

"โอกาสรอดมีน้อยมาก แกจะไปวันไหนไม่มีใครรู้"

ใบหน้าของรุฐมองตรงไปยังบ้านของทวี แล้วหันหน้ากลับมา (เสียงเอื้อยโอดังขึ้นมา) ทั้งสองคนรีบไปยังห้องของเอื้อย

Scene7 ภายใน/รถของรุฐ/ตอนบ่าย

รุฐกำลังขับรถไปคิดอะไรบางอย่างไป เขาหยิบรูปของลูกสาวตัวเองซึ่งเพิ่งคลอดออกมาดู

Scene6.1 ภายใน/ห้องของเอื้อย(ห้วงคำนึง)/ตอนสาย

เอื้อยที่ยิ้มแย้มพูดคุยกับเขา

เอื้อย

"พู่นี่คุณอามาอีกนะคะ เผื่อคุณพ่อเขากลับมา"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุฐ

"จะอาจะมา"

ใบหน้ายิ้มของเอื้อย

Scene8 ภายนอก/ท้องทุ่งนาข้าว/กลางวัน

เธอเปิดคูอัลบั้มรูปอยู่แล้วยิ้มออกมา เธอเงยหน้าขึ้นแล้วเหม่อมองออกไปที่ท้องทุ่ง

Scene7.1 ภายใน/รถของรุฐ/ตอนบ่าย(ต่อเนื่อง)

รุฐมองไปข้างหน้าตามองไปที่ปิ่นซึ่งวางอยู่เบาะข้างคนขับ

Scene9 ภายใน/บ้านของทวี/ตอนเช้า

รุฐมานั่งในห้องของเอื้อย เธอกำลังพับนกระดาศอยู่ เอื้อยเงยหน้าขึ้นยิ้มเหมือนนึกอะไรออก
แล้วเธอก็หยิบอัลบั้มรูปขึ้นมา รุฐรีบเข้าไปช่วยเธอหยิบ เอื้อยเปิดอัลบั้มรูป เป็นภาพของสวน
แห่งหนึ่งมีคนอยู่ในรูปกำลังวิ่งออกกำลังกาย

รุฐ

"ภาพคนออกกำลังกาย?"

เอื้อย

"คะ เอื้อยขอบคุณพวกเขามีความสุข"

รุฐ

"หรือ?"

เอื้อย

"เอื้อยอยากทำอะไรพวกเขา(เธอยิ้มขึ้นมาหนึ่งไปพักหนึ่ง)"

รูปสถานที่ต่างๆ

เอื้อย

"สวยมั๊ยคะ สวนมากเป็นรูปบ้านกับวัด "

รุฐ

"ครับ"

เอื้อย

"ป้าคนนี้เขาคงกำลังออกไปซื้อของ คุณอาว่าอย่างนั้นรีเปล่าคะ?"

รุฐ

"ป้า?"

เอื้อย

"คนนี่ไงคะ"

ภาพบ้านแถวสี่เหลี่ยมหน้าต่างสีเขี้ยว มีป้ายภัตตาคารพิมพ์ ด้านล่างมีหญิงกลางคนใส่เสื้อสีออกฟ้าเดินอยู่

รุฐ

"น่าจะเป็นอย่างนั้น"

เอื้อย

"คุณอาว่าป้าแกออกไปซื้ออะไรคะ"

รุฐ

"น่าจะเป็นพวกของกินให้กับหลานของตัวเองมั้ง"

เอื้อย

"ใช่เอื้อยก็ว่าอย่างนั้น อาดูรูปนี้สิคะ"

เอื้อยรีบเปิดอัลบั้มรูปอย่างรีบร้อน พอเจอรูปที่เธอต้องการเธอเอาให้รุฐดู มันเป็นรูปศาลาว่าการกรุงเทพ

รุฐ

"ศาลาว่าการ?"

เอื้อย

"อืม คุณน่าจะงั้นๆ มาชี้จักรยานกัน วิ่งเล่นกับเพื่อนๆ"

เด็กกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นกัน

รุฐ

"ใช่ วิ่งเล่นกับเพื่อนๆ เราไม่มีเพื่อนหรือ?"

เอื้อย

"ไม่มีค่ะ"

รุฐ

"เออ"

เอื้อยยิ้ม

เอื้อย

"คงไม่มีใครอยากคบเอื้อยเป็นเพื่อนหรือคะ เอื้อยเป็นแบบนี้(ยิ้ม)"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุฐ

"ไม่หรรอก(ยิ้ม) (เสียงเปิดประตูของยายเข้ามาในบ้าน)

ยาย

"กินยาแล้วนอน พักให้มากๆ"

เอื้อยกินยาแล้วมองมาทางรุฐ

เอื้อย

"คุณอาอย่างพึ่งกลับนะค่ะ"

รุฐ

"ครับ"

เอื้อยยิ้มตอบคำตอบของเขา

Scene10 ภายใน/บริเวณระเบียง,ห้องของเอื้อย/เย็น

ยายกำลังนั่งปักเสื้ออยู่ตรงระเบียง เอื้อยกำลังนอนหลับ รุฐนั่งอยู่ในห้องเอื้อยเขามองดูไปรอบๆ เดินไปทั่วห้องหยิบดูของต่างๆอย่างช้าๆ สุดท้ายเขาหยิบขวดโหลที่ใส่่นกกระดาศ ยายนั่งอยู่ตรงระเบียง แกหุดมือจากการปักแล้วมองออกไปยังท้องถนน รุฐนั่งข้างเตียงข้างเขาตรงโต๊ะมีขวดโหลวางอยู่ รุฐเปิดดูอัลบั้มรูปไปด้วย เป็นภาพของขวดโหลที่มีนกกระดาศอยู่

Scene11 ภายใน/ห้องของเอื้อย/ตอนเช้า

รุฐเอากล่องวีดีโอเปิดอะไรบางอย่างให้เอื้อยดู เอื้อยยิ้มอย่างมีความสุข

เอื้อย

"นี่แฟนของคุณอาหรือค่ะ"

รุฐ

"จ๊ะ สวยรีเปล่า?"

เอื้อย

"สวยค่ะ"

ภาพในกล่องวีดีโอตรงช่องมองภาพ เป็นภาพของหญิงสาวคนหนึ่งกำลังรดน้ำต้นไม้

เอื้อย

"พี่เขาดูมีความสุขจังเลย"

รุฐ

"เอื้อยก็มีเหมือนกัน คนเรามีความสุขกันไปคนละแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ไม่ซำกัันหรอกอยู่ทีตัวเราจะพอใจมันแค่ไหน?"

เอื้อยยิ้มมองหน้ารุฐ

เอื้อย

"อาค๊ะพรงนี้พาเอื้อยออกไปเที่ยวข้างนอกนะค๊ะ"

รุฐ

"แต่เอื้อยออกไปไม่ได้นี่"

เอื้อย

"พรงนี้วันเกิดเอื้อย ในชีวิตของเอื้อยไม่เคยออกไปไหนเลย
วันเกิดเอื้อยปีนี่เอื้อยอยากออกไปได้เห็นมัน"

รุฐ

"เออ ยายคงไม่ยอมหรอก"

เอื้อย

"พรงนี้ยายเขาต้องไปโรงบาล กว่าจะกลับคงตอนบ่ายๆ อามารับเอื้อยตอนเช้าสิค๊ะ"

รุฐ

"แต่หมอบอกว่าเอื้อย"

เอื้อย

"ค๊ะ แต่เอื้อยอยากจรรู้ว่าข้างนอกมันเป็นยังงั มันเป็นลัษณะเดียวทีเอื้อยต้องการ"

ภาพใบหน้าอันนั้เฉยแต่แววตาเต็มไปด้ว้ความเข้าใจของรุฐ

Scene12 ภายใน/รถของรุฐ/ตอนเช้า

รุฐขับรถโดยมีเอื้อยนั่งอยู่ข้างๆ รุฐหันไปมองเอื้อย เอื้อยเปิดกระจากเอามือยื่นออกไปนอกรถ ให้มันปะทะลม เป็นภาพใบหน้าอันยิ้มแย้มของเอื้อย แววตาของเธอใสกระจ่างดุจดังคนไร้ซึ่งโรค ร้าย

Scene13 ภายนอก/ศาลาว่าการกรุงเทพฯ/ตอนเช้า

มีเด็กมาวิ่งเล่นกัน เอื้อยยิ้มอย่างมีความสุข

Scene14 ภายใน/ห้องของเอื้อย/ตอนเที่ยง

เอื้อยนอนบนเตียงหน้าตาคู่อิโรยมาก แต่มีรอยยิ้มที่เต็มเปี่ยมมองมาที่รุฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื่อย

"คุณอาคะ เอื่อยมีอะไรจะให้คุณอา"

รุชเดินไปหาเอื่อย เอื่อยหยิบขวดโหลที่มีนกกกระดาศเต็มมอบให้รุช

เอื่อย

"เอื่อยให้คุณอา"

รุช

"ให้อาทำอะไร? เอื่อยไม่เก็บไว้เองหรือ"

เอื่อย

"ไม่ค่ะ เอื่อยอยากให้กับคนที่มอบความรู้สึคดีๆกับเอื่อย

นกกกระดาศนี้มีพันตัวคุณอาอธิษฐานอะไรกับมัน

มันก็จะเป็นคั่งคำอธิษฐานของคุณอา เอื่อยว่าคุณอาจะสมหวังในสิ่งที่คุณอาต้องการ

เอื่อยให้คุณอาคะ"

รุช

"ขอบใจ"

เอื่อย

"คุณอา กลับเลยก็ได้ นะคะ เอื่อยอยู่ได้เดี๋ยวขาก็กลับมาแล้ว"

รุช

"ไม่เป็นไรหรอก"

เอื่อย

"กลับไปเถอะค่ะ เอื่อยจะนอนแล้ว"

รุช

"จ๊ะ"

รุชเดินไปถึงประตูมองมาที่เอื่อย

เอื่อย

"คุณอาเป็นตำรวจไซ้ใหม่คะ?"

รุช

"หะ"

เอื่อย

"พ่อเขาไม่มีเพื่อนหรอกคะ เขาต้องดูแลเอื่อยตลอด

ไม่มีเวลาไปเจอใครเลย(น้ำตาของเธอเริ่มไหล) เอื่อยไม่อยากเป็นอย่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอี้ยสงสารพ่อแต่เอี้ยก็เข้าใจเขา (นั่งไปสักพัก) คุณอาอย่าลืมอธิษฐานนะคะ"
เธอส่งรอยยิ้มให้เขา

Scene2.1 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน

ทวีมองดูขวดโหลที่อยู่ตรงหน้า แล้วเขายิ้มทั้งน้ำตา

Scene15 ภายนอกห้องทุ่งตอนเช้า

เอี้ยนั่งกับทวีที่ริมคันทนา เอี้ยกำลังเอารูปใบใหม่ที่ทวีเอามาให้ใส่ไปในอัลบั้ม ทวียื่นแผ่นกระดาษใบหนึ่งให้เอี้ย

ทวี

"สักสองสามเดือนถ้าพ่อไม่กลับมา เอากระดาษแผ่นนี้ให้ยายนะ"

เอี้ย

"อะไรคะพ่อ ทำไมพ่อไม่ให้เองล่ะคะ"

ทวี

"เก็บไว้ที่ลูกก่อน อย่าลืมละ"

เอี้ยมองหน้าพ่อเธอไม่พูดอะไรต่อ

Scene2.2 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน(ต่อเนื่อง)

ภาพของขวดโหลที่มีนกระดาศพันตัว

Scene16 ภายในห้องของเอี้ย/กลางคืน

เอี้ยเอากระดาษที่พ่อให้มาพับเป็นนก แล้วใส่เป็นตัวสุดท้าย ปิดฝา เอี้ยไออย่างหนัก เธอวางขวดไว้อ่างเดียว เป็นภาพของขวดโหลที่มีนกระดาศพันตัววางอยู่บนโต๊ะข้างเตียงเอี้ย

Scene17 ภายนอกห้องทุ่ง/กลางวัน

เป็นภาพของหนองน้ำที่ไหลไปเอี้ยๆ ภาพของทุ่งข้าวมีลมมาพัดพริ้วเอนไปมา

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production)

4.1 การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ

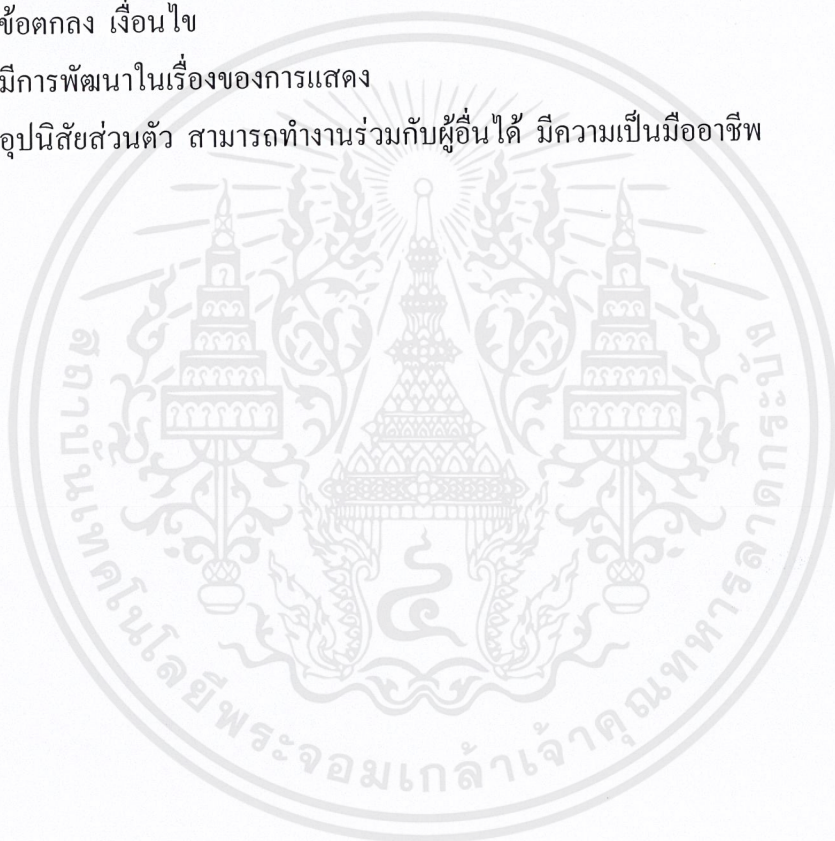
4.1.1 การคัดเลือกนักแสดง

ในการที่เราได้นักแสดงที่ดีนั้นจะช่วยส่งผลให้ภาพยนตร์ใกล้เคียงกับความสำเร็จได้เป็นอย่างมาก ซึ่งหลักของการเลือกนักแสดงนั้น ก็มีกระบวนการที่ค่อนข้างชัดเจนและเป็นสิ่งที่ผู้กำกับควรคำนึงถึง ซึ่งในการเลือกนักแสดงนั้นไม่ควรจะคัดเลือกแบบสุ่มสี่สุ่มห้า เพราะจะทำให้เกิดความยุ่งยากและผลเสียต่อการทำงานตามมาได้

สิ่งแรกที่เราควรจะทำในการคัดเลือกนักแสดงคือ การทดสอบหน้ากล้อง เพราะจะทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของนักแสดงทั้งทางกายและด้านจิตใจ เห็นท่าทางการแสดงทั้งหมด เราจำเป็นต้องให้เขาลองเล่นตามบทของตัวละครตัวนั้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เราตัดสินใจเลือกนักแสดงได้ ด้วยความมั่นใจว่าเขาสามารถเล่นได้เหมาะสมกับบทบาทของตัวละครในเรื่องของเรา ซึ่งในกระบวนการนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เวลายาวนานมากในการทดสอบบทเราก็สามารถเห็นถึงการแสดงของทุกคนที่มาร่วมทดสอบบทนี้ว่า ได้หรือไม่

สิ่งที่ควรพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักแสดงคือ

1. แรงดึงดูดใจ ความน่าประทับใจ บุคลิก ร่างกายที่ตรงกับบทของตัวละคร
2. จังหวะการพูด สุ่มเสียง การเคลื่อนไหว
3. มีความเฉลียวฉลาด สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งต่างๆรอบตัว มีการรับรู้และการตอบสนอง
4. มีความเข้าใจในเรื่องของการแสดง
5. มีความสามารถในการให้ข้อเสนอแนะ และเล่นเข้ากับคนอื่น ๆ ได้
6. มีลักษณะพิเศษ มีความรับผิดชอบ การเอาใจใส่
7. ข้อตกลง เงื่อนไข
8. มีการพัฒนาในเรื่องของการแสดง
9. อุปนิสัยส่วนตัว สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ความเป็นมืออาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “รุธ”

CASTING

ชื่อ	ศศิ (พีเชม)
นามสกุล	สุวรรณปากแพรก
อายุ	27 ปี
เพศ	ชาย หญิง
ส่วนสูง	173 ซม.
น้ำหนัก	63 กก.
เบอร์โทรศัพท์	09-7761869
บทบาทที่ได้รับ	รุธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “ทวี”

CASTING

ชื่อ สมบัติ (พี่หนุ่ม)

นามสกุล วงศ์ทิพย์

อายุ 38 ปี

เพศ ชาย หญิง

ส่วนสูง 170 ซม.

น้ำหนัก 65 กก.

ผลงานทางการแสดง

- ภาพยนตร์เรื่อง ซิอูย
- ภาพยนตร์โฆษณา ซิงเกอร์

เบอร์โทรศัพท์ 09-8806134

บทที่ได้รับ ทวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “เอื้อย”

CASTING

ชื่อ รสรินทร์ (น้องนาน่า)

นามสกุล แจ่มในเมือง

อายุ 11 ปี

เพศ ชาย หญิง

ส่วนสูง 145 ซม.

น้ำหนัก 39 กก.

เบอร์โทรศัพท์ 09-2051560

บทที่ได้รับ เอื้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ฉากและสถานที่ในการถ่ายทำ

ฉากหลักของเรื่องจะมีทั้งหมด 3 อารมณ์ คือ

1. ฉากโรงพัก โดยจะมีห้องขัง และห้องสอบสวน อารมณ์หลักของฉากนี้ ต้องการสร้างความรู้สึกให้ดูเหมือนเป็นที่ที่สกปรก คุนากั่ว เพื่อส่งเสริมให้บุคลิกของตัวทวิเป็นโจรที่ดูเลว จึงให้โทนสีออกมาเป็นสีน้ำเงินและเขียว และใช้คอนทราสต์ของสีและแสงที่รุนแรง
2. ฉากบ้านทวิ โดยจะหมายถึงเพียงแค่ภายในบ้านเท่านั้น ลักษณะของบ้านเป็นบ้านไม้ชนบท แต่จะต้องให้ความรู้สึกที่ว่าเป็นบ้านที่เงียบเหงาเหมือนไม่มีใครอยู่ที่บ้านนี้เลย จึงเลือกหาบ้านที่มีพื้นที่โดยรอบไม่ติดกับชุมชนหรือบ้านข้างเคียง และโทนสีของไม้ก็ยังเป็นสีเข้ม จึงทำให้ลักษณะของบ้านดูจืดจางมากขึ้น
3. ฉากภายนอกบ้านทวิ โดยรวมถึงทุ่งข้าว แม่น้ำ ฯลฯ ลักษณะเด่นของฉากนี้คือต้องให้ความรู้สึกที่โดดเด่นได้ โดยหาจากทุ่งหญ้าที่กว้างและไม่มี บ้านเรือนอื่นอยู่ใกล้ โดยสีที่เน้นจะต้องเป็นสีที่อยู่ในโทนเขียวเหลือง เพื่อให้เข้ากับบ้านที่โทนสีน้ำตาล และโรงพักซึ่งเป็นสีเขียวน้ำเงิน

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ ฉากนอกบ้านทวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการออกแบบฉาก ภายในบ้านทิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

การแต่งกายของตัวละครในเรื่อง ต้องการจะเน้นถึงความเหมาะสมในอาชีพของเขาและสามารถบอกถึงอุปนิสัยและลักษณะเฉพาะเจาะจงได้บางส่วน นอกจากนี้ควรจะสามารถอยู่ร่วมกับฉากๆนั้นได้โดยไม่ดูแปลกแยกหรือแตกต่างไป การแต่งกายของตัวละครหลักทั้ง 3 ตัว จึงยึดอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละตัวดังต่อไปนี้

รุธ ด้วยความที่เป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ จึงไม่จำเป็นต้องแต่งชุดตำรวจ แต่เมื่อต้องออกไปปฏิบัติงาน ก็ต้องแต่งให้ดูแคล่วคล่องว่องไว จึงเลือกชุดเสื้อยืดกับกางเกงยีนส์

ทวิ ลักษณะของทวิเป็นคนธรรมดา ที่จำเป็นต้องไปส้นธนาคาร เสื้อผ้าที่ใส่จึงเป็นเสื้อผ้าที่ธรรมดา โดยเลือกตามฐานะของทวิ ชุดที่ใส่ก็จะเป็นเสื้อเชิ้ตสีทึม กับกางเกงเก่า

แก้วดา เสื้อและกางเกงเก่าๆ ที่อาจมีคนเอามาให้ ซึ่งบางตัวก็จะใหญ่กว่าตัวเด็ก

ด้วยconceptที่ต้องการให้เห็นบรรยากาศที่อึมครึม ไม่ขาวไม่ดำ สีที่เลือกใช้ให้กับเสื้อผ้าของนักแสดง ก็จะอยู่ในโทนสีที่ไม่โดดเด่นออกมา สีจะอยู่ในโทนเทาๆทั้งหมด

4.1.4 บทภาพยนตร์สั้นฉบับถ่ายทำเรื่อง“ทางเลือก” (Shooting Script)

Scene1 ภายในห้องซัง/กลางคืน

1.1 MLS

ทวินั่งอยู่ในเงามืดคนเดียว ใบหน้าของเขาหลบแสงไฟที่เล็ดรอดเข้ามาเหมือนเขาเองไม่ต้องการให้ไฟส่องต้องหน้าตัวเอง ในมือของเขถืออะไรบางอย่าง

CUT

1.2 CU

ในมือของทวินเป็นรูปถ่ายใบหนึ่ง แสงที่มีเพียงน้อยนิดทำให้ไม่อาจเห็นได้ว่าเป็นรูปอะไร(มีเสียงเปิดประตู พร้อมทั้งเสียงของตำรวจ)

เสียงของตำรวจ

"ผู้หมวดเรียกตัวไปพบ เร็ว"

CUT

1.3 MCU

เป็นภาพของมือของทวินที่เก็บรูปถ่ายไว้ในกระเป๋า

FADE TO BLACK

Scene2 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน

2.1 LS

ตำรวจนายหนึ่งเดินเข้ามาในห้องและถือถ้วยกาแฟควีนลอคกรุ่นเข้ามาด้วย ขณะนั้นตำรวจนายอื่นกำลังสอบสวนให้ทวินปริปากว่าเงินอยู่ที่ไหน เมื่อตำรวจกลุ่มนั้นเห็นนายตำรวจคนนี้เดินเข้ามา ก็หยุดทำความเคารพ แล้วเดินออกไป

CUT

2.2 MLS

ตำรวจนายนั้นเดินมานั่งตรงฝั่งตรงข้าม มองไม่เห็นหน้าของเขาชัดเจนเพราะมีเพียงไฟดวงเดียวเท่านั้นที่เปิดอยู่ เป็นโคมไฟตั้งอยู่ตรงกลางโต๊ะ

CUT

2.3 MS

นายตำรวจลุกขึ้นมาเดินมาที่หน้าของทวินแล้ววางอะไรบางอย่างลงตรงหน้าเขา

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 MCU

ทวิเงหน้าขึ้นมองของที่วางตรงหน้าเขา ทวิยิ้มมีน้ำตาเอ่อขึ้นมา

CUT

2.5 CU

เป็นโลใส่ข้างในมีนกระดาดตัวเล็กหลายสีพับใส่อยู่

CUT

Scene3 ภายในภายนอก/บ้านของทวิ/ตอนเช้า

3.1 LS

มีรถยนต์คันหนึ่งมาจอดอยู่หน้าบ้านของทวิ ชายคนหนึ่งเปิดประตูรถออกมา

CUT

3.2 LS

ชายหนุ่มเดินไปที่หน้าบ้านของทวิ เกาะประตูสองสามหน เลยลองเรียกชื่อของทวิดูปรากฏว่าไม่มีใครออกมา เขาเลยตัดสินใจลองเปิดประตูเข้าไป เป็นภาพของประตูที่ถูกเปิดออกเห็นภายในสภาพของห้องที่ดูไร้ซึ่งชีวิตแต่เหมือนมีบรรยากาศบางอย่างครอบคลุมอยู่ มีโต๊ะกินข้าวงานขามถูกวางไว้อย่างเป็นระเบียบ (มีสายลมเบาพัดเข้ามาในบ้าน) ผ้าปูโต๊ะสีขาวพัดพริ้วตามแรงลมที่พัดเข้ามากระทบ ผ้าม่านสีขาวที่อยู่รอบด้านปลิวเล่นลมอยู่ตลอดเวลา กล้องเคลื่อนเข้าไปเรื่อยๆจนมาถึงหน้าผ้าม่านสีขาวผืนใหญ่ที่ปิดอยู่หน้าห้อง ผ้าม่านพัดตามแรงของลม เห็นเตียงมีเด็กหญิงคนหนึ่งนอนอยู่ กล้องเคลื่อนเข้าไปผ่านม่านสีขาว เห็นเด็กหญิงคนหนึ่งนอนหลับอยู่ หน้าต่างรอบด้านซึ่งมีม่านสีขาวเช่นเดียวกันกำลังพริ้วเล่นลมอยู่ ข้างเตียงของเธอมีโถแก้วเปิดฝาอยู่ข้างในมีนกระเรียนที่ถูกพับเสร็จแล้วใส่ไว้จำนวนหนึ่ง ได้โถแก้วมีอัลบั้มรูปขนาดใหญ่สีขาววางอยู่ ถัดมามีถาดยาว่างอยู่และกระดาดสีที่ถูกตัดแล้ว

CUT

3.3 MCU

รุชกวาดสายตามองข้าวของภายในบ้าน

CUT

3.4 MS

ปรากฏว่าเด็กสาวตื่นมองมาทางเขา ใบหน้าของเธอดูอิดโรยด้วยโรคภัยแต่ยังมีรอยยิ้มที่จริงใจ ปรากฏให้เห็น

เอี้ย

"สวัสดิ์ค่ะ มาหาคุณพ่อหรือค่ะ?"

รุฐ

"ครับ"

เอี้ย

"คุณพ่อไม่อยู่ค่ะ แอ...(ไอหอบอย่างแรง)"

รุฐหยิบแก้วน้ำที่มีน้ำอยู่แล้วให้เธอ เอี้ยดื่มน้ำอย่างช้าเธอขึ้นแก้วคืนให้เขา อาการหอบค่อยๆ บรรเทาลง แล้วเธอหันมายิ้มกับรุฐอีกครั้ง รุฐยิ้มตอบเธอ

เอี้ย

"ขอบคุณ คุณดีมากนะคะ"

รุฐ

"ไม่เป็นไร"

3.5 MCU

มีคนเดินเข้ามา เป็นชายคนหนึ่งแถมองหน้ารุฐแล้วเดินเข้าไปหาเอี้ย

ยาย

"เป็นไงบ้างเอี้ย?"

เอี้ย

"ไม่เป็นแล้วอาคนนี่เขาช่วยไว้"

ยาย(หันมาทางรุฐ)

"ขอบคุณมากค่ะ เออแต่ไม่ทราบคุณมีธุระอะไร?"

เอี้ย

"เขามาหาพ่อ"

ยาย

"วีเขาไม่อยู่"

รุฐ

"ครับ"

3.6 LS

รุฐยื่นมองดูยายของเอี้ยกำลังป้อนยาให้เธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

CUT

CUT

3.7 MCU

เอี้ยยืมแล้วมองไปที่อัลบั้มรูปที่วางอยู่ข้างเตียง

DISSOLVE

Scene4 ภายนอก/ท้องทุ่งนาข้าว/กลางวัน**4.1 LS**

เป็นภาพของเอี้ยยนั่งอยู่คนเดียวตรงริมของทุ่งข้าวที่ยังไม่ออกรวง

CUT

4.2 CU

POV.เธอมองดูพื้นดินกับคันนาที่ยังไม่มีข้าวงอกออกรวง

CUT

4.3 MCU

เป็นภาพถ่ายเห็นด้านหลังของเอี้ยยเบื้องหน้าของเธอเป็นคันนา กล้องค่อยๆเคลื่อนเข้าไปจึงได้เห็น
ว่าเธอนั่งเปิดอัลบั้มรูปอยู่

CUT

Scene5 ภายใน/รถยนต์ของรุฐ/ตอนเช้า**5.1 MCU**

รุฐนั่งอยู่คนเดียวเขากำลังมองดูรูปถ่ายใบหนึ่งอยู่ มีคนมาเคาะกระจกกรต รุฐหันไปมองเป็นยายของ
เอี้ยย

CUT

Scene6 ภายนอก/ลานหน้าบ้านของทวิ/ตอนสาย**6.1 TWO SHOT**

ยายกับรุฐนั่งอยู่กันสองคน โดยข้างหน้าของคนทั้งสองเป็นขนมไทยวางอยู่

ยาย

"ยายไม่รู้เหมือนกัน หลังๆทวิมันคุยกับเอี้ยยคนเดียว"

รุฐ

"เธอครับ เด็กคนนั้นเป็นอย่างนี้มานานรึยังครับ?"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาย

"ตั้งแต่แกอายุได้สิบขวบ"

รุฐ

"พาไปหาหมอรัยยังครับ?"

ยาย

"พาไปแล้ว"

รุฐ

"หมอเขาว่าไงครับ?"

ยาย

"โอกาสรอดมีน้อยมาก แกจะไปวันไหนไม่มีใครรู้"

CUT

6.2 CU

ใบหน้าของรุฐมองตรงไปยังบ้านของทีวี แล้วหันหน้ากลับมา (เสียงเอื้อยโอดังขึ้นมา)

CUT

6.3 LS

ทั้งสองคนรีบไปยังห้องของเอื้อย

CUT

Scene7 ภายใน/รถของรุฐ/ตอนบ่าย

7.1 MCU

รุฐกำลังขับรถไปคิดอะไรบางอย่างไป เขาหยิบรูปของลูกสาวตัวเองซึ่งเพิ่งคลอดออกมาดู

DISSOLVE

Scene6.1 ภายใน/ห้องของเอื้อย(ห้วงคำนึง)/ตอนสาย

6.1.1 MCU

เป็นภาพของเอื้อยที่ยิ้มแย้มพูดคุยกับเขา

เอื้อย

"พรุ่งนี้คุณอามาอีกนะคะ เพื่อคุณพ่อเขากลับมา"

รุฐ

"จะอามา"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DISSOLVE

Scene8 ภายนอก/ท้องทุ่งนาข้าว/กลางวัน

8.1 CU

เป็นภาพของอัลบั้มรูปซึ่งเปิดดูอยู่

CUT

8.2 MS

เธอเปิดดูอัลบั้มรูปอยู่แล้วยิ้มออกมา เธอเงยหน้าขึ้นแล้วเหม่อมองออกไปที่ท้องทุ่ง (กล้องเคลื่อนจากท้ายทอยของเอื้อยออกมา เห็นท้องทุ่งข้าวสีเขียวขจีอยู่เบื้องหน้าเธอ)

CUT

Scene7.1 ภายใน/รถของรุฐ/ตอนบ่าย(ต่อเนื่อง)

7.1.1 CU

POV.รุฐมองไปข้างหน้าตามองไปที่ปิ่นซึ่งวางอยู่เบาะข้างคนขับ

CUT

Scene9 ภายใน/บ้านของทวี/ตอนเช้า

9.1 LS

รุฐมานั่งในห้องของเอื้อย เธอกำลังพับนกกระดาษอยู่ เอื้อยเงยหน้าขึ้นยิ้มเหมือนนี่กะไรออก แล้วเธอก็หยิบอัลบั้มรูปขึ้นมา รุฐรีบเข้าไปช่วยเธอหยิบ

CUT

9.2 MCU

เอื้อยเปิดอัลบั้มรูป เป็นภาพของสวนแห่งหนึ่งมีคนอยู่ในรูปกำลังวิ่งออกกำลังกาย

รุฐ

"ภาพคนออกกำลังกาย?"

เอื้อย

"ค่ะ เอื้อยชอบดูพวกเขามีความสุข"

รุฐ

"หรือ?"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ๋อ

"เอ๋ออยากทำอะไรพวกเขา(เธอยิ้มขึ้นมาหนึ่งไปพักหนึ่ง) "

CUT

9.3 CU

เป็นรูปสถานที่ต่างๆ

CUT

9.4 TWO SHOT

เอ๋อ

"สวยมั๊ยคะ สวนมากเป็นรูปบ้านกับวัด "

รุธ

"ครับ"

เอ๋อ

"ป้าคนนี้เขาคงกำลังออกไปซื้อของ คุณอาว่าอย่างนั้นรีเปล่าคะ?"

รุธ

"ป้า?"

เอ๋อ

"คนนี้ไงคะ"

9.5 ECU

เป็นภาพบ้านแถวสี่เหลี่ยมหน้าต่างสีเขียว มีป้ายภัทรการพิมพ์ ด้านล่างมีหญิงกลางคนใส่เสื้อสีออกฟ้าเดินอยู่

CUT

9.6 MCU

รุธ

"น่าจะเป็นอย่างนั้น"

เอ๋อ

"คุณอาว่าป้าแกออกไปซื้ออะไรคะ"

รุธ

"น่าจะเป็นพวกของกินให้กับหลานของตัวเองมั้ง"

เอ๋อ

"ใช่เอ๋อก็ว่าอย่างนั้น อาดูรูปนี้สิคะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้อยรีปเปิดอัลบั้มรูปอย่างรีบร้อน พอเจอรูปที่เธอต้องการเธอเอาให้รัฐดู

CUT

9.7 ECU

มันเป็นรูปศาลาว่าการกรุงเทพ ด้านล่างเห็นเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นกัน

รัฐ

"ศาลาว่าการ?"

เอื้อย

"อืม ดูน่าสนุกนะค่ะ มาจีจ๊กรยานกัน วิ่งเล่นกับเพื่อนๆ"

CUT

9.8 MCU

รัฐ

"ใช่ วิ่งเล่นกับเพื่อนๆ เราไม่มีเพื่อนเหรอ?"

เอื้อย

"ไม่มีค่ะ"

รัฐ

"เออ"

9.9 เอื้อยยิ้ม

เอื้อย

"คงไม่มีใครอยากคบเอื้อยเป็นเพื่อนหรือค่ะ เอื้อยเป็นแบบนี้(ยิ้ม)"

รัฐ

"ไม่หรือ(ยิ้ม) (เสียงเปิดประตูของยายเข้ามาในบ้าน)"

CUT

9.9 THREE SHOT

ยาย

"กินยาแล้วนอน พักให้มากๆ"

9.10 MCU

เอื้อยกินยาแล้วมองมาทางรัฐ

เอื้อย

"คุณเอาอย่างฟังก์กลับนะค่ะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุษพยักหน้าแล้วยิ้ม

CUT

Scene10 ภายใน/บริเวณระเบียง,ห้องของเอื้อย/เย็น

10.1 MS

ยายกำลังนั่งปักเสื้ออยู่ตรงระเบียง

CUT

10.2 MCU

เอื้อยกำลังนอนหลับ

CUT

10.3 LS

รุษนั่งอยู่ในห้องเอื้อยเขามองดูไปรอบๆ เดินไปทั่วห้องหยิบดูของต่างๆอย่างช้าๆ สุดท้ายเขาหยิบขวดโหลที่ใส่นกกระดาศ

CUT

10.4 MS

ยายนั่งอยู่ตรงระเบียง แก่หยุดมือจากการปักแล้วมองออกไปยังท้องถนน

CUT

10.5 MCU

รุษนั่งข้างเตียงข้างเขาตรง โต๊ะมีขวดโหลวางอยู่ รุษเปิดดูอัลบั้มรูปไปด้วย

CUT

10.6 CU

เป็นภาพของขวดโหลที่มีนกกระดาศอยู่

CUT

Scene11 ภายใน/ห้องของเอื้อย/ตอนเช้า

11.1 TWO SHOT

รุษเอากล้องวิดีโอเปิดอะไรบางอย่างให้เอื้อยดู เอื้อยยิ้มอย่างมีความสุข

เอื้อย

"นี่แฟนของคุณอาหรือคะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุฐ

"จ๊ะ สวยรีเปล่า?"

เอ็อย

"สวยค่ะ"

11.2 CU

ภาพในกล้องวิดีโอตรงช่องมองภาพ เป็นภาพของหญิงสาวคนหนึ่งกำลังรดน้ำต้นไม้

CUT

11.3 MCU

เอ็อย

"พี่เขามีความสุขจังเลย"

รุฐ

"เอ็อยก็มีเหมือนกัน คนเรามีความสุขกัน ไปคนละแบบ
ไม่ซำกั้นหรืออยู่ที่ตัวเราจะพอใจมันแค่ไหน?"

CUT

11.4 TWO SHOT

เอ็อยยิ้มมองหน้ารุฐ

เอ็อย

"อาคะพຽ່ງนี้พาเอ็อยออกไปเที่ยวข้างนอกนะคะ"

รุฐ

"แต่เอ็อยออกไปไม่ได้นี่"

เอ็อย

"พຽ່ງนี้วันเกิดเอ็อย ในชีวิตของเอ็อยไม่เคยออกไปไหนเลย
วันเกิดเอ็อยปีนี้เอ็อยอยากออกไปได้เห็นมัน"

รุฐ

"เออ ยายคงไม่ยอมหรอก"

เอ็อย

"พຽ່ງนี้ยายเขาต้องไปโรงพยาบาล กว่าจะกลับคงตอนบ่ายๆ
อามารับเอ็อยตอนเช้าสิคะ"

รุฐ

"แต่หมอบอกว่าเอ็อย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้อย

"คะ แต่เอื้อยอยากจะรู้ว่าข้างนอกมันเป็นยังไง มันเป็นสิ่งเดียวที่เอื้อยต้องการ"

11.5 CU

ภาพใบหน้าอันนิ่งเฉยแต่แววตาเต็มไปด้วยความเข้าใจของรุช

CUT

Scene12 ภายใน/รถของรุช/ตอนเช้า

12.1 MS

รุชขับรถโดยมีเอื้อยนั่งอยู่ข้างๆ รุชหันไปมองเอื้อย

CUT

12.2 CU

เอื้อยเปิดกระจกเอามือยื่นออกไปนอกรถ ให้มันปะทะลม

CUT

12.3 MCU

เป็นภาพใบหน้าอันยิ้มแย้มของเอื้อย แววตาของเธอใสกระจ่างดูตั้งคน ไร่ซึ่ง ไร่ร้าย

DISSOLVE

Scene13 ภายนอก/ศาลาว่าการกรุงเทพฯ/ตอนเช้า

13.1 MS

มีเด็กมาวิ่งเล่นกัน

CUT

13.2 CU

เอื้อยยิ้มอย่างมีความสุข

CUT

Scene14 ภายใน/ห้องของเอื้อย/ตอนเที่ยง

14.1 MS

เอื้อยนอนบนเตียงหน้าตาดูอิดโรยมาก แต่มีรอยยิ้มที่เต็มเปี่ยมมองมาที่รุช

เอื้อย

"คุณอาคะ เอื้อยมีอะไรจะให้คุณอา"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

14.2 CU

เอื้อยหยิบขวดโหลที่มีนกกระดาศเต็มมอบให้รัฐ

เอื้อย

"เอื้อยให้คุณอา"

CUT

14.3 MCU

รัฐ

"ให้อาทำไม? เอื้อย ไม่เก็บไว้เองหรือ"

เอื้อย

"ไม่ค่ะ เอื้อยอยากให้กับคนที่มอบความรู้สึกดีๆกับเอื้อย
นกกระดาศนี้มีพันตัวคุณอาอธิษฐานอะไรกับมัน
มันก็จะเป็นดังคำอธิษฐานของคุณอา เอื้อยว่าคุณอา
จะสมหวังในสิ่งที่คุณอาต้องการ เอื้อยให้คุณอาค่ะ"

รัฐ

"ขอบใจ"

เอื้อย

"คุณอา กลับเลขก็ได้ นะคะ เอื้อยอยู่ได้เดี่ยวยายก็กลับมาแล้ว"

รัฐ

"ไม่เป็นไรหรอก"

เอื้อย

"กลับไปเถอะค่ะ เอื้อยจะนอนแล้ว"

รัฐพยักหน้า

CUT

14.4 LS

รัฐเดินไปถึงประตูมอมาที่เอื้อย

CUT

14.5 CU

เอื้อย

"คุณอาเป็นตำรวจใช่ไหมคะ?"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐ

"หะ"

เอื้อย

"พ่อเขาไม่มีเพื่อนหรือคะ เขาต้องดูแลเอื้อยตลอด
ไม่มีเวลาไปเจอใครเลย(น้ำตาของเธอเริ่มไหล)
เอื้อย ไม่อยากเป็นอย่างนี้ เอื้อยสงสารพ่อแต่เอื้อยก็เข้าใจเขา (นั่งไปสั๊กพัก)
คุณอาอย่าลืมอธิษฐานนะคะ"

เธอส่งรอยยิ้มให้เขา

CUT

Scene2.1 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน

2.1.1 CU

ทวีมองดูขวดโหลที่อยู่ตรงหน้า แล้วเขายิ้มทั้งน้ำตา

CUT

Scene15 ภายนอก/ห้องท่งตอนเช้า

15.1 MS

เอื้อยนั่งกับทวีที่ริมคันทนา เอื้อยกำลังเอารูปใบใหม่ที่ทวีเอามาให้ใส่ไปในอัลบั้ม ทวียื่นแผ่นกระดาษใบหนึ่งให้เอื้อย

ทวี

"สักสองสามเดือนถ้าพ่อไม่กลับมา เอากระดาษแผ่นนี้ให้ยายนะ"

เอื้อย

"อะไรคะพ่อ ทำไมพ่อไม่ให้เองล่ะคะ"

ทวี

"เก็บไว้ที่ลูกก่อน อย่าลืมละ"

CUT

15.3 CU

เอื้อยมองหน้าพ่อเธอไม่พูดอะไรต่อ

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene2.2 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน(ต่อเนื่อง)

2.2.1 CU

เป็นภาพของขวดโหลที่มีนกกกระดากพันตัว

DISSOLVE

Scene16 ภายในห้องของเอี้ย/กลางคืน

16.1 MCU

เอี้ยเอากระดากที่พ่อให้มาพับเป็นนก แล้วใส่เป็นตัวสุดท้าย ปิดฝา เอี้ยไปอย่างหนัก เธอวางขวดไว้ข้างเตียง

CUT

Scene17 ภายนอก/ท้องทุ่ง/กลางวัน

17.1 CU

เป็นภาพของหนองน้ำที่ไหลไปเอี้ยๆ

CUT

17.2 LS

เป็นภาพของทุ่งข้าวมีลมมาพัดพลิ้วเอนไปมา

CUT

4.1.5 ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

เรื่อง ทางเลือก

ผู้กำกับ กัญชฎิกา ศรีผิว

วันที่นัดหมาย เสาร์ที่ 2 ตุลาคม 47

เวลานัดหมาย 06.00 น.

สถานที่ถ่ายทำ บ้านร่มเกล้า

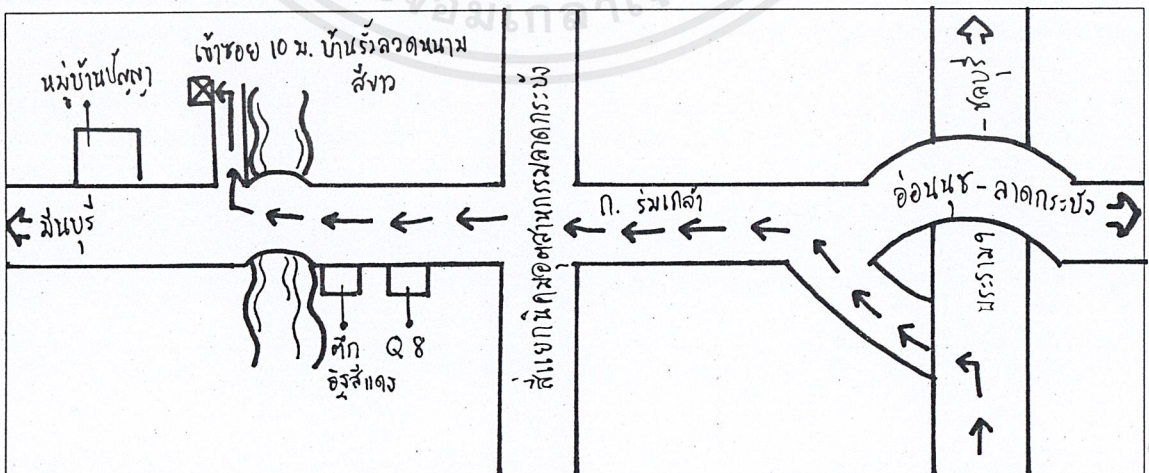
เวลาเตรียมงาน 07.00 น.

โทรศัพท์ 01-9290565

เวลาถ่าย 08.00 น.

ชื่อผู้แสดง	ฉาก	หมายเหตุ
1. นื่องานาน่า(เออีย)	11, 14, 10, 16	
2. พี่เขม (รุช)	11, 14, 10, 7, 7.1	

MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

เรื่อง ทางเลือก

ผู้กำกับ กัญชวลิกา ศรีผิว

วันที่นัดหมาย อาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม 47

เวลานัดหมาย 06.00 น.

สถานที่ถ่ายทำ บ้านร่มเกล้า

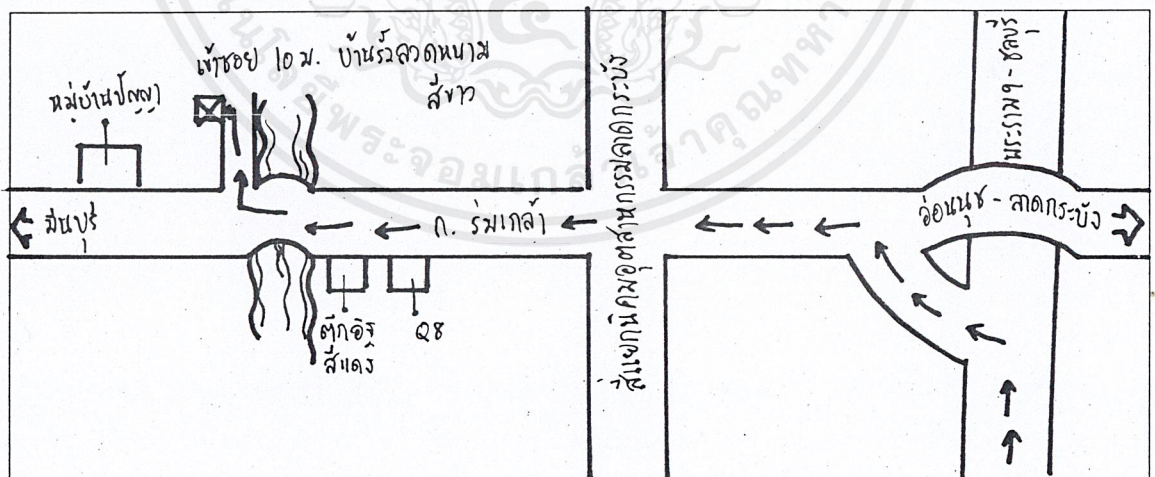
เวลาเตรียมงาน 07.00 น.

โทรศัพท์ 01-9290565

เวลาถ่าย 08.00 น.

ชื่อผู้แสดง	ฉาก	หมายเหตุ
1. นื่องน่าน่า (เอื้อย)	3, 6.1, 9, 6	
2. พี่เขม (รุช)	3, 6.1, 9, 5	
3. ป้าเขียว (ยาย)	3, 9, 10, 6, 5	

MAP

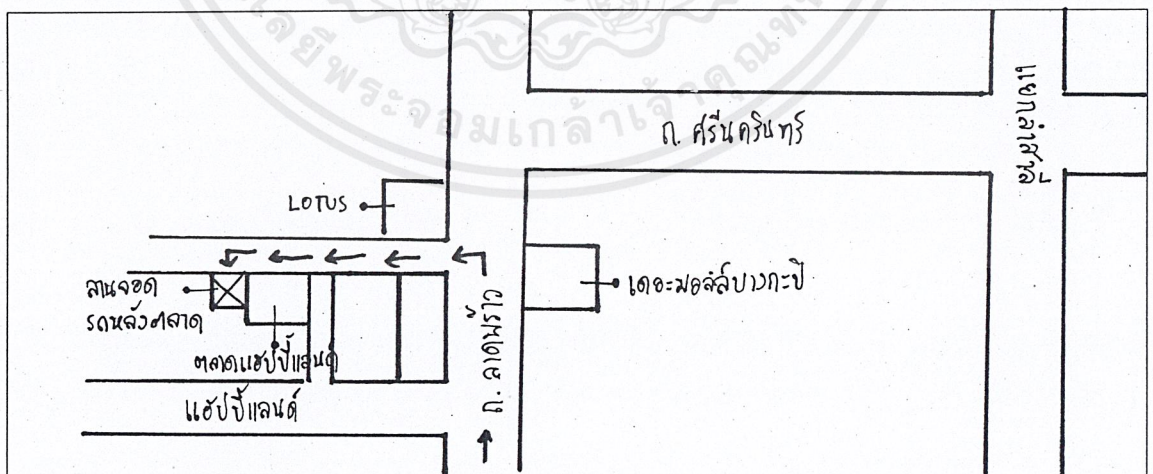
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

เรื่อง	ทางเลือก	ผู้กำกับ	กัญชฎิกา ศรีผิว
วันที่นัดหมาย	จันทร์ที่ 4 ตุลาคม 47	เวลานัดหมาย	05.00 น.
สถานที่ถ่ายทำ	ฉะเชิงเทรา (เจดีย์เดอะมอลล์บางกะปิ)	เวลาเตรียมงาน	06.00 น.
โทรศัพท์	01-9290565	เวลาถ่าย	07.00 น.

ชื่อผู้แสดง	ฉาก	หมายเหตุ
1. นื่องน่าน่า (เอื้อย)	4, 8, 15, 13, 12	
2. พี่หนุ่ม (ทิว)	15, 2, 2.1, 2.2	
2. พี่เขม (รุช)	13, 12, 2, 2.1, 2.2	**เจดีย์เพิ่มเติมที่ศาลาว่าการกทม. บ่าย 3 โมง

MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN		วันถ่ายทำ	เสาร์ 2 ตุลาคม 2547	ภายใน	ภายนอก
ในบ้านทิว		เหตุการณ์		สถานที่	บ้านร่มเกล้า	DAY	NIGHT
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ	เครื่องแต่งกาย	
11	6	11.1-11.4	เอื้อยขอให้รัฐพาไปเที่ยว	รัฐ, เอื้อย		ชุดที่ 4	
14	7	14.1-14.5	เอื้อยให้ขวดโทดกับรัฐ	รัฐ, เอื้อย		ชุดที่ 5	
**10	5	10.2-10.6	รัฐสำรวจรอบๆห้องขณะเอื้อยหลับ	รัฐ, เอื้อย		ชุดที่ 3	
16	8	16.1-16.3	เอื้อยเอากระดาษที่เอื้อยไปใส่ในขวดโทด	เอื้อย		ชุดที่ 7	
อุปกรณ์ประกอบฉาก				อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ, เลียง/คนตรี	
ฉาก 11	1. ก่อตั้งวิดีโอ 2. ม้วนวิดีโอภาพกรวยรัฐ						
ฉาก 14	1. ขวดโทดใส่บนถนนเต็ม						
ฉาก 10	1. ขวดโทด 2. อดับมีรูป						
ฉาก 16	1. กระดาษเขียนแผนที่						

หมายเหตุ

**ถ่ายถึงฉาก 10 แล้วออกไปถ่ายฉากที่ 7 กับ 7.1 แล้วค่อยเข้ามาถ่ายฉาก 16

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN			วันถ่ายทำ	เสาร์ 2 ตุลาคม 2547	ภายใน	ภายนอก	
ฉาก		ในโรงรุท		สถานที่		บ้านร่มเกล้า		DAY	NIGHT
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ	เครื่องแต่งกาย			
7	3	7.1	รูปดูรูปดูตัวเอง	รุท		ชุดที่ 2			
7.1	4	7.1.1	รุทหันไปดูปืน	รุท		ชุดที่ 2			
		อุปกรณ์ประกอบฉาก		อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ, เสียง/ดนตรี			
ฉาก 7	1. รูปดูรุท								
ฉาก 7.1	1. ปืน								

หมายเหตุ

**ถ่ายถึงฉาก 10 แล้วออกไปถ่ายฉาก 7 กับ 7.1 แล้วค่อยเข้ามาถ่ายฉาก 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN			วันถ่ายทำ	อาทิตย์ 3 ตุลาคม 2547	ภายใน
ฉาก		ในบ้านทั่วไป		สถานที่ บ้านที่ร่มเกล้า			DAY NIGHT
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ	เครื่องแต่งกาย	
3	1	3.3-3.13	รถเจอดีเอยครั้งแรก	รุช,เอื้อย,ยาย		ชุดที่ 1	
6.1	4	6.1.1-6.1.2	รุชคิดถึงเอื้อยที่ขอให้เขาหาอีกครึ่ง	เอื้อย,รุช		ชุดที่ 2	
**9	4	9.1-9.11	เอื้อยโชว์รูปที่พ่อถ่ายให้	รุช,เอื้อย,ยาย		ชุดที่ 3	
10	5	10.1,10.4	ยายกำลังปักผ้า	ยาย		ชุดที่ 3	
6	3	6.1-6.3	ยายกับรุชนั่งคุยเรื่องโรคของเอื้อย	ยาย,เอื้อย		ชุดที่ 2	
อุปกรณ์ประกอบฉาก				อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ,เสียง/ดนตรี	
ฉาก 3		1.โต๊ะกินข้าว 2.ผ้าปูโต๊ะสีขาว 3.ผ้าม่านสีขาว 4.โต๊ะข้างเตียง					
		5.โถถ้ำใส่ถ่านกระต่าย 6.อัลบั้มรูป 7.ยา 8.แก้วน้ำ					
ฉาก 9		1.นกกกระดาศ 2.อัลบั้มรูป 3.รูปถ่าย					
ฉาก 10		1.ผ้าที่กั้ดปัก					
ฉาก 6		1.ขนมไทย					
หมายเหตุ				**:เสร็จฉาก9 แล้วถ่ายภาพกรวีในรถก่อน แล้วค่อยถ่ายภาพฉาก10 กับ 6			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN		วันถ่ายทำ อาทิตย์ 3 ตุลาคม 2547		ภายใน ภายนอก	
ฉาก		ในรถรัฐ		สถานที่ บ้านร่มเกล้า		DAY NIGHT	
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ	เครื่องแต่งกาย	
5	3	5.1	รถนั่งอยู่ในรถและขยายมาเคาะกระจกเรียก	รัฐ, ยาย		ชุดที่ 2	
			อุปกรณ์ประกอบฉาก	อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ, เสียงดนตรี	
ฉาก 5	1. รูปตุ๊กตา 2. ปืน						

หมายเหตุ

**เสร็จฉาก9 แล้วถ่ายฉาก5ในรถก่อน แล้วค่อยถ่ายฉาก10 กับ 6

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN		วันถ่ายทำ	จันทร์ 4 ตุลาคม 2547	ภายใน	ภายนอก
ฉาก	ท้องทุ่ง	หน้า	SHOT	สถานที่	ทุ่งที่จะชิงตรา	DAY	NIGHT
				เหตุการณ์	นักแสดงประกอบ	เครื่องแต่งกาย	
4	3	3	4.1-4.4	เอียนนั่งมองไปที่ทุ่งข้าว	เอียน	ชุดที่ 1	
8	4	4	8.1-8.2	ทวีเอกราชตามแผนที่ให้เอียน	เอียน	ชุดที่ 2	
15	8	8	15.3	insert shot	ทวี, เอียน	ชุดที่ 7	
17	8	8	17.1-17.2				
อุปกรณ์ประกอบฉาก				อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ, เสียง/ดนตรี	
ฉาก4	1.อัลบั้มรูป					เสียงลม, เสียงน้ำ	
ฉาก15	1.กระดาษแผนที่						

หมายเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN		วันถ่ายทำ	จันทร์ 4 ตุลาคม 2547	ภายใน	ภายนอก
ฉาก		ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร		สถานที่	ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร	DAY	NIGHT
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ	เครื่องแต่งกาย	
13	7	13.1-13.4	รุษพาเอื้อยมาที่ศาลาว่าการกทม.	รุษ,เอื้อย		ชุดที่ 5	
12	6	10.1-10.4	รุษขับรถพาเอื้อยเที่ยว (ในรถ)	รุษ,เอื้อย		ชุดที่ 5	
		อุปกรณ์ประกอบฉาก		อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ,เสียง/ดนตรี	
ฉาก 12	1. รถรุษ			เสียงเด็กวิ่งเล่น			

หมายเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN			วันถ่ายทำ	จันทร์ 4 ตุลาคม 2547	ภายใน	ภายนอก
ฉาก		สถานที่		สถานที่	สถานที่	สถานที่	DAY	NIGHT
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ	นักแสดงแต่งกาย		
1	1	1.1-1.4	ทวิเก็บรูปเข้ากระเป๋ามือตำรวจเข้ามาเรียกตัว	ทวิ	ตำรวจ(เพื่อเห็น)	ชุดที่ 6		
2,2.1,2.2	1,8	2.1-2.7,2.1.1	รุชเอาขวดโหลของเอี้ยให้ทวิ	รุช, ทวิ	ตำรวจ 2-3 คน	ชุดที่ 6		
อุปกรณ์ประกอบฉาก				อุปกรณ์พิเศษ		เทคนิคพิเศษ, เสียงดนตรี		
ฉาก 1	1. รูปถ่ายของเอี้ย					ฉาก 1 มีเสียงตำรวจ, ประตูปิด		
ฉาก 2,2.1,2.2	1. ถ้วยกาแฟ 2. โคมไฟ 3. โต๊ะ 4. โถใส่ถ่านกระต่าย							

หมายเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

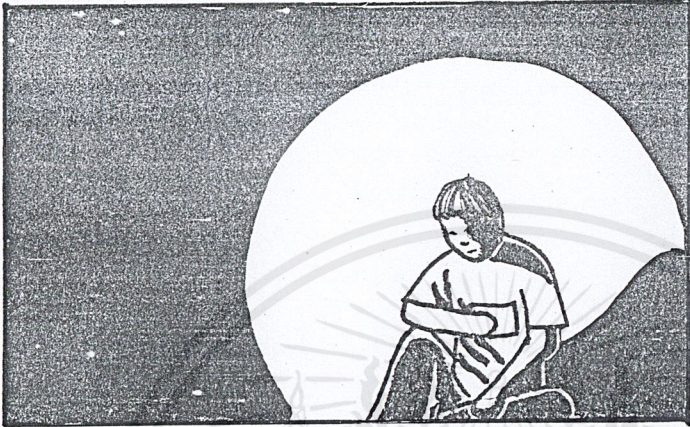
ภาพยนตร์เรื่อง ทางเลือก		BREAKDOWN		ถ่ายทำ	ถ่ายใน
ฉาก		ในรถ		วันที่	สถานที่
ฉาก	หน้า	SHOT	เหตุการณ์	นักแสดง	นักแสดงประกอบ
12	6	10.1-10.3	รุษพาเอื่อยมาเที่ยว	รุฐ, เอื่อย	ชุดที่ 5
อุปกรณ์ประกอบฉาก			อุปกรณ์พิเศษ	เทคนิคพิเศษ, เสียง/ดนตรี	
				เสียงเด็กวิ่งเล่น	

หมายเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.7 Story Board

Scene1 ภายใน/ห้องซัง/กลางคืน

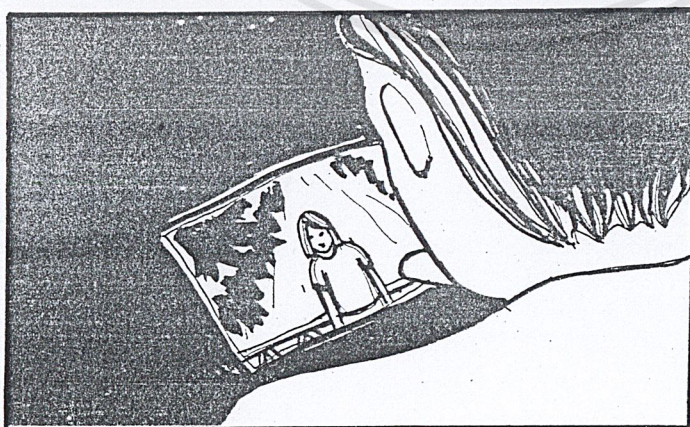
1.1 MLS

ทวีนั่งอยู่ในเงามืดคนเดียว
ในมือของเขาคืออะไรบางอย่าง

1.2 MCU

ในมือของทวี่เป็นรูปถ่ายใบหนึ่ง

1.3 CU

รูปลูกสาวของทวี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene2 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน

2.1 MS

2.2 LS

ตำรวจนายหนึ่งเดินเข้ามาในห้อง

2.3 MS

นายตำรวจยื่นบางอย่างให้เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

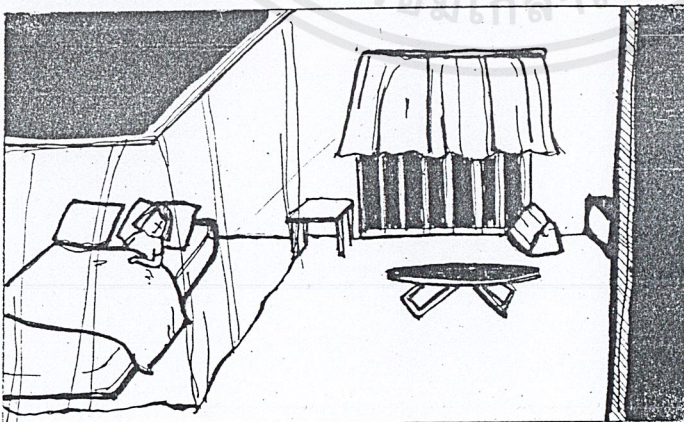

2.4 MCU
ทวีเงยหน้าขึ้นมอง
ของที่วางตรงหน้าเขา

Scene3 ภายในภายนอก/บ้านของทวี/ตอนเช้า

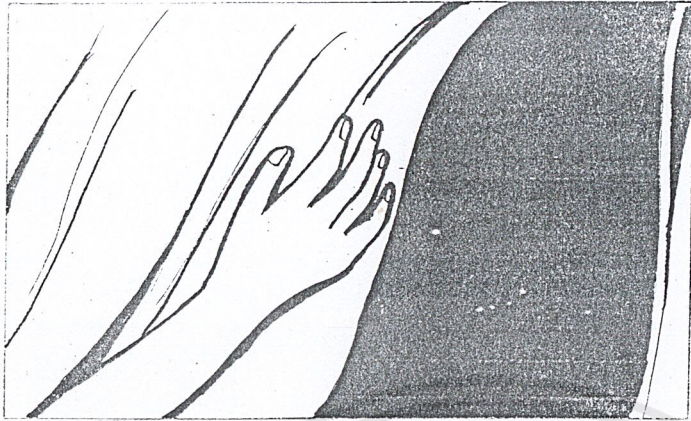

3.1 LS
รถยนต์คันหนึ่งมาจอดอยู่
หน้าบ้านทวีตำรวจคนเคิม
เปิดประตูรถออกมา

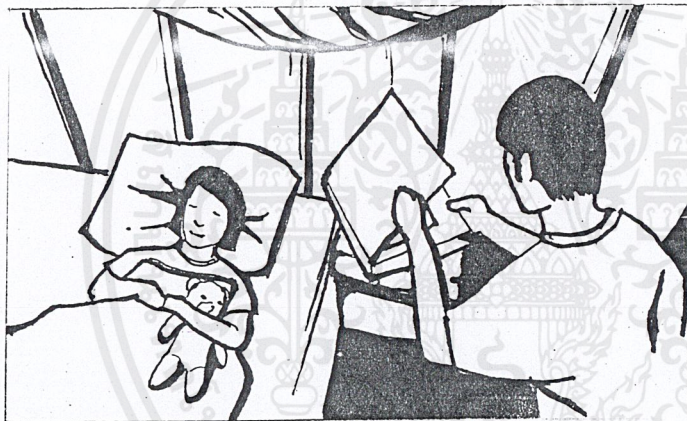

3.2 LS
เขาเลยตัดสินใจลองเปิดประตูเข้าไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

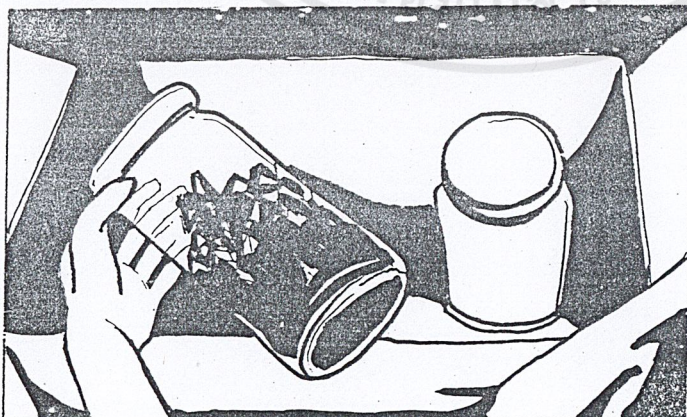

3.3 CU

3.4 MS

รูดกวาดสายตามอง
ข้าวของภายในบ้าน

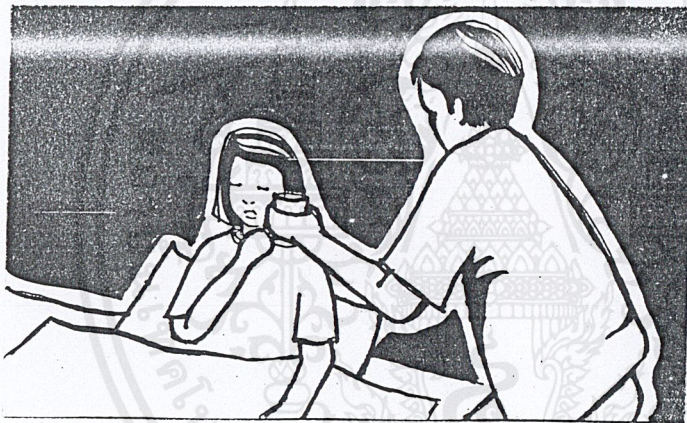
3.5 CU

เขापบนกระดาศไฮ้โหลไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 MCU
เด็กสาวตื่นและไออย่างแรง

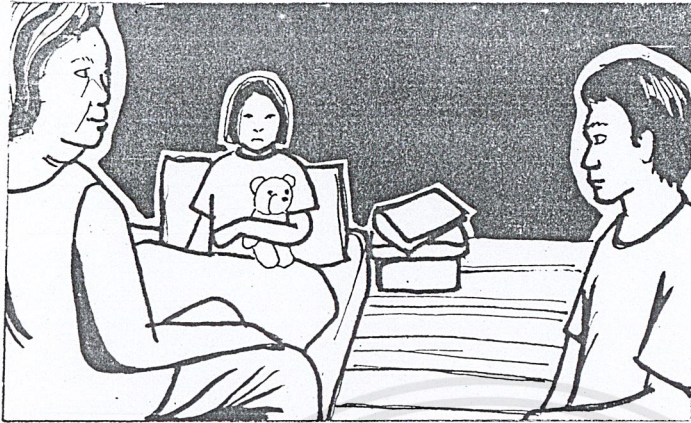

3.7 MS
รุธหยิบแก้วน้ำให้เธอ

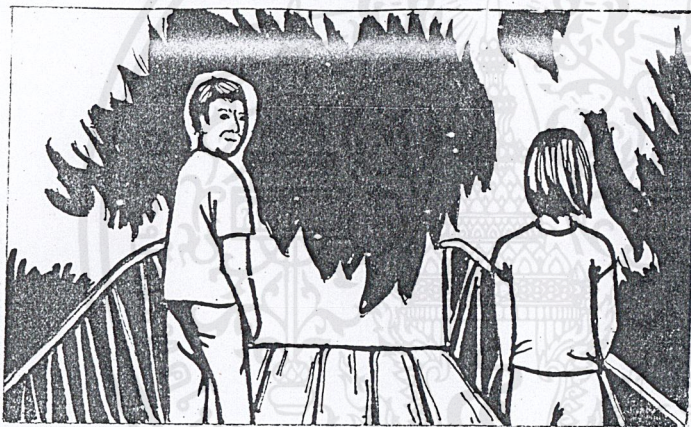
3.8 MCU
ยายมองหน้ารุธ
แล้วเดินเข้าไปหาเอื้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

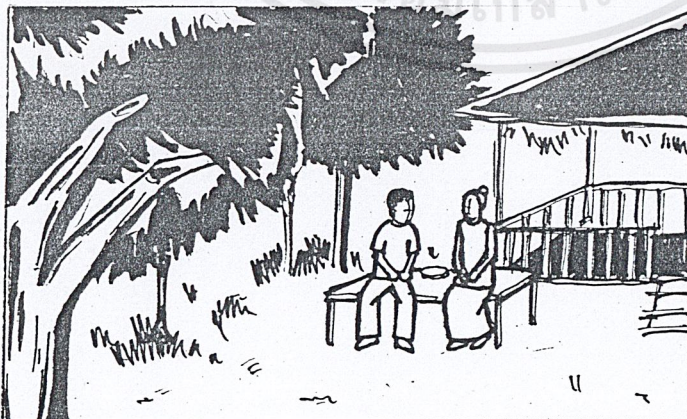
3.9 MLS
 ฝั่ง 3 พุดคุยกัน
 เอื้อย
 "เขามาหาพ่อ"

Scene 3 ภายนอก / บริเวณบ้านทิว / กลางวัน

3.10 LS
 พ่อของเอื้อยกำลังเดินจากไป

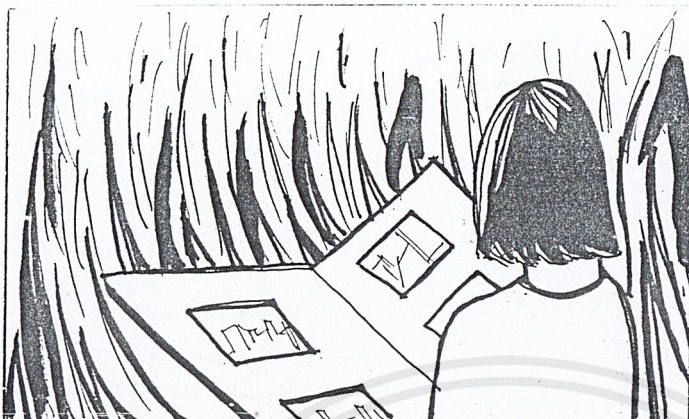
Scene 4 ภายนอก/ลานหน้าบ้านของทิว/ตอนสาย

4.1 TWO SHOT
 ยายกับรุรนั่งคุยอยู่กันสองคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 ภายนอกห้องทุ่งนาข้าว/กลางวัน

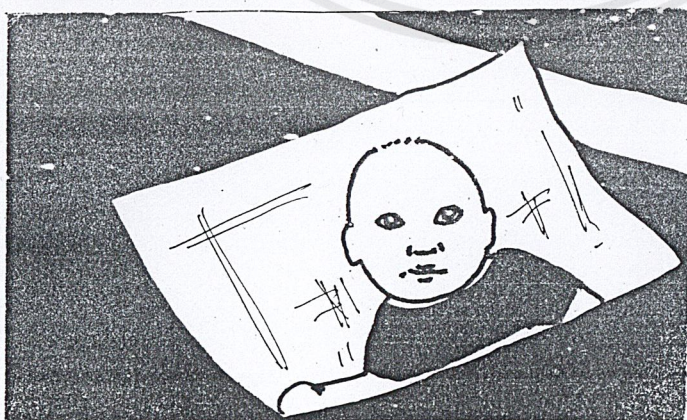

5.1 MCU
เอียนนั่งดูอัลบั้มรูป

Scene 6 ภายใน/รถของรุช/ค่ำ

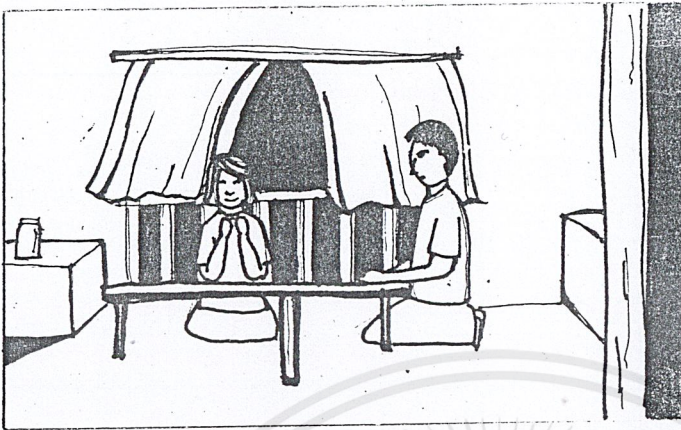
6.1 MCU
รุชจอดรถ

6.2 CU
เขามองไปที่รูปลูกของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 ภายในบ้านของทวิ/ตอนเช้า

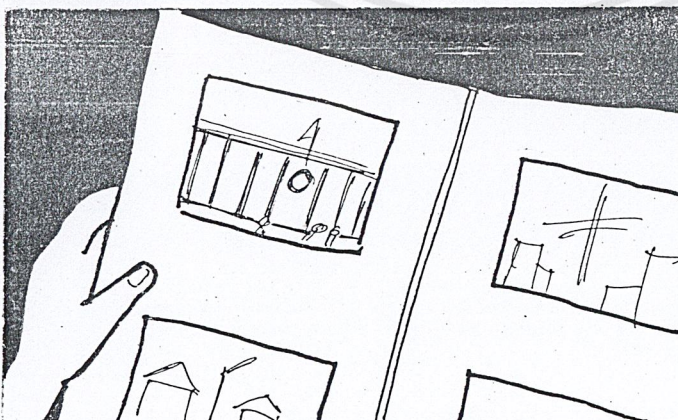

7.1 LS

รูดกับเอื้อยนั่งคู่ฉบับรูป

7.2 MS

7.3 CU

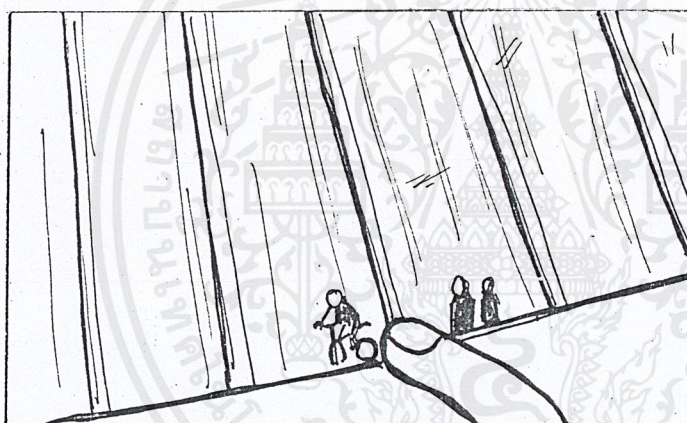
เป็นรูปสถานที่ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4 MCU

เอื้อยรีบเปิดอัลบั้มให้รุศู

7.5 ECU

รูปศาลาว่าการกรุงเทพ ด้านล่าง
เห็นเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นกัน

Scene 8 ภายในบ้านทวิ/เย็น

8.1 MCU

เอื้อยกำลังนอนหลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.2 MCU
 รุมนั่งมองเอื้อยหลับ

8.3 LS
 รุณสำรวจของข้างตัว

8.4 MCU
 รุณเปิดคู่มือแบบรูปดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9 ภายใน/รถของรุช/ตอนเช้า

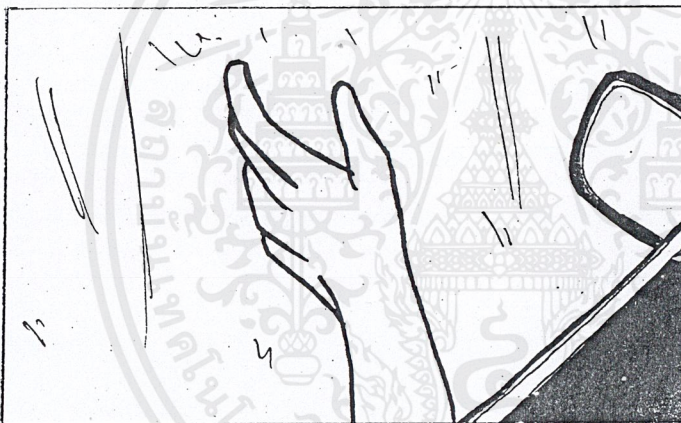

9.1 MCU

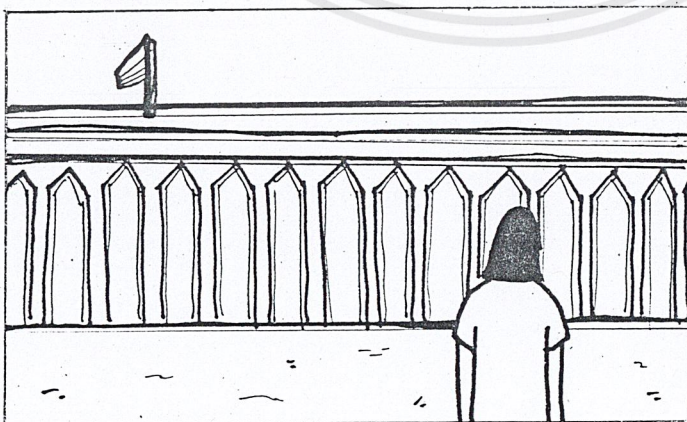
รุชขับรถ โดยมีเอียนนั่งอยู่ข้างๆ

9.2 CU

เอียนเปิดกระจกเอามือขึ้น
ออกไปนอกรถ ให้มันปะทะลม

Scene10 ภายนอก/ศาลาว่าการกรุงเทพฯ/ตอนเช้า

10.1 LS

เอียนขึ้นมองตึกที่เห็น
อย่างมีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene11 ภายในบ้านทวี/ตอนเที่ยง

11.1 MS

เอี้ยฮีบขวดโหลที่มีนิก
กระดายเต็มมอบให้รุช

Scene2.1 ภายใน/ห้องสอบสวน/กลางคืน

2.1.1 CU

ทวีมองดูขวดโหลที่อยู่ตรงหน้า

Scene12 ภายนอก/บริเวณบ้านทวี/ตอนเช้า

12.1 LS

ทวีเดินทอดกระเป๋าย้ำสะพานไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene13 ภายนอก/วัด/ตอนเช้า

13.1 LS

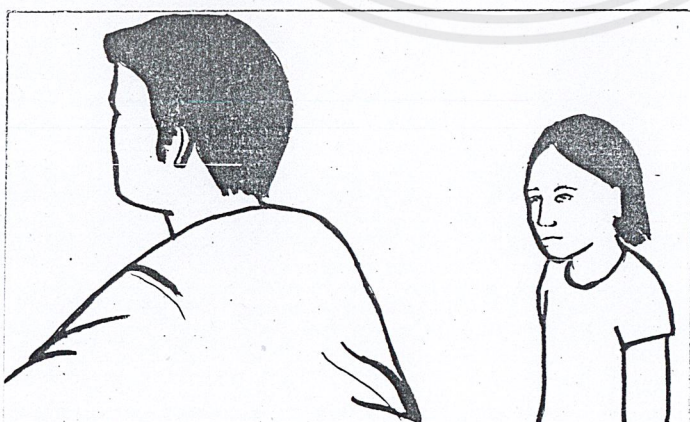
ทวีเดินตรงไปที่โบสถ์

Scene 5.1 ภายนอก/ห้องท่งนาข้าว/ตอนเช้า

5.1.1 MLS

ทวียื่นแผ่นกระดาษใบหนึ่งให้เอื้อย

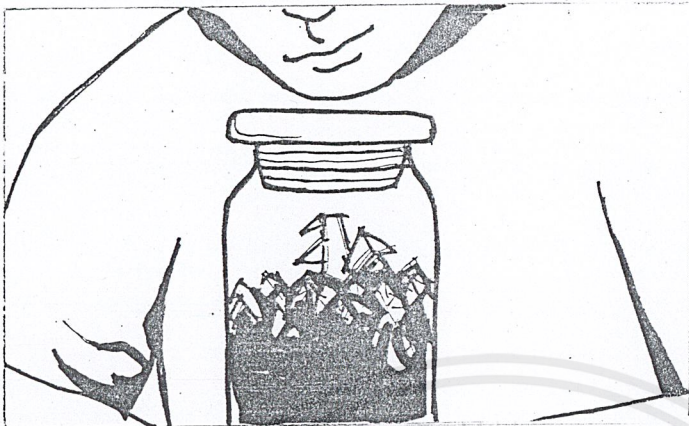

15.3 CU

เอื้อยมองหน้าพ่อ
เธอไม่พูดอะไรต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2.2 ภายในห้องสอบสวน/กลางคืน(ต่อเนื่อง)

2.2.1 MCU

ขวดโหลที่มีนภกระดาศพันตัว

Scene 14 ภายในห้องของเอื้อย/กลางคืน

14.1 CU

เอื้อยเอากระดาศ
ที่พ่อให้มาพันนภ

14.2 CU

แล้วใส่ในโหลเป็นตัวสุดท้าย

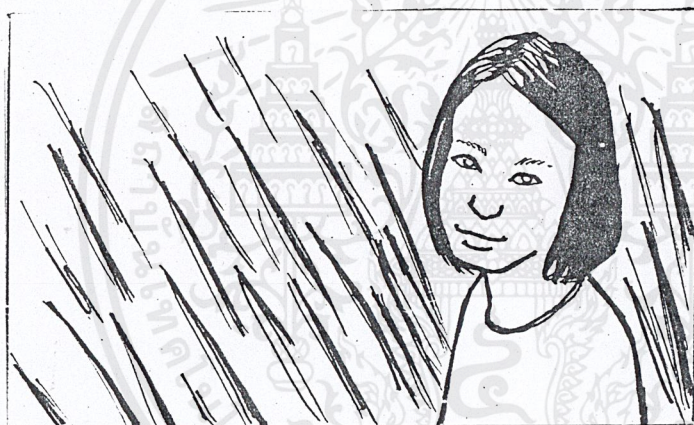
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2.3 ภายใน/ห้องสอบสวน/กลางคืน(ต่อเนือง)

2.3.1 MCU
ทวิมองที่ขวิดโทล
แล้วขี้มทั้งน้ำตา

Scene 5.2 ภายนอก/ท้องทุ่งนา/เช้า

5.2.1 MCU
เออยขี้มอย่างมีความสุข

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

5.1 งานถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้คือการทำต่อจากการวางแผนงานที่เราได้เตรียมไว้ทั้งหมด เป็นการเปลี่ยนจากบทภาพยนตร์ที่เป็นตัวหนังสือให้กลายเป็นภาพเคลื่อนไหวที่เล่าเรื่องราวได้ ถ้าในส่วนของ การเตรียมงานไม่พร้อมก็จะทำให้เราต้องสูญเสียเวลาและทำให้งานนั้นด้อยคุณภาพได้ ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น เราในฐานะผู้กำกับจะต้องดูแลให้ภาพที่ถ่ายสามารถเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้ โดยมี ฉาก , การแสดง , การเคลื่อนไหวกล้อง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งเราจะต้องทำให้องค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้สอดคล้องกลมกลืนกัน

ในหน้าที่ของผู้กำกับนั้น ต้องทำความเข้าใจกับบท ทบทวน และนำมาถ่ายทอดให้กับนักแสดง เข้าใจเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่พวกเขาซ้อมกันแล้ว เราต้องคอยควบคุมหน้าที่ของทีมงานให้เกิดความพร้อมตลอดเวลา เราต้องซักซ้อมกับทีมงานและนักแสดงให้ดีกว่าก่อนเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการถ่ายทำ เราควรตรวจสอบฉากหรือสถานที่ถ่ายทำของเราโดยละเอียดก่อนที่จะลงมือถ่ายทำ เราควรจะต้องดูว่าทุกอย่างตรงกับที่เราออกแบบไว้หรือไม่ ลองให้นักแสดงลองซ้อมเล่นตามบทโดยสวมเสื้อผ้าที่จะใช้ในการถ่ายทำมาเข้าฉากที่เราจะใช้ ดูว่าเหมาะสมหรือไม่ อะไรที่ควรจะต้องปรับเปลี่ยนบ้าง ควรจะแก้ไขเสียเลย เพราะถ้าเกิดเราเริ่มถ่ายทำไปแล้วและจะกลับมาแก้ไขอาจจะทำให้ขาดความต่อเนื่องและเสียเวลาซึ่งจะส่งผลให้งานของเราที่ด้อยคุณภาพลงไป ต่อมาหลังจากที่วางบล็อกกิ้งนักแสดงเรียบร้อยแล้วเราควรจะมาดูในเรื่องของการถ่ายภาพกันบ้างว่าจากสามารถเอื้อให้เราถ่ายได้

ตาม Storyboard หรือแปลว่าการวางแผนมุกกล้องตรงไหนจะสามารถถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้ดีที่สุด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความีเนื้อที่สำหรับการเคลื่อนกล้องมากน้อยแค่ไหน เพราะจะช่วยให้นักหนังมีความโดดเด่นทางด้านอารมณ์มากขึ้น หน้าที่ของผู้กำกับกับในส่วนของการออกแบบสร้างสรรค์นั้นน่าจะอยู่ที่เราจะจัดองค์ประกอบภาพ (Mise-en-scene) อย่างไร กล้องจะเคลื่อนไหวหรือถ่ายภาพออกมาในลักษณะไหน ซึ่งทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความคิดจิตใจของผู้กำกับภาพยนตร์อันเป็นรูปแบบหรือ สไตล์ส่วนตัว ก็จะทำให้ภาพยนตร์ของเรามีเอกลักษณ์เฉพาะขึ้นมาได้ ซึ่งผู้กำกับต้องหาให้พบ

5.2 งานแสดง

สิ่งที่สำคัญที่สุดของการแสดงคือ ต้องสามารถถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครให้ออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด เราในฐานะผู้กำกับจะต้องดูแลในส่วนนี้โดยตรงเนื่องจากเราจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครที่เราเขียนขึ้นมา เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดให้กับนักแสดงของเราเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ในการกำกับในส่วนนี้ต้องอาศัยความเข้าใจและประสบการณ์เป็นอย่างมาก เมื่อนักแสดงของเราเล่นไม่ได้หรือความหมายทางการแสดงนั้นผิดไปเราต้องรีบชี้แจงทันที โดยในส่วนนี้เราจะใช้การซ้อมค่อนข้างนานก่อนการถ่ายทำเพื่อให้ได้อารมณ์ตามที่เรต้องการ ในบางครั้งเราควรจะมีเทคนิคในการกำกับการแสดงบางเช่น ในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีฉากที่นางเอกต้องร้องไห้แต่นักแสดงไม่สามารถทำได้จึงต้องใช้เทคนิคเข้าช่วย คือ ให้เอาพัดลมเป่าที่ตาของนักแสดง โดยที่กล้องไม่กระพริบตาและต้องมองอยู่ที่จุดๆหนึ่งห้ามเปลี่ยนที่ สักพักน้ำตาก็จะไหลออกมาเองทำให้สามารถถ่ายทำฉากนั้นต่อ ได้จนเสร็จ เราจะต้องคอยช่วยเหลือนักแสดงของเราให้เขาสามารถถ่ายทอดอารมณ์และเรื่องราวออกมาให้ได้โดยทั้งหมดที่กล่าวนี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การถ่ายทำของเรานั้นสำเร็จลุล่วงและสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้ตรงกับที่เราต้องการ

ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้นจะต้องมีผู้ควบคุมความต่อเนื่องของจุดบันทึกดูแลการถ่ายทำในแต่ละช็อตว่าเป็นอย่างไร จดว่าเทกไหนเป็นอย่างไรและสามารถเลือกใช้เทกไหนได้บ้างในการไปตัดต่อซึ่งจะอยู่ในขั้นตอนต่อจากนี้ ซึ่งในการจัดบันทึกนี้จะช่วยให้เราสามารถเลือกภาพที่จะใช้ได้ง่ายขึ้นและยังช่วยในการดูแลไม่ให้ส่วนใดๆของบทภาพยนตร์หายไปอีก

5.3 Continuity Report

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ	
4	17	1	00.17	LS รุชเดินเข้าบ้าน (X)	
		2	00.57	“-----“ (✓)	
	14	1	1.00	MCU รุชลงจากรถ (X)	
		2	1.47	“-----“ (✓)	
	13	1	2.50	LS ขับรถเข้ามาจอด (✓)	
	16	1	1	2.57	MS รุชดูของจดหมาย (X)
			2	3.05	“-----“ (X)
			3	3.16	“-----“ (X)
			4	3.29	“-----“ (✓)
	16.1	1	3.33	CU หน้าของจดหมาย (✓)	
	18	1	1	4.23	MS รุชเอาจดหมายให้ป้า (X)
			2	4.41	“-----“ (X)
			3	4.59	“-----“ (✓)
	19	1	1	5.33	MS รุชเดินเข้ามาในบ้าน (X)
			2	6.07	“-----“ (✓)
	20	1	6.15	CU หน้าป้าหันมา (✓)	
	22	1	1	6.28	MCU รุชถอดเสื้อแจ๊คเก็ต (X)
			2	6.32	“-----“ (X)
			3	6.47	“-----“ (✓)
	25	1	7.05	MS แก้วตาเล่นของเล่น (✓)	
	26	1	1	7.27	CU รุชจับลูกบอล (X)
			2	7.32	“-----“ (X)
			3	7.53	“-----“ (X)
4			8.25	“-----“ (✓)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
7	26.1	1	10.40	CU หน้ารถ (X)
		2	10.44	“-----“ (X)
		3	11.01	“-----“ (✓)
	27	1	11.11	MCU แก้วตา (X)
		2	11.15	“-----“ (X)
		3	11.37	“-----“ (✓)
	30	1	12.30	LS ปีกับรถคุยเรื่องแก้วตา (X)
		2	13.41	“-----“ (X)
		3	14.45	“-----“ (X)
		4	16.47	“-----“ (X)
		5	17.29	“-----“ (✓)
	32	1	17.40	CU หน้ารถตกใจ (X)
	41	2	17.54	“-----“ (✓)
		1	19.08	MS รับโทรศัพท์จากหมอ (X)
		2	19.40	“-----“ (X)
		3	20.25	“-----“ (X)
	41.1	4	21.07	“-----“ (✓)
	42	1	23.53	CU หน้ารถ (✓)
		1	24.22	CU รถลงจากรถ (✓)
	43	1	27.00	MS รุชเคาะประตู ป้าเปิดประตู (X)
		2	27.19	“-----“ (✓)
	45	1	28.25	CU หน้าป่าพูด (X)
		2	28.33	“-----“ (X)
3		28.39	“-----“ (✓)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ	
7	48	1	30.36	MS ป่าส่งเสื่อคีน (X)	
		2	30.57	“-----“ (/)	
	47	1	31.30	MCU ป่าส่งเสื่อคีน (/)	
	51	1	33.08	Two shot รุขคุยกับป่า (X)	
		2	33.29	“-----“ (/)	
	51.1	1	33.46	MS ปิดประตูถ่ายข้างนอก (X)	
		2	33.59	“-----“ (/)	
	49	1	34.42	แทนสายตา แก้วตาเล่นของเล่น (/)	
	50	1	34.51	WIDE รุชมองเพดาน (X)	
		2	35.05	“-----“ (/)	
	1	1	1	39.20	MLS ชดต่อยทวิ (X)
			2	39.45	“-----“ (X)
			3	40.14	“-----“ (X)
			4	40.44	“-----“ (/)
	1	4.1	1	40.54	ECU ตาทวิ (/)
			2	43.09	MLS ทวิลุกขึ้นมานั่ง (/)
		4	1	43.09	MS เอกกับรุขคุยกัน (X)
2			43.30	“-----“ (/)	
8		1	2	47.02	MS เอกกับรุขคุยกัน (X)
			3	47.53	“-----“ (/)
			4	48.55	“-----“ (/)
			4	51.03	MCU แบ่งเงินออกมาคุยกับทวิ (X)
8		2	3	52.13	“-----“ (X)
			3	53.25	“-----“ (X)
	4		01.37	“-----“ (/)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ	
3	9	1	01.40	ข้ามไหล่รูดุคุยกับพยาบาล (X)	
		2	03.16	“-----“ (✓)	
	33.1	1	03.25	insert เพดานแพนไปที่ขวดน้ำเกลือ(✓)	
		33	1	03.42	MCU หน้าทีวีสะทิมสะทื่อ (X)
	2		04.04	“-----“ (X)	
	3		04.31	“-----“ (X)	
		4	05.22	“-----“ (✓)	
6	34	1	06.05	MS รุรนั่งอยู่ปลายเตียง (X)	
		2	06.47	“-----“ (X)	
		3	07.54	“-----“ (✓)	
	35	1	08.17	MCU หน้าทีวี (X)	
		2	08.50	“-----“ (X)	
		3	09.46	“-----“ (X)	
		4	10.47	“-----“ (X)	
		5	12.37	“-----“ (✓)	
	39	1	12.45	CU รุรไต่ยืนบนเพดาน (X)	
		2	13.01	“-----“ (✓)	
		3	13.13	CU รุรไต่ยืนบนเพดาน (X)	
		4	13.30	“-----“ (X)	
		5	13.41	“-----“ (X)	
		6	13.57	“-----“ (X)	
		7	14.20	“-----“ (X)	
		8	14.35	“-----“ (✓)	
		38	1	13.13	MS รุรหันไปมองนอกหน้าต่าง (✓)
		5	1	13.30	LS สารวัตรเข้ามาคุยกับรุร (X)
	2		13.41	“-----“ (X)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ		
6	5	3	13.57	LS สารวัตรเข้ามาคุยกับรุธ (X)		
		4	14.20	“-----“ (X)		
		5	14.35	“-----“ (X)		
		6	14.54	“-----“ (X)		
		7	04.25	“-----“ (X)		
		8	05.00	“-----“ (✓)		
		2	6	1	05.25	ข้ามไหล่รุธเห็นสารวัตร (X)
				2	06.28	“-----“ (X)
3	07.45			“-----“ (X)		
4	09.00			“-----“ (X)		
5	10.09			“-----“ (✓)		
7	1			11.16	ข้ามไหล่สารวัตรเห็นรุธ (X)	
	2		12.13	“-----“ (X)		
	3		12.25	“-----“ (✓)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 งบประมาณการถ่ายทำ

SHORT BUDGET TOP SHEET

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ทางเลือก”

กำกับโดย กัญชลิกา ศรีผิว

เลขที่	รายการ	งบประมาณที่ตั้งไว้	งบประมาณจริง
001	ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	2000	800
002	ค่านักแสดง	7000	4500
003	ค่าขนส่ง	500	0
004	ค่าเดินทาง	500	4500
005	ค่าอาหาร	2000	1500
006	ค่าสถานที่ถ่ายทำ	500	500
007	ค่าฟิล์ม 16 มม.	25000	22000
008	ค่าเช่าไฟและรถปั่นไฟ	17000	10000
	รวมค่าใช้จ่ายช่วงการถ่ายทำ	54500	43800
009	ค่าล้างฟิล์ม	3000	4000
010	ค่า telecine	15000	15000
	รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด	72500	62800

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

6.1 การตัดต่อลำดับภาพ

ด้วยเนื้อหาของเรื่องนี้ต้องการเน้นให้เป็นภาพยนตร์แนวชีวิต ในการตัดต่อจึงค่อนข้างให้ความสำคัญกับการเล่าเรื่องและการดำเนินเรื่องที่เน้นในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเป็นสำคัญ ซึ่งเมื่อรู้ในแนวทางใหญ่ที่ชัดเจนแล้ว เราก็จำเป็นต้องแยกแยะจุดมุ่งหมายของแต่ละฉากว่าฉากไหนต้องการความหมายและต้องการส่งผ่านความรู้สึกไปให้กับคนดูอย่างไร

ด้วยจุดมุ่งหมายของเรื่องนี้ที่ต้องการเน้นอารมณ์ความรู้สึกให้เหมือนจริงมากที่สุด ประเด็นให้น้อยที่สุด ไม่ว่าจะด้วยเรื่องของขนาดภาพหรือจังหวะการตัดต่อก็ตาม ดังจะเห็นได้ว่าแม้จะมีฉากที่เน้นอารมณ์ความรู้สึก แต่ก็พยายามจะไม่ใช้ภาพขนาดใหญ่เพื่อบีบบังคับอารมณ์คนดู แต่จะเลือกใช้ขนาดภาพกว้างเป็นภาพแทนสายตา เพื่อให้คนดูได้รู้สึกมีอารมณ์ร่วม เหมือนได้อยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ ความยาวของแต่ละช็อต ก็จะมีขนาดค่อนข้างยาว ไม่เน้นการตัดต่อที่รวดเร็ว เพราะต้องการให้คนดูได้เข้าถึงอารมณ์ให้มากที่สุด ซึ่งนั่นต้องไม่ทำให้คนดูรู้สึกเบื่อหน่ายกับภาพที่ยาวจนน่าเบื่อ ต้องดูความเหมาะสมให้เหมาะกับฉากบางฉากเท่านั้น

การเชื่อมต่อแต่ละช็อตเข้าด้วยกันก็มักจะใช้การตัดแบบ Straight cut คือการนำช็อต2ช็อตมาต่อกัน ซึ่งทำเพียงเพื่อการเล่าเรื่องไปตามลำดับเท่านั้น ส่วนในเรื่องการใช้ Transition หรือการใช้เทคนิคบางอย่างในการเชื่อมต่อเพื่อประโยชน์ในการสร้างอารมณ์เพิ่มมากขึ้นก็ถูกนำมาใช้ด้วย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น การใช้เทคนิค Slow ภาพให้ช้าลง เพื่อให้คนดูมีความรู้สึกกับช็อตนั้นและดึงอารมณ์คนดูไว้นานๆด้วย , การใช้ Fade เข้าและออก เพื่อช่วยแยกเวลาและสถานที่ออกจากกันในแต่ละฉาก และ การใช้ Dissolve ซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อเชื่อมช็อตเข้าไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่ง

6.2 การตัดต่อลำดับเสียง

ในภาพยนตร์แต่ละเรื่องนั้น เสียงก็มีความสำคัญไม่ต่างไปจากภาพเลย เพราะเป็นส่วนที่จะช่วยเพิ่มอรรถรสให้กับเรื่องราว ให้เกิดอารมณ์และรู้สึกคล้อยตามไปได้ และเสียงยังช่วยบอกเล่าข้อมูลและเหตุการณ์ต่างๆผ่านคำพูดของนักแสดงเพื่อสร้างความเข้าใจและเงื่อนงำให้กับคนดูได้อีกด้วย

ซึ่งจะสามารถเห็นได้ว่าในภาพยนตร์เรื่องนี้ ค่อนข้างให้ความสำคัญกับเสียงไม่แพ้กับภาพ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแนวชีวิต เสียงจึงเข้ามามีบทบาทช่วยส่งเสริมภาพให้มีความหมายและอารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้น ประเภทของเสียงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. เสียงสนทนา

เสียงสนทนาที่ได้ในเรื่องนี้เกิดควบคู่กับภาพในขั้นตอนการถ่ายทำ ในการตัดต่อเสียงนั้นมักจะเป็นการนำเสียงที่ได้จากภาพนั้นมาตัดต่อรวมกันเลย นอกจากบางช็อตที่จำเป็นต้องตัดในขณะที่นักแสดงกำลังพูดอยู่ การนำเสียงมาใช้ก็อาจจะเป็นการยาก บางครั้งจึงต้องนำเสียงจากช็อตmaster มาใช้แทน

2. เสียงบรรยากาศ

มีปัญหอยู้ง่ายในเรื่องของเสียงที่ไม่ต้องการแทรกอยู่ระหว่างที่มีการถ่ายทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อฉากที่ใช้เป็นฉากที่แต่งขึ้นมาใหม่ จึงทำให้มีปัญหามากในการสร้างความสมจริง เช่นฉาก

บ้านทิว ซึ่งถ้าฟังดีๆจะได้ยินเสียงรถผ่านไปผ่านมาอยู่โดยตลอด เพราะบริเวณนั้นมีคนสัญจรไปมาค่อนข้างมาก จึงทำให้ค่อนข้างมีปัญหาพอสมควร

3. เสียงดนตรีประกอบ

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่สามารถสัมผัสได้จากการเห็นและการได้ยินเสียง ซึ่งเสียงดนตรีสามารถให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันไปตามจังหวะทำนอง เสียงจากเครื่องดนตรีที่ต่างชนิดกันก็ยังสร้างความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้นแล้วจึงมักมีการนำเสียงดนตรีมาช่วยส่งเสริมทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ให้คนดูมีอารมณ์ร่วมไปจนสุดเท่าที่ผู้กำกับต้องการ โดยเสียงและภาพนั้นจะต้องให้อารมณ์ที่ไปในทิศทางเดียวกัน หรือเสียงนั้นจะต้องให้ความหมายที่ตรงกับความรู้สึกที่ผู้กำกับต้องการซึ่งบางครั้งเสียงนั้นอาจจะแตกต่างกับภาพอย่างสุดขั้วเลยก็ได้

ในภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวชีวิต โดยมีอารมณ์ของเรื่องหลักๆก็คือเหงาและเศร้า การเลือกเพลงที่นำมาใช้จึงต้องพยายามเลือกเพลงที่ค่อนข้างหม่น ไม่มีเสียงดนตรีขึ้นไหนที่สดใสจนเด่นออกมา เสียงจะค่อนข้างทุ้มหนักอยู่ตลอด เพื่อให้เสริมกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครแต่ละตัว และบรรยากาศโดยรวม และเมื่อถึงฉากเต้นเต้นเพลงก็จะแตกต่างไปในเรื่องของจังหวะดนตรีที่กระชั้นขึ้น แต่ก็ยังคงเป็นเสียงดนตรีที่อยู่ในประเภทเดียวกันเช่นเดิม

บทที่ 7

บทสรุป

7.1 ปัญหาและการแก้ไข

ในการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ประสบกับปัญหาต่างๆมากมายตั้งแต่ช่วงขั้นตอนก่อนการถ่ายทำจนถึงกระบวนการตัดต่อ ซึ่งข้าพเจ้าจะจำแนกปัญหาทั้งหมดออกเป็น 3 ช่วงดังนี้

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

ในขั้นตอนนี้จะเป็นเรื่องของการเตรียมการถ่ายทำทั้งหมด เปรียบเหมือนกับการวางแผนและทำให้องค์ประกอบทุกอย่างในภาพยนตร์ของเราครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของฉาก, นักแสดง, บทภาพยนตร์, ตารางเวลา หรือกำหนดการถ่ายทำ

1. ในเรื่องของ การแบ่งเวลาในการทำงานค่อนข้างมีปัญหา จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดได้ว่างานแต่ละอย่างจะเสร็จเมื่อไหร่ ในตอนหลังจึงต้องทำตารางการทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ทำงานได้เป็นขั้นตอนได้สะดวกมากขึ้น

2. ค่อนข้างเสียเวลานานในการแก้บทภาพยนตร์ จึงทำให้การเตรียมงานนั้นด้านอื่น ๆ นั้นไม่ลงตัว ซึ่งในเมื่อบทยังไม่ดีพอจึงทำให้เราต้องแก้ไขไปเรื่อยๆ และในบางส่วนที่เราทำไปแล้วก็ต้องมาแก้กันอีกเมื่อบทถูกปรับเปลี่ยน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขียนบทแต่ละครั้งมีการเปลี่ยนสถานที่ จึงทำให้เรื่องสถานที่ไม่ลงตัวซักที จึงทำให้เกิดปัญหาอย่างมากในการจัดเตรียมสถานที่ถ่ายทำ และยัง

เมื่อสถานที่บางที่จำเป็นต้องใช้เวลาค่อนข้างนานในการทำเรื่องขอถ่ายทำ จึงทำให้ต้องใช้เวลาอย่างมากมากกว่าสถานที่ที่จะลงตัว

ฉะนั้นการแก้ปัญหาในขั้นตอนนี้คือ การทำบทภาพยนตร์ให้ลงตัวเสียก่อน มุ่งมั่นกับมันให้เต็มที่ ซึ่งเราอาจจะต้องให้เวลากับตรงนี้นานพอสมควร และในเมื่อเราได้บทที่เสร็จสมบูรณ์ลงตัวแล้ว จึงค่อยทำในส่วนอื่นต่อไปซึ่งจะง่ายขึ้นมาก เพราะเราได้กำหนดทุกอย่างที่เราต้องการลงไปเรียบร้อยแล้ว ก็ไปทำตามนั้น

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

1. เนื่องด้วยปัญหาที่บอกไว้ในข้างต้นก็คือ ปัญหาเรื่องสถานที่ จึงทำให้การจัดเตรียมสถานที่ยังไม่พร้อมเท่าที่ควร กว่าจะได้ถ่ายทำในแต่ละที่ จึงใช้เวลาค่อนข้างนานเกินความจำเป็น และด้วยสถานที่ในแต่ละที่ค่อนข้างเป็นที่ส่วนบุคคล ในการจะถ่ายทำในแต่ละครั้งจึงค่อนข้างลำบากใจพอสมควร จะทำอะไรก็ลำบาก และต้องมัวแต่คอยให้ความสนใจไปกับเจ้าของสถานที่ จึงทำให้ไม่ให้ความสนใจกับการถ่ายทำมากพอ งานที่ออกมาจึงไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น

2. ด้วยเพราะหาสถานที่ยังไม่ดีพอ การถ่ายทำจึงค่อนข้างลำบากในเรื่องของการเลือกใช้ขนาดภาพ เพราะต้องคอยใช้มุมกล้องหลบเอาตลอด เพื่อให้เห็นในเฉพาะส่วนที่ต้องการ ซึ่งนั่นทำให้เกิดภาพที่มีขนาดซ้ำๆกันอยู่ค่อนข้าง การตัดต่อจึงมีปัญหาอย่างมาก เพราะไม่สามารถหาภาพขนาดต่างกันมาตัดต่อได้ให้เหมาะสม และด้วยเพราะสถานที่นั้นจัดฉากขึ้น จึงทำให้มีบางส่วนที่ไม่ต่อเนื่องกับสถานที่ส่วนอื่นที่ถ่ายเอาไว้ล่วงหน้า จึงทำให้เกิดปัญหาอย่างมากในการถ่ายทำ

3. เนื่องจากนักแสดงที่เลือกมาเล่นได้นำมาจาก modeling ฉะนั้นการติดต่อประสานงานในแต่ละครั้งจะต้องผ่านตัวกลางคือ modeling โดยตลอด จึงทำให้เกิดการเข้าใจผิดในการสื่อสารอยู่บ่อยครั้ง รวมทั้งเมื่อนักแสดงมีปัญหาในเรื่องของเวลาถ่ายทำ modeling ก็ไม่ติดต่อกับทางเราเพื่อบอกปัญหา แต่กลับตัดสินใจแก้ปัญหาเองด้วยการ หานักแสดงคนอื่นมาให้โดยไม่ได้มีการแจ้งล่วงหน้า จึงทำให้เกิดเรื่องราวใหญ่โต และทำให้ในวันนั้นก็ไม่สามารถถ่ายทำได้ เพราะนักแสดงที่ modeling นำมา ก็ไม่สามารถนำมาแทนที่คนที่เลือกไว้ได้ ไม่ว่าในเรื่องบุคลิก ลักษณะ ท่าทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าตา หรือการแสดง ในที่สุดก็ต้องรอนักแสดงคนเดิม โดยคิวที่สามารถถ่ายได้ก็มีอยู่วันเดียว ซึ่งกระชั้นกับวันส่งงานอย่างมาก จึงทำให้งานที่ได้วางแผนไว้ล้มลงหมด แต่เพราะก่อนหน้านี้ได้มีการซักซ้อมบทกับนักแสดงหลักพอสมควร จึงทำให้การถ่ายทำไปได้รวดเร็วกว่าที่คิดไว้

4. ปัญหาในเรื่องของการแสดง ในบางฉากของภาพยนตร์จำเป็นต้องใช้อารมณ์อย่างมากในการแสดง และถ้านักแสดงของเราเล่นไม่ได้ ก็จะเสียเวลามากในการถ่ายและส่งผลกระทบต่อถึงเวลาในการถ่ายทำของนักแสดงคนอื่นๆ ซึ่งในการแก้ไขนั้น เราควรจะคัดเลือกนักแสดงและให้เขาลองเล่นในส่วนที่ยากที่สุดของบทภาพยนตร์เพื่อที่จะได้รู้ว่าเขาเล่นได้ไหม ไม่ว่านักแสดงคนนั้นจะได้รับบทเป็นเพียงตัวประกอบก็ตามที ซึ่งบางทีการที่เลือกนักแสดงจากบทที่ง่ายเกินไปทำให้เราไม่เห็นความสามารถของเขาทั้งหมด และมันจะทำให้การทำงานล่าช้าเป็นอย่างมาก

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมากมาในขั้นตอนการถ่ายทำ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเวลาที่น้อยมาก จึงทำให้ภาพที่ถ่ายเก็บได้น้อยเกินไปที่จะนำมาตัดต่อให้สมบูรณ์ หรือแม้แต่ว่าเรื่องของสถานที่ที่บีบให้ไม่สามารถถ่ายภาพได้มีขนาดหรือมุมที่หลากหลาย จึงทำให้การตัดต่อมีปัญหาอย่างมาก เพราะไม่สามารถจะนำภาพมาร้อยเรียงให้เข้ากันได้อย่างสมบูรณ์ แต่ด้วยเพราะมีภาพmasterอยู่ จึงนำภาพนั้นมาใช้ตัดแทน ซึ่งก็สามารถแก้ไขปัญหาได้ในบางส่วน

7.2 ข้อเสนอแนะ

เป็นเรื่องธรรมดาที่เราต้องพบเจอกับปัญหาในเวลาทำงาน ยิ่งโดยเฉพาะในการทำภาพยนตร์สักเรื่องย่อมต้องมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ คน เครื่อง ไม้เครื่องมือ สถานที่ เวลา หรือแม้กระทั่งเรื่องของงบประมาณ แต่ผู้กำกับต้องสามารถแก้ปัญหาได้ และสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้เราพบกับปัญหาที่น้อยลงคือ การวางแผนงานที่ดี และความใจเย็นมีสติ อย่าไปดันทุรังชนกับปัญหา ให้คิดไว้เลยว่า เราต้องเจอปัญหาแน่นอน เราควรเตรียมการทุกอย่างให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

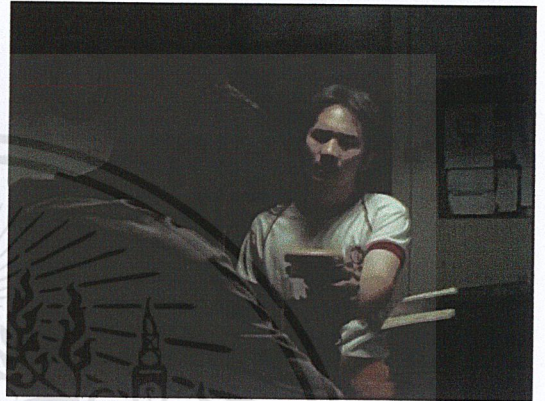
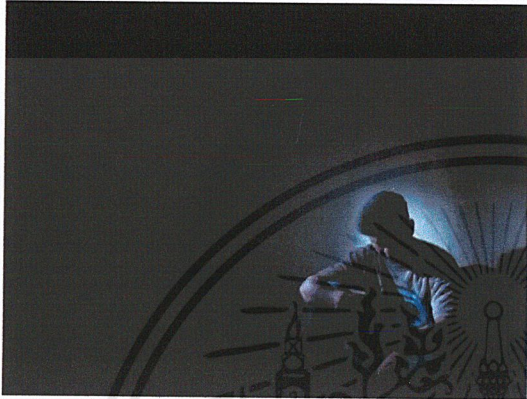
เรียบร้อยก่อนบนโต๊ะทำงาน ก่อนที่จะออกไปเจอกับปัญหาเฉพาะหน้า หากเราสามารถเตรียมอะไร
 เพื่อไว้ล่วงหน้าได้ย่อมเป็นการดีกว่า สรุปแล้ว การทำภาพยนตร์นั้นจะต้องมีปัญหาและอุปสรรค
 ตามมารบกวนตลอด ไม่ว่าจะเป็นกองถ่ายขนาดใหญ่ก็ยังไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นเราควรจะ
 เตรียมร่างกายและจิตใจของเราให้พร้อมก่อนออกกองถ่ายและวางแผนงานทั้งหมดให้เรียบร้อย
 ทบทวนสิ่งที่เราได้เรียนรู้มา ซึ่งประสบการณ์จะสามารถช่วยเราได้มากทีเดียวเมื่อเกิดปัญหาต่างๆ
 และสุดท้ายต่างคนก็ต่างทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด

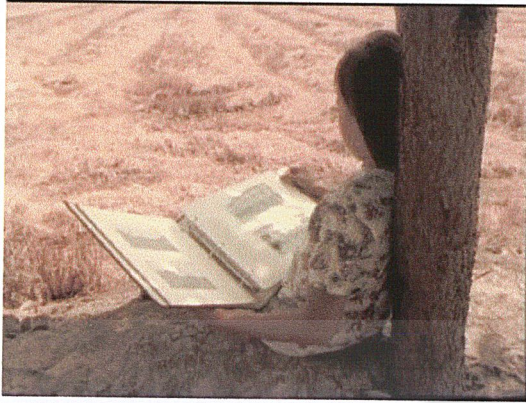
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

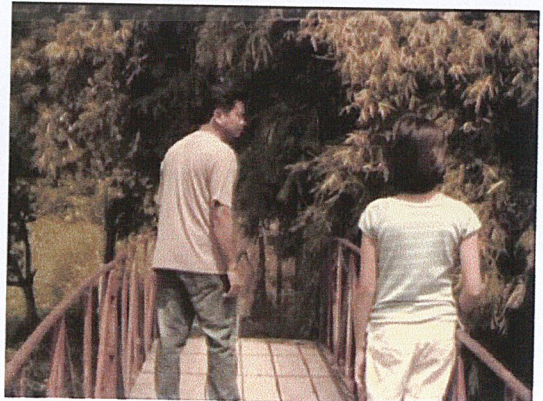
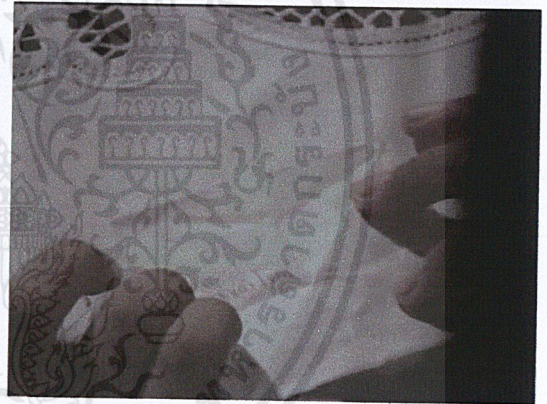
ภาพแสดงตัวอย่างภาพการถ่ายทำภาพยนตร์

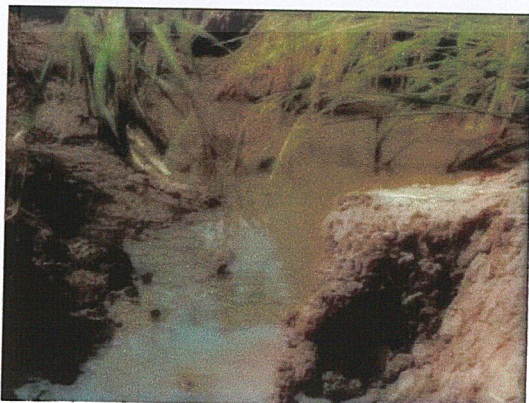
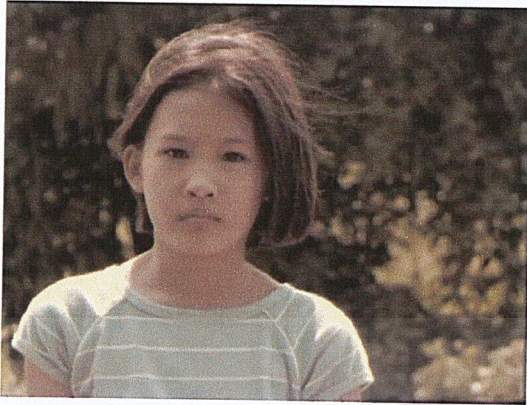
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. เกียรติชัย สุวรรณศร, บรรจง โกศลวัฒน์. การสร้างสรรค์ และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช., 2539.
2. รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม.คนสร้างสร้างหนัง หนังสือ.กรุงเทพฯ,2545
3. ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน.บทหนังที่ดีไม่มีวันเกิดจากรื่องที่เลว, BIOSCOPE. ตุลาคม 2545 , หน้า158-66
4. ประภัสสร เลิศอนันต์ , การกำกับภาพยนตร์ สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา02102251 .กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2540
5. สง่า ดวงอัมพร , การสืบสวนและสอบสวน , กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2521

ประวัติผู้เขียน

กัญชลิกา ศรีพิว เกิดเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2525 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร ศึกษาชั้นมัธยมที่ โรงเรียนศรีอยุธยา แล้วจึงไปศึกษาต่อที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้